589

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௮.] சாதாரண-௵ ஐப்பசி௴. [பகுதி-௧௨.

தொல்காப்பியத்துக்கண்ட
பழைய வழக்குகள்.

(முற்றொடர்ச்சி.)

சுட்டு முதலாகிய வகர வீற்றுப் புணர்ச்சி.

சுட்டெழுத்தை முதலாகவுடைய அவ், இவ், உவ் என்னும் வகரவீற்றுப்பெயர் மூன்றும், அல்வழியில் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து ஆய்தமாகும் என்பது, "வேற்றுமை யல்வழி யாய்த மாகும்" (எழுத்-௩௱௭௧) என்னுந் தொல்காப்பிய சூத்திரத்தாற் பெறப்படுகிறது. அவ்+கடிய= அஃகடிய என்பன முதலாக உதாரணங்காண்க. இவ்வாறு அஃகடிய, இஃகடிய, உஃகடிய எனப் புணரும் வழக்கு இக்காலத்தரிய என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

சிறப்புப்பெயரும் இயற் பெயருந் தொடரு முறை.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "சிறப்பி னாகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கு-மியற்பெயர் கிளவி முற்படக் கிளவார்" (சொல்-௪௧) என்னுஞ் சூத்திரத்தால்—அரசராற் பெறும் ஏனாதி காவிதி முதலிய சிறப்புப்பெயர்களும், தவம் கல்வி குடி முதலியவற்றை உணர்த்தும் முனிவன ஆசிரியன் பாண்டியன் முதலிய பெயர்களும் இயற்பெயர்களோடு சேர்த்து வழங்குங்கால், சிறப்புப் பெயரைமுன்னும் இயற்பெயரைப்பின்னுமாகவே வைத்துக் கூறல்வேண்டுமென்றும், மாறிவழங்கின் வழுவாமென்றுங் குறிப்பிட்டார். இவ்விதிப்படி, ஏனாதி நல்லுதடன்; முனிவன் அகத்தியன், தெய்வப்புலவன் திருவள்ளுவன், பாண்டியன் குலசேகரன் என உதாரணங்காண்க.

*

எனவே, அகத்தியமுனிவன், திருவிரவாசிரியன், குலசேகரபாண்டியன் முதலாக இயற்பெயர் முன்னும் சிறப்புப்பெயர் பின்னுமாகப் பிற்காலத்தார் வழங்குமுறை தொல்காப்பியர்நாளில் வழுவாகக் கருதப்பட்டமை விளங்கும். நச்சினார்க்கினியரும் "திருவிரவாசிரியன் என்றாற்போல இயற்பெயர் முற்கூறுவனபிறவும்..."கடிசொல்லில்லை' என்பதனாற் கோள்க" என்றமையுங் காண்க. சேனாவரையர் திருவிரவாசிரியன் முதலியவை தொகைச்சொல்லாதலாற் 'பண்புத்தொகையாராய்ச்சிக்கட் பெறுதும்' என வேறுகாரணங்கூறுவர். நன்னூலாரோ "இயற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே" எனக்கூறி முன்வரலை வழுவமைத்துக்கொண்டார்.

'தூணின்கட் சார்ந்தான்' என வழங்காமை.

வேற்றுமை மயங்கியலில், இரண்டாம் வேற்றுமைப்பொருளும் ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருளும் மயங்குமயக்கங் கூறுமிடத்து "கரும மல்லாச் சார்பென் கிளவிக் - குரிமையு முடைத்தே கண்ணென் வேற்றுமை" (சொல்-அச.) என்றார். இதன் கருத்து:—[இரண்டாம் வேற்றுமைக்கு ஒதிய சார்பு என்னும் பொருண்மை, கருமச்சார்பு கருமமல்லாச் சார்பு என இரண்டு வகைப்படும்; அவற்றுள் கருமச் சார்பாவது தூணைச்சார்ந்தான் என ஒன்றனையொன்று மெய்யுறுஞ் சார்பாகும்; கருமமல்லாச் சார்பாவது அரசரைச்சார்ந்தான் என அங்ஙனம் மெய்யுறுதலில்லாத சார்பாகும். இவ்விருவகைச் சார்புகளிலே,] அரசரைச் சார்ந்தானென்னும் கருமமல்லாதசார்புப்பொருளுக்கு ஏழாம்வேற்றுமை உரித்தாய்வருதலு முடைத்து—என்பது. கருமம் ஈண்டு மெய்யுறல்.

இதனால், கருமச்சார்பாகிய தூணைச்சார்ந்தான் என்றாற்போல்வனவற்றை, தூணின்கட் சார்ந்தான் என ஏழாவதற்கும் உரியதாக்கி இக்காலத்தார் கூறுமுறை, தொல்காப்பியர்காலத்து வழக்கன்றென்பதும், அரசரைச்சார்ந்தான் என்னுங் கருமமல்லாச் சார்பையே அரசர்கட் சார்ந்தானென ஏழாவதுடனும் அக்காலத்தார் வழங்கினர் என்பதுந் தெளிவாம். இதுபற்றியே, சேனாவரையர், "தூணின்கட் சார்ந்தான் என உலகத்தார் வழங்குதல் இடைத்தேரிவின்றி வழங்குகின்றாரெனவே படும், ஆசிரியர் 'கருமமல்லாச்சார்பென்கிளவி' என விதந்து கூறினமையானென்பது" எனவும், நச்சினார்க்கினியர் "தூணின்கட் சார்ந்தான் என்பது வழக்கமின்று, ஆசிரியர் மறுத்தலின்" எனவும் கூறினமைகாண்க.

எல்லாம் என்னுஞ்சொல் உயர் திணையில், தன்மைப் பன்மை ஒன்றற்கே வருதல்.

எல்லாம் என்னுஞ்சொல், அஃறிணையிலன்றி உயர்திணைக்கண் வருங்கால், தன்மைப்பன்மை யொன்றுக்குமே வருமென்பது "தன்னு ளுறுத்த பன்மைக் கல்லது - உயர்திணை மருங்கி னாக்க மில்லை" (சொல்-கஅகூ) என்ற சூத்திரத்தால் அறியப்படும். இதனால், தொல்காப்பியர் காலத்தே, எல்லாமென்பது அஃறிணைப்பன்மையோடு உயர்திணையில் . தன்மைப்பன்மை யொன்றற்குமட்டும் வழங்கியமையும், ஏனை முன்னிலைபடர்க்கைப் பன்மைகட்கு அது வழங்காமையும் பெறப்படுவனவாம். சேனாவரையர் "நெறிதா ழிருங்கூந்த னின்பெண்டி ரெல்லாம்' எனப் படர்க்கைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின்;—எழுத்ததிகாரத்துள் (எல்லாமென்றசொற்கு) "உயர்திணையாயினம்மிடை வருமே" எனத்தன்மைக்கேற்ற (நம்முச்) சாரியை கூறினமையானும் ஈண்டு நியமித்தலானும், அஃது இடவழுவமைதியாம்" எனக்கூறி, படர்க்கைக்கண் பிற்காலத்தார் வழங்குதலை அமைத்துக் கொண்டார். நச்சினார்க்கினியர், இச்சூத்திரத்துள்ள ஆக்கமென்பதற்குப் பெரும்பான்மை எனக் கருத்துக்கொண்டு, "எனவே, சிறுபான்மை முன்னிலைப்பன்மைக்கும் படர்க்கைப் பன்மைக்கும் வருமாயிற்று" என்று உதாரணங்காட்டினர். நன்னூலாரோ, "எல்லாமெனல் பொது" (உஅரு) "எல்லாந் தாந்தா னின்னன பொதுப்பெயர்" (உஅஉ) என இருதிணைக்குமுரிய பொதுப்பெயர்களுள் ஒன்றாகவே இதனை எண்ணினர். இவையெல்லாம்; "உயர்திணையாயின் நம்மிடை வருமே" (எழுத்ததி-கஅ0) தன்மைப்பன்மைக்கல்லது" உயர்திணை மருங்கி னாக்கமில்லை" என்னுஞ் சூத்திரங்களால் எல்லாமென்னுஞ் சொல்லியல்பை நன்குவிளக்கிய தொல்காப்பியனார் காலத்துக்குப் பெரிதும் பிற்பட்டகொள்கைகள் என்பது தெள்ளிது.

எண்ணிடைச் சொற்கள்சொற் றோறும் நிற்றல்.

எண்ணிடைச்சொற்களாகிய என்று என ஒடு என்பவை ஓரிடத்திற் றோன்றி, பிறவழியும் பிரிந்துசென்று, எண்ணப்படும் பொருள்கடோறும் போய்ப் பொருந்துமென்பது—"என் று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி - யொன்றுவழி யுடைய வெண்ணினுட் பிரிந்தே" (சொல்-உகூகூ) என்ற தொல்காப்பிய சூத்திரத்தால் விளங்கும். 'வினைபகை என்றிரண்டினெச்சம்' 'கண்ணிமை நொடியென' 'பொருள் கருவி காலம் வினையிடனொடைந்தும்' என்றவிடங்களில்—வினையென்று, கண்ணிமையென, பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினையொடு என்று, அச்சொற்கள் பிறவழியுஞ் சென்று ஒன்றியவாறு

காண்க. இச்சூத்திரத்தே "ஒன்றுவழியுடைய" எனச்சிறுபான்மையே வருமெனக் குறிக்கப்படுதலை நோக்கி, சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் "ஒன்றுவழியுடைய வென்றதனால், சொற்றொறு நிற்பதே பெரும்பான்மை; சொற்றொறுநின்ற எண் இக்காலத்தரிய" என்றனர். எனவே, வினையென்று பகையென்றிரண்டினெச்சம், பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினையொடு இடனொடு ஐந்தும் என்று கூறுவதே தொல்காப்பியர்காலத்துப் பெருவழக்கென்பதும், முற்கூறியபடி ஓரிடத்துநின்று பிரிந்துசென்றியைதல் அக்காலத்துச் சிறுபான்மையே வழங்கியது என்பதும் அறியப்படுவனவாம். பின்வரும் "கண்டீரென்றா" முதலிய சூத்திரங்களும் இதனை வற்புறுத்தும்.

வினைச்சொற்களுட் சில அசைநிலையாதல்

கண்டீர், கேட்டீர், சென்றது, போயிற்று என்னும் சொற்களான்கும் வினாவோடு பொருந்திநின்ற விடத்தும்; கேட்டை, நின்றை, காத்தை, கண்டை என்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் நான்கும் முன்னிலைப்பொருளை உணர்த்தாத விடத்தும் அசைநிலைகளாகும் என்பது:—

"கண்டீ ரென்றா கேட்டீ ரென்றா
சென்ற தென்றா போயிற் றென்றா
வன்றி யனைத்தும் வினாவொடு சிவணி
நின்றவழி யசைக்குங் கிளவி யென்ப" (சொல்லதி-௪௨௫)

"கேட்டை யென்றா நின்றை யென்றா
காத்தை யென்றா கண்டை யென்றா
வன்றி யனைத்து முன்னிலை யல்வழி
முன்னுறக் கிளந்த வியல்பா கும்மே" (ஷை-௪௨௬)

என்ற சூத்திரங்களாற் கூறப்பட்டது. இவை கண்டீரே கண்டீரே என அடுக்கியும், அடுக்கின்றித்தனித்தும் வரும். இவற்றுள் வினாவொடு பொருந்திநின்று அசைநிலைகளாகுஞ் சொற்களுள் கண்டீர் கேட்டீர் என்ற இரண்டுமட்டும் வழக்கிலுள்ளன. ஒருவன் கூறிய சொல்லிற்கு உடம்படாதவன் கண்டீரே, கேட்டீரே என்றால், அச்சொற்கள், வினைச்சொற்பொருண்மையும் வினாச்சொற்பொருண்மையுமின்றி நிற்குமென அறிக. இவ்விரண்டு சொற்கணீங்க, ஒழிந்த சென்றது போயிற்று என்பவை வினாவொடு பொருந்தி அசைநிலையாதலும்; அடுத்த சூத்திரத்துக்கண்ட கேட்டை, நின்றை, காத்தை, கண்டை என்ற வினைச்சொல் நான்கும் முன்னிலைப்பொருளை உணர்த்தாது அசைநிலையாதலும் தொல்காப்பியர்காலத்தே வழங்கியவாயினும், உதாரணங்காணாமையின் இக்காலத்தரியவாயின என்பர், சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும். (தொடரும்.)

பத்திராசிரியர்.

593

உ

சிவமயம்.

இந்திய அரசர் போர்வீரம்.

முற்காலத்தில் நம் இந்தியாவிலுள்ள அரசர்கள் செய்த போரைக் குறித்துக்கூறிய நூல்களை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, அவர்களதும் அவர்கள் படைவீரர்களதும் போர்வீரம் மிகவும் எவர்களாலும் வியந்து பாராட்டத்தக்கனவேயாம். அவற்றுள் மிகவுஞ் சிறப்புடையவானவீரங்களை இங்கே எடுத்துக் காட்டுதும்:—

அவர்கள் போர்செய்யுங்காலத்தில் தமது வீரத்திற்கும் அறத்திற்குமிழுக்கானவற்றைச் செய்யமாட்டார்கள். அது;

வீறின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா
னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியான்
மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றிளையாரையு மெறியா
னூறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழவன்.

என்பதனானறியப்படும்.

கையிற் படையில்லாதவர்கண்மீது படைசெலுத்தலும் கொல்லுதலுஞ் செய்யமாட்டார்கள். அது;

கைப்படை யொன்று மின்றிக் கைகொட்டிக் குமர னார்ப்ப
மெய்ப்படை வீழ்த்த நாணி வேழமு மெறிதல் செல்லான்
மைப்படை நெடுங்கண் மாலை மகளிர்தம் வனப்பிற் சூழ்ந்து
கைப்படு பொருளிலாதான் காமம்போற் காளை மீண்டான்.

என்பதனானறியப்படும்.

கண்ணிமைத்தாரையும் புறங்கொடுத்தாராகக் கருதிக்கொல்லமாட்டார்கள். அது;

எந்தறன் கண்கள் வெய்ய விமைத்திட வெறித லோம்பி
நாந்தக வுழவ னணி நக்குநீ யஞ்சல் கண்டாய்
காய்ந்திலே னென்று வல்லே கலினமாக் குன்றிற் பொங்கிப்
பாய்ந்ததோர் புலியின் மற்றோர் பகட்டின்மேற் பாய்வித்தானே.

என்பதனுனறியப்படும். இதனை; வள்ளுவனாரும் "விழித்தகண் வேல் கொண்டெறிய வழித்திமைப்பி - னோட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு" என விதந்து கூறுதல் காண்க.

எம்மைப்பொருவாய் என்று எதிர்த்தார் மீதும் முற்படமார்பு கொடுத்தார் என்னும் புகழைப் பெறுவர் என்று படைவழங்கார். அது;

புடைதாழ்குழை பொருவில்லுயர் பொன்னோலையொ டெரிய
வுடைநாணொடு கடிவட்டினெ டொளிர்வாளினெ டொருவ
னடையாகிக ரெறிநீயென வதுவேயென நக்கான்
கிடையாயின னிவனேயெனக் கிளரானழ குடையான்.

என்பதனு னறியப்படும். இதன்கண்; "'அதுவேயெனநக்கான்' என்றது முற்படமார்பு கொடுத்தானென்னும் புகழை நீயெய்தக்கருதியோ? அப்புகழைத்தாரேனென்று நக்கான் என்றவாறு" என நச்சினார்க்கினியர் கூறுதலால் அது அறியப்படும்.

பகைவன் செலுத்தியவேலுக், கெதிர்சென்று ஏற்குந்திறமுடையவர்கள். அது;

நின்றவப் படையு ளானே யொருமக னீலக் குஞ்சி
மன்றல மாலைநெற்றி மழகளி றன்றி வீழான்
வென்றியங் களிறும் வெள்வேன் மின்னென வெகுண்டு விட்டான்
சென்றவேல் விருந்து செங்கண் மறவனக் கெதிர்கொண்டானே.

என்பதனுனறியப்படும்.

மார்பிற்றைத்த வேலைப் பறித்துத்தாம் செலுத்துதற்கு வைத்திருப்பார்கள். அது;

மான்வயி ரூர்ந்து நோக்கும் வெருவுறு மருளி னோக்கிற்
றேன்வயி ரூர்ந்த கோதைத் தீஞ்சொலார் கண்கள் போலு
மூன்வயி ரூர்ந்த வெள்வே லொய்யெனப் பறித்து நக்கான்
கான்வயி ரூர்ந்து தேக்கிக் களிவண்டு கனைக்குந் தாரான்.

என்பதனுனறியப்படும். இதனை; திருவள்ளுவரும் "கைவேல்களிற்றொடுபோக்கிவருபவன் - மெய்வேல் பறியா நகும்" என விதந்து கூறுதல் காண்க.

ஒருவேலன்றிப் பலவேலைத் தம்மார்பிலேற்று நிற்குந்திறமுடையவர்கள். அது;

விட்டழல் சிந்தி வெள்வேல் விசும்பின்வீழ் மின்னி னெய்தாக்
கட்டழ னெடுங்கண் யாது மிமைத்திலன் மகளி ரோச்சு
மட்டவிழ் மாலை போல மகிழ்ந்துபூண் மார்பத் தேற்றுக்
கட்டழ லெஃகஞ் செல்லக் கானெறி யாயி னானே.

என்பதனானறியப்படும்.

வாளின் வளைவைப் போக்கும்படி மார்பென்றுகருதாது வேல் தைத்தபுண்ணிற் பலமுறைசெலுத்தும் இயல்புடையவர்கள். அது;

குஞ்சரங் குனிய நூறித் தடாயின குருதி வாடன்
னெஞ்சக நுழைந்த வேலைப் பறித்துவான் புண்ணு ணீட்டி
வெஞ்சம நோக்கி நின்று மிறைக்கொளி திருத்து வாற்கண்
டஞ்சி மற்றரசர் யானைக் குழாத்தொடு மிரிந்திட் டாரே.

தோட்வெண் டொலியன் மாலைத் துடியிடை மகளி ராய்ந்த
மோட்டுவெண் முத்த மின்னு முகிழ்முலை யுழுது சாந்தங்
கோட்டுமண் கொள்ள நின்றான் குரிசின்மண் கொள்ளநின்றான்.

என்னுஞ் செய்யுள்களானறியப்படும்.

இவ்வாறான வீரமுடையவர்களாயிருந்தாலும் பகையரசனொருவன் படைமுதலிய இழந்து தனித்தவனாகுங்காலத்து அவன் மீது இரங்கிப்போரொழிந்து அவனை உய்யும்படி புத்திகூறுவார்கள். அதற்கு மவன் உடன்படானாயின் அவனைக்கொல்லாது படையாதியவற்றோடு மீளவரும்படி கூறிவிடுப்பார்கள். அஃது; இராவணன் முதனாட்போரில் படையாதிய விழந்து தனித்துநின்றமை கண்டு ஸ்ரீ ராமபிரான் அவனைநோக்கி,

அறத்தி னாலன்றி யமரர்க்கு மருஞ்சமர் கடத்தல்
மறத்தி னாலரி தென்பது மனத்திடை வலித்தி
பறத்தி நின்னெடும் பதிபுகக் கிளையொடும் பாவி
இறத்தி யானது நினைக்கிலென் றனிமைகண் டிரங்கி.

உடைப்பெ ருங்குலத் தினரொடு முறவொடு முதவும்
படைக்க லங்களு மற்றுநீ தேடிய பலவும்
மடைத்து வைத்தன திறந்துகொண் டாற்றுதியாயின்
கிடைத்தி யல்லையே லொளித்தியாற் சிறுதொழிற் கீழோய்.

சிறையில் வைத்தவ டன்னைவிட் டுலகினிற் றேவர்
முறையில் வைத்துநின் றம்பியை யிராக்கதர் முதற்பே
ரிறையில் வைத்தவற் கேவல்செய் திருத்தியே லின்னுந்
தறையில் வைக்கிலெ னின்றலை வாளியிற் றடிந்து.

அல்லை யாமெனி னாம ராற்றெனுந் தேற்ற
வல்லை யாமெனி னுனக்குள வலியெலாங் கொண்டு
நில்லை யாவென நேர்நின்று பொன்றுதி யெனினு
நல்லை யாகுதி பிழைப்பினி யுண்டென நயவேல்.

எனக்கூறி அவன் கருத்தைக் குறிப்பானறிந்து,

"ஆளை யாவுனக் கமைந்தன மாருத மறைந்த
பூளையாயின கண்டனை யின்றுபோய்ப் போர்க்கு
நாளை வாவென நல்கின னாகிளங் கமுகின்
வாளை தாவுறு கோசல நாடுடை வள்ளல்."

எனக்கூறி விடுத்தமையா னறியப்படும். இதனை; "பேராண்மையென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா—லூராண்மை மற்றத னெஃகு" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையின்கண், பரிமேலழகரும் எடுத்துவிதந்து கூறுதல் காண்க. இவற்றால் நம் இந்திய அரசர்களது போர் வீரம் நீதி அருள் முதலியன நன்குணரக் கிடத்தல் காண்க.

சி. கணேசையர்.

---

597 ~~596~~

உ

*பக்தி.

இதற்கு சித்து அசித்து ஈசுவரன் என்னும் தத்வத்திரயங்களுள் சித்து என்னும் ஜீவாத்மா அசித் என்னும் பிரகிருதி சம்பந்தத்தா லுண்டான அநாதி கன்ம பாசம்நீங்கி ஈசுவரனாகிய பரமாத்மாவோடு கலந்துநின்று இன்பம் அனுபவிக்கும் முறையினை உணர்த்துவது கருத்தாம்.

பக்தி, அன்பு, காதல் பற்று என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். பற்று என்றவிடத்து, பற்றப்படுவதற்கொருபொருளும், பற்றுவதற் கொருபொருளும், பற்றுதலாகிய ஒருதொழிலும் வேண்டப்படுவன. இனி இவற்றை முறையே விசாரித்தல் இதன் விரிவுரையாம்.

இனி, பற்றுதல் என்பது தன்னொடுதொடர் புடையார்மாட்டு நிகழும் உள்ளக்கிளர்ச்சியாம். தான்என்னும் சொல்லுக்குத் தேகமே பொருளாகக்கொண்டு அதன் சம்பந்தமான பெண்டு பிள்ளைபண்ட பதார்த்தங்களாகிய, பிரபஞ்சப்பொருள் ஒன்றும், அந்தத்தான் என்னும் சொல்லுக்கு ஜீவாத்மாவைப் பொருளாகக்கொண்டு, அதன் சம்பந்தமான பரமாத்மா ஒன்றும், ஆகப்பற்றப்படும் பொருள்கள் இரண்டாம். பற்றும் பொருள், ஜீவன். பற்றுதல் செய்வதற்குக் கருவியாயுள்ளது, உள்ளம் அல்லது மனம். ஆகவே ஜீவாத்மா, மன தைக் கருவியாகக்கொண்டு பிரபஞ்சப்பொருளினிடத்தும், பரமாத் மாவிடத்தும், பற்றுதலைச் செய்வதற்குப் பற்றென்று சொல்லப் பெறும்.

இப்பற்று, பாசவிஷயமாகிய, பிரபஞ்சப்பொருளைப் பற்றுகை யால், "மாறிமாறிப் பல்பிறப்பும் பிறந்துஞ்செத்தும்" என்றபடி, பிறந்திறந்துழலுவதாகிய, "துக்கச்சுழலையிற் சூழ்ந்துகிடந்தவலை"

---

* இது தஞ்சையில் 1910-ஞு மேமீ 24உயில் கூடிய மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து ஒன்பதாம்வருஷ மகோற்சவத்தில் சாலியமங்கலம் போஸ்ட் மாஸ்டர் ஸ்ரீமத்-T V. கோபாலசாமி நாயடுகாருவால் வாசிக்கப்பெற்றது.

என்னலாம் படியான துன்பமும், பரமான்மாவைப் பற்றுகையால, அத்துன்பங்களினின்று நீங்கி, "அந்தமில்பேரின்ப"மான நித்யானந்தப் பெருவாழ்வடைதலாகிய இன்பமும், பெறுவது பயனும். ஆதலால், பெறுதற்கரிய மானிடவகுப்பில் அறிவறிந்த மக்களாய்ப்பிறந்த நாம், "பிறந்தேன் பெற்றமக்கள் பெண்டிரென்றிவர் பின்னுதவா,தறிந்தேன் நீ பணித்த அருளென்னும் ஒள்வாளுருவி, எறிந்தேன் ஐம்புலன்களினிடர் தீரவெறிந்துவந்து, செறிந்தேன் நின்னடிக்கே திருவிண்ணகரமேயவனே" என நம்மாழ்வாரருளிய ஈரச்சொற்களின்படி பிரபஞ்சவிஷயத்தில் பற்றுதலைத் துறந்து "துறந்தமையால் சிறந்தேன் நின்னடிக்கே அடிமை" என, பரமாத்மாவிடத்தில் பற்றுதலைச்செய்ய முயலவேண்டும்.

நல்லொழுக்கம், தீயொழுக்கம், கூடாவொழுக்கம் என ஒழுக்கம் பலவகையாயினும், அடைகொடாது ஒழுக்கம் என்று கூறுதலினானே நல்லொழுக்கம் ஒன்றனையே குறிப்பிப்பதுபோல, ஈண்டு அடையின்றிக் கூறும் பத்தி என்னும் சொல்லுக்குப் பரமாத்மாவிடத்துப் பத்திசெய்வதாகிய, ஈசுவரபத்தியையே பொருளாகக்குறிக்கும். இந்த ஈசுரபத்தியில் உறைந்துநிற்பதினாற்றான், அனாதியாய் ஜன்மங்கடோறும், தொடர்ந்துவரும் பாசப்பற்றுநீங்கவேண்டும். இதுபற்றியே, "பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப் பற்றுகபற்றுவிடற்கு" எனத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனாரும் திருவாய்மலர்ந்தருளியதூஉமென்க. இப்பாசப்பற்று, அற்றவிடத்தே பிறப்பற்று, வீடுபேறாகும். இதனை, "பற்றற்றகண்ணேபிறப்பறுக்கும்", எனவும், "அற்றதுபற்றெனில் உற்றதுவீடு" எனவும், கூறியுள்ளவைகளால் தெள்ளிதினுணர்க.

ஒருவர்மற்றொருவர்பால் பற்றுவைக்குங்கால் அவருக்கும், இவரிடத்துப் பரஸ்பரம் பற்றுண்டாவது இயல்பே. அங்ஙனம் பற்றுண்டாகாதிருக்குமாயின், அவரையாரும் மதியுடையாரென மதியார். இது போலவே, எல்லாம்வல்ல பேரறிவுடைய ஈசுவரனிடத்துப் பத்திவைக்குங்கால் அவரும் நம்மிடத்துப் பத்திவையாதிருப்பதில்லை. ஆனால் நாம் அவரிடத்துவைக்கும் பத்திக்கும் அவர் நம்மிடத்துவைக்கும் பத்திக்கும், வித்தியாசமுண்டு. யாங்ஙனமெனிற் கூறுதும்.

நாம் அவரிடத்துவைக்கும் பத்திக்கு, அன்பு என்றும் ஈசுவரன் நம்மிடத்துவைக்கும் பத்திக்கு அருள் என்றும் பெயராம். இன்னும் இதன் உண்மையைச் சுருங்கக்கூறுமிடத்துத் தாழ்ந்தோர் உயர்ந்தோரிடத்துவைக்கும் பக்தி அன்பென்றும், உயர்ந்தோர்தாழ்ந்தோரிடத்து வைக்கும்பத்தி அருள் என்றும் சொல்லப்பெறும். இதனை "அருளொடுமன்பொடும் வாராப்பொருளாக்கம் புல்லார்புரளவிடல்" என்னும் திருக்குறளுக்கு, உரையாசிரியர் உரைகூறுமிடத்து, அருளொடு மென்னும் பதத்திற்கு அரசன் குடிகளிடத்துவைக்கும் பத்தியையும், அன்பொடுமென்னும் பதத்திற்கு குடிகள் அரசனிடத்து வைக்கும் பத்தியையும், குறித்துப்பொருள்கூறி வலியுறுத்தினமை காண்க.

இவற்றுள் பத்தி என்பதும், அன்பு என்பதும் ஒருபொருள் பயப்பனவாயிருப்பினும், ஈசுவரனிடத்தில் விருத்தியோடுகூடிநின்ற நிலைக்குப் பத்தியென்றும், விருத்தி இறந்துநின்றநிலைக்கு அன்பு என்றும், அனுபவமுதிர்ந்த ஆன்றோர் கூறுவர். அவற்றுள் பத்தி விருத்தியோடு கூடிநின்றதென்பதை "முத்திநெறியறியாதமூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்பத்திநெறியறிவித்து" என்றும் அன்பு விருத்தி இறந்த நிலை என்பதனை "அன்பினில்விளைந்தஆரமுதே" என, ஸ்ரீமாணிக்க வாசகப்பெருமானும், "அன்பாவாய் ஆரமுதமாவாய் அடியேனுக்கின்பாவாய் எல்லாமுநீயாவாய்" "ஆராவமுதே அடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே நீராயலைந்து கரையவுருக்குகின்றநெடுமாலே"என ஆழ்வாரும் திருவாய் மலர்ந்தருளினரென்க.

இனி இப்பத்தி எண்வகையாகவும்; அன்பு ஒன்றாகவும், ஆக ஒன்பதுவகையாகக் கூறுவர். அவற்றுள், பத்தி எண்வகையாவன:—

1. சிரவணம். 2. கீர்த்தனம். 3. ஸ்மரணம். 4. சேவனம். 5. அர்ச்சனம். 6. வந்தனம். 7. தாஸத்துவம். 8. ஸ்னேகத்வம்.

இவற்றுள்,

1. சிரவணம்:—ஈசுவரனுடைய அநந்தகல்யாண குணகணங்களை ஆன்றோர்முகமாகக்கேட்டு மகிழ்தல்.

2. கீர்த்தனம்:—அத்தகைய கல்யாணகுணங்களை, இடைவிடாமல் துதித்துப் பாடி ஆடி அனலிலிட்ட வெண்ணெய்போல உள்ளம் நெக்குருகிக் கசிந்து நிற்றல்.

3. ஸ்மரணம்:—புறக்கரண வியாபாரமின்றி, அகக்கரணங்களினால், "என்னரங்கத்தின்னமுதர் குழலழகர் வாயழகர் கண்ணழகர் கொப்பூழில் எழுகமலப்பூவழகர்" என்றபடி, ஈசுவரனுடைய அப்ராகிருத தேஜோமய திவ்யமங்களவிக்ரஹ சௌந்தர்ய சௌலப்ய வடிவழகில், ஈடுபட்டு உருகிக் கசிந்து தியானித்து நிற்றல்.

4. சேவனம:—ஈசுவரனுக்கு உவப்பாகப் பூமாலைகட்டல் நந்தவனம் வைத்துப் பாதுகாத்தல் ஆலயங்களிலே "கடைத்தலைசீக்கப் பெற்றால் கடுவினைகளையலாமே" என்றபடி சீத்தல், திருமெழுகிடல், கோலமிடுதல் முதலிய கைங்கர்யங்களைச் செய்தல்.

5. அர்ச்சனம்:—மந்த்ரபூர்வகமாக, "மாயவன்றன்னைவணங்க வைத்தகரணமிவை" என்றபடி புறக்கரணங்களினாலும், அகக்கரணங்களினாலும், "நாடாதமலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்றன் மலரடிக்கீழ்" என்றபடி, மலரானும், பாவனையாலும், அர்ச்சித்தல்.

6. வந்தனம்:-புறக்கரணங்களினால் அகக்கரணங்களுமொவ்வ, "என்னரங்கத்தின்னமுதனைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே" என எம்பெருமானது திவ்யமங்களவிக்ரஹ அர்ச்சாவதாரத் திருவுருவைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாதி வந்தனம் செய்தல்.

7. தாஸ்யத்வம்:—கர்மவசத்தால் தான்செய்யும் செயல்களையும் தனக்குப்பிறர்செய்யும் செயல்களையும் செய்யும் சுதந்தரம் தனக்கும் பிறர்க்கும் இல்லையென்றும், அச்சுதந்தரமுடைய ஈசுவரன் திருவருளானே அவைநிகழ்வனவென்றும் தன்னறிவிற்கண்டு, பாரதந்தரிய விருத்தியிலிருந்து ஈசுவரனுக்குவப்பாய், அடிமைசெய்தல்.

8. சிநேகத்வம்:—"அன்பீனுமார்வமுடைமைஅதுவீனும்நண்பென்னும் நாடாச்சிறப்பு" என்னும் திருக்குறளின்படி, அன்பினாலே, ஈசுவரனிடத்துப் பிரேமையுண்டாகி அதன்வழியே நட்புப்பாவனை முதிர்ந்து நட்பிற்குரிய சிறந்தகுணங்களுள் தங்குறைகளையெல்

லாய் மறையாதுகூறிப் பரஸ்பரம் நட்பாங்கிழமைகொண்டு மகிழ்தலும், நட்புக்கொண்ட ஈசுவரநிந்தை கேட்டவிடத்துச் சகியாமையுமாம். இவ்வாறு பத்தி எண்வகை முடிந்தன.

இனி அன்புவகை ஒன்று: ஆத்மநிவேதனமாம். ஆத்மநிவேதனமாவது:—மேற்கூறிய, பத்திவழிபாடுகளையியற்றிக் கன்மபாசவலிமை குன்றித், திருவருள் வியாபித்திருக்கப்பெற்று அத்திருவருளே துணையாக அவ்வருளோடு பிரிப்பின்றி நிற்கும் ஈசுவரனிடத்து, அவன் வேறு தான்வேறெனும் பேதமற "ஊனெட்டிநின்றென்னுயிரிற்கலந்து" என்றும், "தானும்யானும்எல்லாம் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம்" என்றும்,

"எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மாறு
எனதாவிதந்தொழிந்தேன் இனிமீள்வதொன்றுண்டே
எனதாவியாவியும்நீ பொழிலேழுமுண்டவெந்தாய்
எனதாவியார்யானார் தந்தநீ கொண்டாக்கினையே."

என்றும், நமது பரமகாருணிகரான நம்மாழ்வாரருளிச்செயல்களின்படி ஜீவபோதம் சிறிதும் எழாமல் அறப் பேரானந்தப்பெருங் கடலில், அமிழ்ந்து நிற்றலாம்.

இங்ஙனம் நிற்குங்கால் தொடக்கத்தில் தானும் தலைவனும், தான் தலைவனைக் கூடுதலாகிய தொழிலும் காணப்படினும், முடிவில் வேற்றுமை ஒன்றும் காணப்படாததாயும், அவ்வேற்றுமைக்குரிய பொருள்கள் இல்லையென்று சொல்லமுடியாததுமாய்நிற்கும். இந்நிலைமையைத்தான், "தானைதன்மயமேயல்லாலொன்றைத்தலையெடுக்கவொட்டாது தலைப்பட்டாங்கே, போனாலும்கர்ப்பூரதீபம்போலப் போயொளிப்பதல்லாது புலம்வேறின்றாம், ஞானகரத்தினொடு ஞேயமற்றனாதுருவும் நழுவாமல் நழுவிநிற்கும், ஆனாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வார் அதுவானலதுவாவர் அதுவேசொல்லும்" என்ற திருவாக்கால், ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகளும், திருவாய்மலர்ந்தருளினரென்க.

இனி இத்தகைய ஒன்பதுவகைப் பத்திசெய்து முத்திபெற்றார் பலராவர் அவர்களுள்;

"விஷ்ணோஸ்துஸ்ரவணே பரீக்ஷிதஸகிருத், வையாசுகீ கீர்த்தனே, பிரஹ்லாதஸ்மரணே, ததங்க்ரிபஜனே, லக்ஷ்மீம், ப்ருதுப்பூஜனே, அக்ரூரஸ்வபி வந்தனேச்ச, ஹனுமான் தாஸ்யேச்ச, ஸக்யே யர்ஜ்ஜுனஹா, ஸர்வஸ்வாத்ம நிவேதனே பலிராபூத், கைவல்ய மேஷாம் சமம்."

என்ற பகவத் வாக்கியப்படி, ஸ்ரீயப்பதியினது, திவ்யகதாஸ்வரணம் பண்ணுதலினால் பரீக்ஷித்து மகாராஜரும்; எமதருட்கடலாகிய எம்பிரானது, அதிமானுஷ சேஷ்டித லீலாரஸ புஞ்சங்களைச் சதா கீர்த்தனம் பண்ணுதலினால், ஸ்ரீ: சுகப்பிர்ம ரிஷியும், அப்ராகிருத திவ்யமங்களவிக்ரஹ சௌந்தர்யத்திலீடுபட்டு, சர்வதா, ஸ்மரணம் பண்ணுதலினால், ஸ்ரீ: பிரக்லாதாழ்வாரும், அந்த சர்வேஸ்வரனது சேவனம் பண்ணுதலினால், ஸ்ரீ: மஹாலக்ஷிமியும், ஸ்ரீ: சர்வேசுவரனுக்கு அர்ச்சனம் பண்ணுதலினால், பிருது சக்ரவர்த்தியும், பரமதயாளுவாகிய ஸ்ரீ: கிருஷ்ணபகவானுக்கு வந்தனம்பண்ணுதலினால், அக்ரூரஸ்வாமியும், ஜகத்ஸ்வரூபியாகிய ஸ்ரீ: ராமச்சந்திரமூர்த்திக்கு அடிமைசெய்தலினால், ஸ்ரீ: சிறியதிருவடியும், வெண்ணெயுண்ட கண்ணபிரானுக்கு இடைவிடாத பரஸ்பர விசுவாசத்துடன் சிநேகவிருத்திபண்ணினமையால், அர்ச்சுனனும், அந்த பரமாத்மாவுக்குத் தன்னுடைய சர்வசொத்துடன், ஆத்மசமர்ப்பணம் செய்ததினால், பலிச்சக்கரவர்த்தியும், முத்திபெற்றமை பிரசித்தம். இதன் விரிவஞ்சி விரித்திலன். நிற்க,

குருபத்தி:—மேற்கூறிப்போந்த இவ்வொன்பது வகைப் பாகுபாட்டினையுடைய பத்திநெறிகளை நான்முகமாய்க் கண்டாலும் இவற்றினுண்மைகள் ஆசிரியன் உணர்த்த உணருந்தன்மைய: ஆதலில், அவ்வாறுணர்த்தி "அம்பொனரங்கர்க்கும் ஆவிக்கும் அந்தரங்க- சம்பந்தங்காட்டித் தடைகாட்டி- உம்பர்- திவமென்னும் வாழ்வுக்குச் சேர்ந்தநெறி காட்டும்- அவனன்றோ ஆசாரியன்" என்று ஸ்ரீ விளாஞ்சோலைப் பிள்ளையார் அருளியபடிக்குள்ள, இலக்கணமமைந்த நல்லாசிரியனையடுத்துப், பத்திபுரிதலும் முத்திக்குவழியாம். இதனையே, "தீங்கேதுமில்லாததேசிகன்றன் சிந்தைக்குப் பாங்காக நேரே பரிவுடையோர்-ஓங்காரத் தேரின்மேலேறிச் செழுங்கதிரினூடுபோய்ச்-சாருவரேயந்தாமந் தான்" எனப்பிள்ளையார் விளக்கினதூஉமென்க.

இனி அக்குருபத்திமுறையாவன:—அங்கம், தானம், சத்பாவம், குற்றேவல் என நான்கு வகையாகும். அவற்றுள் ஆசிரியனுக்கு, அனுகூலவிருத்தி புரிவது அங்கம். தனக்குரியபொன் மணி முதலிய, சர்வசொத்தையும், "பொருளுமுயிரும் உடம்பும் புகலும்- தெருளுங்குணமுஞ்செயலும்- அருள்புரிந்த- தன்னாரியன் பொருட்டாச் சங்கற்பஞ்செய்பவர்நெஞ் - சென்னாளுமாலுக்கிடம்" என எம் அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார் திருவாய்மலர்ந் தருளியபடி, ஆசிரியனுக்கர்ப்பணஞ்செய்தல் தானம். அவ்வாசிரியனை, "மானுடவ னென்றுங் குருவை மலர்மகள்கோன் -றானு கந்தகோலமுலோகமென்றும்- ஈனமதாய், எண்ணுகின்ற நீசர் இருவருமேயெக்காலும், நண்ணிடுவர்கீழாநரகு" என்றஞானசாகரத்திருமொழியையும், "குருவுருவங்கொண்டிக் குவலயத்துட்டோன்றிப், பருவரலைநீக்கும்பரன்"என்னும் வள்ளலார் வாக்கினையும், "அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து,குருபரனாகியருளியபெருமையைச்,சிறுமையென்றிகழாதே" என்ற மாணிக்கவாசகத்தையும் கருத்திற்கொண்டு அவ்வாசிரியனை எச்சமயங்களிலும், மானிடசரீரியென்று நினையாது, "தேனார்கமலத்திருமாமகள்கணவன், தானேகுருவாகித் தன்னருளால்- மானிடர்க்கா, இந்நிலத்தேதோன்றுதலால்" என்றபடி, "பீதகவாடைப்பிரானார்பிரமகுருவாகி" வந்ததாய்ப்பாவித்தல், சத்பாவம். அவ்வாசிரியரின் சமுகத்திருந்து, "ஞானநெறிக்கேற்ற குரு நண்ணரியசித்திமுத்தி, தானந்தருமந்தழைத்தகுரு-மானமொடு, தாயெனவும்வந்தென்னைத் தந்தகுருவென்சிந்தை, கோயிலெனவாழுங்குரு" எனமதித்து அவ்வாசிரியன், "கூசியிடாதிட்டபணிசெய்துகுருபத்தி குறையிலராய்நம்பி னராய்த்துரோகமொன்றுமின்றி-மாசிலராய் மனவாக்குக் காயத்தால் குருவின்வாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்மதிமானுமாயே" என்றபடி, அவனுவந்தபணியைச் செய்தல், குற்றேவல். இவ்வாறு ஆசிரியனிடத்துப் பத்திசெய்முறை சுருங்க முடிந்தது.

அடியார் பத்தி:—இங்ஙனம் ஆசிரியனிடத்துப் பத்திபுரிந்து, அவனருளால் ஈசுவரனிடத்துப் பத்திபுரியும் முறைமை தெரிந்தும், அம்முறை, தன்னறிவினிடத்தழுந்துவதற்குப் பன்முறையும் கேட்

டுச்சிந்தித்துப் பழகவேண்டுமாதலாலும், "இறைவன்றொண்டருள்ளத்தொடுக்கம் எனவும், "தொண்டர்தங்கள் அகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன் றுளாடியகற்பகம்" எனவும், "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரியவித்தகன்" எனவும், கூறியபடி ஈசுவரன் அடியார்கள் வசப்பட்டவனுகையாலும் அவ்வாசிரியனேயன்றி "குற்றங்குறைந்து குணமேலிடுமன்பர்கூட்டத்தையே முற்றுந்துணையெனநம்பு" என்றபடி ஏனைமெய்யடியார்களின் சகாயமும் வேண்டப்படும். ஆதலால் அடியார் பத்திபுரிதலும் வேண்டும்.

(தொடரும்.)

ஸ்ரீ:

கதாசரித் சாகரம்.

ரு-வது சதுர்த்தாரிகாலம்பகம் உ-வது தரங்கம்.

[ஸ்ரீமத்-வீராசாமி ஐயங்கார் மொழிபெயர்த்தது.]

(முற்றொடர்ச்சி.)

இவ்விதம் செல்கின்ற ஜாலபாதனைக்கண்ட தேவதத்தன், இதென்ன கஷ்டம் சம்பவித்தது, கெட்டவெண்ணத்தையுடைய இவன் நம்மைவஞ்சித்துவிட்டான், உலகத்தில் ஒருவன் சற்றேனுங் கபடமில்லாது உண்மைவழியில் நடப்பானுகில் அது அவனுக்கவமானத்திற்கே இடமாகுமென்பது சரியாய் முடிந்தது; ஆதலால் இவன்செய்த அபகாரத்திற் கெவ்விதம் பிரதிசெய்வது; வித்தியாதரனைப்பவித்த இவனை யெப்படிச்சென்றடைவது, ஆனலிவனை வெல்வதற்கு வேதாளத்தைச்சித்திசெய்து அதைக்கருவியாகக் கைக்கொண்டாலல்லது வேறுபாயமில்லையென்று நிச்சயித்து அங்கிருந்தும் அவன் அன்றிரவில் ஸ்மசானம்போய்ச்சேர்ந்து அங்கொரு விருக்ஷத்தின்கீழ் மனிதனுடைய பிரேதசரீரத்தில் வேதாளத்தை வாவென்றழைத்து ஆவாகனம் செய்து பூஜித்து அதற்கு நரமாம்சபலி கொடுத்தர்ப்பணம் செய்தனன்.

அவனவ்விதம் செய்தும் அவ்வேதாளம் திருப்தி அடையாததாய்த் தன்னை மற்றொருவனழைத்துத் தான் செல்வது தகாதென்றெண்ணிச் செருக்குடன் பிரத்தியக்ஷமாகாதிருக்க, மறுபடியும் தேவதத்தன் வேதாளத்தைத் திருப்திசெய்யக் கருதித் தன் சரீர மாம்சத்தையே சிதைத்துப்பலிகொடுக்க ஆரம்பித்தனன். ஆரம்பித்த அக்கணமே அவ்வேதாளம், பெரிய முயற்சியையுடைய தேவதத்தனை நோக்கி ஹே தேவதத்தா! உன் மனஉறுதியைக்கண்டு மகிழ்ந்தேன். இனிமேற் சாகசத்தொழில் செய்யவேண்டாம், உனதெண்ணத்தை நிறைவேற்றுகின்றேன், நீ நினைத்திருக்கின்றதைச் சொல்லென்று கூற அவ்வீரனான தேவதத்தன் வேதாளத்தைநோக்கி நம்பினோர்களை வஞ்சிக்கின்ற ஜாலபாதனென்றவிரதிக்குத் தக்க சிக்ஷைசெய்யவேண்டுமாதலால் என்னைஅவன் சென்றிருக்கும் வித்தியாதரஸ்தானத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவேண்டும் என்று சொல்ல, உடனே அவ்வேதாளமும் அப்படியே செய்கிறேனென்று தேவதத்தனைத் தன்தோளிலேற்றி வைத்துக்கொண்டு வித்தியாதரஸ்தானம் போய்ச்சேர்ந்தது. அவ்விடத்தில் அப்பொழுது அந்தஜாலபாதன் அதிரமணீயமாயமைந்துள்ள ஒரு கட்டிடத்தின் மேன்மாடியில் இரத்தினமயமான ஆசனத்தினிலிருந்துகொண்டு வித்தியாதரர்களுக் கரசனாயினோமென்ற கர்வத்துடன் முன்பு யக்ஷஸ்திரீயாகவிருந்து அப்பொழுது வித்தியாதரஸ்திரீயின் பதவியையடைந்து அங்கிருக்கின்ற அந்த வித்யுத்ப்ரபை யென்பவளைத் தான் மனைவியாக அடையவேண்டுமென்று கருதி அவள் தன்மீது விருப்பமில்லாதிருக்கின்றதைத் தானறிந்தும் அவன் அவளைப்பற்பலவிதமான பேச்சுக்களால் வஞ்சிக்க அதனைக்கண்டதும் வேதாளம் ஜாலபாதன்மீது பாய அப்பொழுது சந்தோஷிக்கின்ற வித்யுத்ப்ரபையினது கண்களாகிய சகோரங்கட்கு அமுதத்தை வருஷிக்கின்ற சந்திரன்போற் காணப்படும் வேதாளம் நினைப்பின்றி வந்ததைக்கண்டதும் ஜாலபாதனும் பயந்து தன்னிடத்திலிருந்த கத்தியைப்போட்டுவிட்டு ஆசனத்தினின்றும் கீழேயிறங்கினன்.

அப்பொழுது தேவதத்தன் அந்த ஜாலபாதனாற் கீழேபோடப்பட்ட கத்தியைத்தான் பெற்றிருந்தும் அக்கத்தியினாலவனைக்கொ

ல்ல நினைக்கவில்லை. ஏனெனில் உலகத்தில் நல்லமனதையுடையவர்கள் தமது சத்துருக்களிடத்திலும் தயவுடன் கூடியவர்களாகவிருப்பார்களன்றோ. இப்படியிருக்கும் சமயத்தில் அவ்வேதாளமானது அடங்காத கோபாவேசத்துடன் ஜாலபாதனைக்கொல்வதற்காக எத்தனம் செய்ய தேவதத்த னுடனே வேதாளத்தை நோக்கி இப்பாஷண்டியான அற்பனைக்கொன்றதனால் நமக்கென்ன பயனிருக்கின்றது: வீணிலிவனைக்கொல்ல வேண்டாம். ஆனாலிவனைக்கொண்டுபோய் இப்பொழுதே பூலோகத்திலிவனிருந்த இடத்தில் மறுபடியும் விட்டுவிடு என்று சொல்ல, அத்தருணத்தில் ஆகாயத்தினின்றும் சாக்ஷாத் பார்வதிதேவி பிரத்தியக்ஷமாய் வந்து தோன்ற தேவதத்தன் அவளைக்கண்டு பக்தியுடன் வணங்கி நிற்க, அப்பரமேசுவரியான பார்வதிதேவி அவனைப்பார்த்து ஹே புத்திரா! இப்போதுனது ஒப்பற்ற சத்துவத்தினால் மகிழ்வுற்றேன், உனக்கிப்பொழுது இவ்விடத்திலேயே வித்தியாதரர்கட்கெல்லாமரசனாயிருக்குந் தன்மையை அளித்தேனென்று சொல்லி அவனுக்கு வித்தியாதரர்களுக்குரிய வித்தியையயுமுபதேசித்துவிட்டு அந்தக்ஷணமே அவள் அப்படியே கண்ணிற்குக் காணாது மறைந்தனள். உடனே வேதாளம் ஜாலபாதனென்னும்விரதியைத்தனது சித்தியெல்லாமிழந்து பரிதபிக்கும்படி பூலோகத்திற்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தது. ஏனெனில் அதர்மமானது உலகத்தில் ஒருவனுக்கு நெடுநாள் விருத்திக்குக் காரணமாகாததன்றோ. பின்பு தேவதத்தன் அந்த வித்யுத்ப்ரபை என்பவளுடன் வித்தியாதரர்களனைவர்க்கும் அதிபதியாகி மிகவும்மேன்மையை அடைந்தனன்-என்று இக்கதையை பிந்துரேகை தன் கணவனான சக்திதேவனிடம் சொல்லி விரைவுடன் மறுபடியும் தனது பர்த்தாவைப்பார்த்து ஹே நாதா! இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் உலகத்தில் பற்பலவிருக்கின்றன. ஆதலால் பிந்துரேகை சொல்லியபடி நீர் எனது கருப்பத்தைச்சற்றும் வியசனமில்லாது கிறியெடுத்துக்கொள்ளுமென்று மிருதுபாஷிணியான அந்த பிந்துரேகையென்பவள் சொல்ல சக்திதேவன் இதனை யெப்படிச் செய்வது, செய்தாற் கொடியபாவமன்றோ நம்மை வந்து சூழுமென்று சந்தேகிக்க அப்போது ஆகாயத்தினின்றும் ஹே சக்திதேவ! நீ சற்றும் சந்தேகிக்கவேண்டாம். இவள் வயிற்றைக்கிறி அதிலுள்ள கர்ப்பத்தையெடுத்து அக்குழந்தையின் கழு

த்தை உன்கையாற் பிடிப்பாயாகில் அஃது உனக்கு வெற்றியைத்தா த்தக்க ஒரு கத்தியாய்ப் பவிக்கும் என்று ஒரு வாக்குண்டாயிற்று. அதைக்கேட்டதும் சக்திதேவன் துணிவுடன் விரைவில் அவள் வயி ற்றைக்கிறி அதிலுள்ள கர்ப்பத்தைத் தன்கையாலிழுத்து அதன் கழுத்தைப்பிடிக்க உடனே அஃது அவன் கையினிற் கத்தியாய்ப் பவித்தது. நீண்டதும் கரிய நிறத்தினையுடையதுமான அக்கத்தி யானது அவன் தன் பெலத்தினாற்கைப்பற்றிய சித்தியாகிய மங்கை யினது நேச பாசம்போலிருந்தது.

பின்பு அப்பார்ப்பான் சக்திதேவன் வெகு சீக்கிரத்தில் வித்தி யாதரவடிவத்தையுடையவனாக ஆயினன். அந்தக்ஷணமே அந்த பிந் துரேகையென்பவள் கண்ணிற்குத்தோன்றாது மறைந்து போயினள். அவள் வயிற்றிலிருந்த கர்ப்பம் ஒரு கத்தியாய் பவித்ததையும் அவ ள்தன் கண்களுக்குத் தோன்றாது மறைந்து போனதையும் கண்டு வித்தியாதரனான சக்திதேவன் ஆச்சரியத்துடன் சென்று தனது மற்றொரு மனைவியான பிந்துமதியிடம் விருத்தாந்தமனைத்தையும் சொல்ல அவள் சக்திதேவனைப்பார்த்து ஹே ப்ராணநாத! நாங்கள் வித்தியாதர ராஜனது புத்திரிகள், மூன்று சகோதரிகள், கனகபுரியை விட்டுநீங்கிச் சாபத்தினால் வந்து பிறந்தவர்கள். எங்களில் வர்த்த மானபுரத்தினில் அரசன் புதல்வியாய் ஜனித்திருந்த கனகரேகையெ ன்பவள் ஒருத்தி சாபத்தினின்றும் நீங்கினளென்பது நீரே ப்ரத்ய க்ஷமாய்க் கண்டிருக்கின்றீர், அவளும் தன்னிருப்பிடமாகிய கனகபுரி யைச் சென்றடைந்தனள்.

தெய்வவசத்தினாலவளுக்கு சாபத்தின் முடிவும் விசித்திரமாயே ற்பட்டது. ஆனால் யானேயிவர்களில் மூன்றாமவள். இப்பொழுதே யெனக்கும் சாபம் தீர்ந்து விட்டது. ஆதலால் யானும் இப்பொழு தே எமக்குரிய அக்கனகபுரிக்குச் செல்லவேண்டும், எங்களுடைய வித்தியாதர சரீரங்களும் அவ்விடத்திலேயிருக்கின்றன. எங்கள் மூவ ருக்கும் மூத்தசகோதரி சந்திரப்பிரபை யென்பவளு மவ்விடத்திலே யேயிருக்கின்றாள். ஆதலால் நீரும் சீக்கிரம் உமது கத்தியினது சித் திப்பிரபாவத்தால் அவ்விடம் வந்துசேரும். வனாந்தரம்சென்றிருக்கி ன்ற எங்கள் பிதாவினால் விவாஹம் செய்து கொடுக்கப்பட்ட எங்க

ள் நால்வரையும் பாரியைகளாக அடைந்து சந்தோஷத்துடன் அக்கனகபுரியிலேயே அரசாட்சி செய்யப்போகின்றீர்—என்று அவள் தனது விருத்தாந்தத்தினுண்மையைச் சொல்லிவிட்டு அப்படியே ஆகாயத்திற் கிளம்பிச்செல்ல அந்த சக்திதேவனுமவள்சொல்லியதற்கிணங்கி அவளுடன் கூடவே ஆகாயமார்க்கத்தாற் கனகபுரியை அடைந்தனன்.

அக்கனகபுரியினில் சக்திதேவன் தான் முன்பு வந்திருந்தபொழுது அழகிய ஒரு கட்டிடத்தின் மேன்மாடியிலுள்ள மூன்று மண்டபங்களில் சுவர்ணமயமான கட்டில்களில் திவ்விய வடிவழகுள்ள எந்த ஸ்திரீகளுடைய சரீரங்களை உயிரில்லாதவைகளாகக் கண்டிருந்தானோ அதே சரீரங்களில் தனது பாரியைகளான கனகரேகை முதலிய மூவரும் தங்கள் ஆத்துமாக்களுடன் அநுப்பிரவேசம் செய்து எழுந்து வந்து அவர்களே மறுபடியும் தன்னை வணங்கி நிற்கக் கண்டான்.

அன்றியும் அந்த மூன்று மங்கையர்கட்கும் மூத்தவளான சந்திரப்ரபை யென்பவளும் மங்களகரமான அலங்காரத்தையுடையவளாய் அவனருகில் வந்து நெடுநாளாய் அவனைப்பார்க்கவேண்டுமென்று விருப்பமுற்றிருந்த கண்களாற்பருகி மகிழ்வதையும் கண்டான். அப்போது அவ்விடத்தில் சந்திரப்பிரபையினதுத்தரவின்படி தங்கள் தங்கள் வேலையைச் செய்துகொண்டிருந்த ஸ்திரீஜனங்களனைவரும் சக்திதேவன் வருதலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைய அவன் சந்திரப்ரபை வசிக்கின்ற மாளிகைக்குள் ப்ரவேசித்தான். உடனே சந்திரப்ரபை சக்திதேவனை உபசரித்து ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து அவனைப்பார்த்து நற்புகழுடன் கூடியவரே! நீர் இராஜ புத்திரியான கனகரேகையென்றவளை அந்த வர்த்தமானபுரத்தில் கண்டீரோ! அவள் தான் இதோ நிற்கின்ற என் சகோதரி; இவள் சந்திரரேகையென்ற பெயரையுடையவள். செம்படவன் புத்திரியாகிய பிந்துமதியென்றவளை நீர் முதலில் உத்தலத்வீபத்தில் விவாஹம் செய்துகொண்டீரே? அவள் தானிதோ இருக்கின்றவள்; இவள் என்னுடன் பிறந்த மற்றொரு சகோதரி: சசிரேகையென்றபெயருள்ளவள். இவளை மணம் புரிந்தபின்பு ராஜகன்னிகையான பிந்துரேகையென்றவள் அந்த

பிலத்துவாரத்தினிற்பன்றிருபத்துடன் சென்றிருந்த அசுரனிடத்தினின்றும் கொண்டுவரப்பட்டு அப்பொழுதே உமக்கு பாரியை ஆயினளே ; அவள்தானிதோ நிற்கின்றவள்; இவள் என் மற்றொரு சகோதரி, சசிப்ரபை யென்று பெயருள்ளவள். ஆதலால் நானொன்று சொல்கின்றேன் கேளும், நீரெங்களுடன் எங்கள் பிதாவான வித்யாதரபதியிருக்கின்றவிடம் வந்து சேர்ந்தால் அவர் எங்களை உமக்கே விவாஹம் செய்து கொடுப்பார்.—என்று இவ்வாறு அங்கிருந்த சந்திரப்ரபை யென்பவள் மன்மதாஞ்ஞையினாற் பெருந்தகைமையுடன் விரைவினிற் சொல்ல அதற்கிசைந்து சக்திதேவன் அம்மங்கையர் நால்வருடன் அவர்கள் பிதாவிருக்கின்ற வனமத்திபம் போய்ச்சேர்ந்தான். அவ்விடத்தினில் அப்பெண்கள் நால்வரும் தமது பிதாவைக்கண்டதும் சந்தோஷத்துடன் அவர் சரணாரவிந்தங்களில் வீழ்ந்து வணங்கித் தங்கள் விருத்தாந்தத்தை அவரிடம் தெரிவிக்க அதற்கிணங்க ஆகாயத்தினின்றுமொரு வாக்குண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்டதுமப்பெண்கள் பிதாவான வித்தியாதரேந்திரன் சந்தோஷித்து அந்த சக்திதேவனுக்கே தன் புத்திரிகள் நால்வரையும் ஒரே காலத்தில் மணம்புரிவித்து வித்தியாதரர்கட்குரிய சமஸ்த வித்தைகளையுமவனுக்குபதேசித்து அக்கனகபுரியினில் வித்தியாதர அரசாட்சியையும் கொடுத்துத் தம்மினத்தவர்களான வித்தியாதரர்கட்கிசைந்த சக்திவேகனென்ற பெயரையும் மேன்மைதங்கிய அந்த சக்திதேவனுக்குக் கொடுத்தான்.

மறுபடியுமந்த வித்தியாதரேந்திரன் சக்திவேகனைப்பார்த்து இவ்வுலகினில் உன்னையொருவராலும் ஜயிக்கமுடியாது; ஆனால் மிகுந்தப்ராபவத்தையுடைய உதயன மகாராஜனிடத்தினின்றும் நரவாகனதத்தனென்ற பெயரையுடைய ஒரு புத்திரன் உங்கள் சக்கிரவர்த்தியாக உண்டாகப் போகின்றான்; அவன்தானுனக்கு எஜமானனாவான், அவனை நீ வணங்கவேண்டும் என்று சொல்லி வித்தியாதராதிபதியான பெருமைதங்கிய சசிகண்டபதனென்பவன் தன் மாப்பிள்ளையான சக்திவேகனை உபசரித்து அவன் மனைவிகளுடன் அவனைத்தானிருந்த அத்தபோவனத்தினின்றும் தமது ராஜதானியாகிய கனகபுரிக்கனுப்பினான். பின்பு அந்த சக்திவேகனும் அரசனாகித் தன் மனைவிய

ர்களுடன் சென்று வித்தியாதர உலகங்கட்கெல்லாம் பதாகைபோலி ருக்கின்ற அக்கனகபுரியிற் பிரவேசித்தனன்.

சுவர்ணத்தினலமைக்கப்பட்டு விளங்குகின்ற மாளிகைகளுடன் கூடியதும் மிகவும் உயர்ந்திருத்தலால் உக்கிரமாய் வீழ்கின்ற சூரிய கிரணங்களுடன் கலந்திருப்பதுபோற் காணப்படுகின்றதுமான அக் கனகபுரியினில் அரசாட்சி புரிகின்ற சக்திவேகன் இரத்தினமயமான படிகளையுடைய வாவிகளால் மனமகிழ்ச்சியை உண்டுபண்ணுகின்ற உத்தியானங்களில் அழகிய கண்களையுடைய பிரியநாயகிகளான மங் கையர் நால்வருடன் கூடி ஆநந்தத்தை அனுபவித்தான்—என்று இவ்விதம் விசித்திரமான தன் சரித்திரத்தையே அப்பொழுது அந்த சக்திவேகன் உதயனராஜனிடம் சொல்லி மறுபடியும் அவன் வத்ச ராஜனை நோக்கிச் சந்திரகுலத்திற்கணியாய்விளங்கு மரசே! உமது புத்திரனாக ஜனித்திருக்கின்ற குழந்தை எங்களனைவர்க்கும் புதிய சக் ரவர்த்தியாய் வரப்போகின்றார்; ஆதலால் அவரது சரணாரவிந்தங்க ளை தர்சிப்பதில் ஆவலுற்றவனாய் வந்திருக்கின்ற என்னை இதுவரை யான் கூறிவந்த சரிதத்திற்குரிய சக்திவேகனென்றே நினையும்; இவ் வுலகினில் யான் மனிதனாகவிருந்தும் திரிபுரங்களையும் வென்ற பர மேசுரனது ப்ரபாவத்தால் இவ்விதம் வித்தியாதரர்களுக்கதிபதி ஆயி னேன். அரசே! யானிப்போது எனதிருப்பிடம் போய்ச்சேர்கின் றேன்; எங்கள் ப்ரபுவான உமது புதல்வனைப்பார்த்துவிட்டேன்: உங் கட்கிடையூறின்றி மங்களமுண்டாகவேண்டும்-என்று, கைகளைக்குவி த்துவணங்கி உதயனராஜனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு வித்தியதார னான அந்த சக்திவேகன் சந்திரன்போல் ப்ரகாசத்தையுடையவனாய் க்ஷண நேரத்தில் ஆகாயத்திலெழுந்துசெல்லத், தன் பாரியைகளுட னும் பாலனான புத்திரனுடனும் மந்திரிகளோடும் அங்கிருந்த உதய னராஜன் அப்பொழுது மிகவும் களிப்புற்றனன்.

மஹாகவியான சோமதேவ பட்டராலியற்றப்பட்ட கதாசரித் சாகரத்தில் சதுர்த்தாரிகாலம்பகத்தில் மூன்றாவதுதரங்கம் முடிந்தது.

இந்த ஐந்தாவதான சதுர்த்தாரிகாலம்பகம் முடிந்தது.

(தொடரும்.)

மதுரை நாயக்கர் ஸம்ஸ்தானம்.

[ஸ்ரீமத்-சே. ப. நரசிம்மலு நாயடுகாரு எழுதியது.]

(௫௯௪-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இப்படி அரண்மனையில் உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் அமர்த்தப் பட்ட அரியநாயகம், மற்றொருநாள் அதிவீரதீரரென்ற சில மல்லக செட்டிகளோடு மல்லயுத்தம் செய்து ஜயித்த சங்கதி யறிந்த இராயலு, அவரை ஒரு தளகர்த்தராகவும் நியமித்துக் கொண்டிருந்து, நாகம நாயடுக்கு விரோதமாக விசுவநாத நாயடு தெற்கே தண்டுடன் போனபோது இந்த அரியநாயகத்தையும் துணையாக அனுப்பினார்.

இப்படித் துணையாகவந்த அரியநாயகம் பாண்டிநாட்டை ஜயித்தபிறகு, கேவலம் தண்டுதளாதிகளை விசாரணை செய்துகொண்டிருந்தார். இவருடைய மனோவலிமையையும், தேக தாருட்டியத்தையும், தீரத்தன்மையையும், சத்தியம், சாந்தம், சுவாமிபக்தி, பரோபகாரம், இராஜவிசுவாசம் முதலான குணச்சிறப்புக்களையும் நன்கறிந்திருந்த விசுவநாதநாயடுகாரு தாம் சிங்காசன மேறிய பிறகு தமது தருமராஜ்ய பரிபாலனத்துக்கு உண்மையாக உதவிசெய்ய இந்த அரியநாயகத்தைவிடத் தக்கவர் கிடையாரென்று தெரிந்து, இவரையே தமது முதல் மந்திரியாகவும், தளவாய் தளகர்த்தராகவும் நியமித்து, இவருக்கு "முதலியார்" அஃதாவது பாண்டி நாட்டு நாயடு சமஸ்தானத்திற்கு முதன்மையானவரென்று பட்டஞ்சூட்டிப் பெருமைப்படுத்தினார்.

இப்படி முதலியார் என்று மகுடம்பூண்ட அரியநாயக முதலியாரை மந்திரி தளகர்த்தராக நியமிக்கவே; முதலியாரும் உடல் வேறு உயிரொன்றாக விசுவநாதநாயக்கருடன் கூடி, அவருடைய ஸம்ஸ்தான காரியங்களையெல்லாம் ஆழநீள ஆராய்ந்து தீர்மானித்துப் பாண்டிநாட்டிற்கு நன்மை செய்யவேண்டிய காரியங்களைக் கையாண்டுவந்தார்கள்.

விசுவநாத நாயடுகாருவும், அரியநாயக முதலியாரும் பாண்டிநாட்டிற் செய்த காரியங்கள்.

——:(o):——

மஹாபதியூகியாகிய அரியநாயக முதலியாரை மந்திரியாகக்கொண்ட விசுவநாத நாயடுகாரு, முதலில் மதுரை மீனாக்ஷியம்மன் கோயிற் சுவரின் ஓரமாகக் கட்டப் பெற்றிருந்த புராதன பாண்டியருடைய கோட்டை கொத்தளம் அகழி இவைகளை இடிப்பித்து; அவ்விடத்தில் இரட்டைச் சுவர்க் கோட்டையைக் கட்டுவித்தனர். புராதனக் கோயில் கோபுரம் குளங்களைச் செப்பனிட்டுப் பிராமணர்களுக்கு வேண்டிய அக்கிரஹாரங்கள், வீதிகள், வாசல்கள், குளங்கள், குட்டைகளை உண்டாக்கினர். கிருஷித் தொழிலுக்குப் போதுமான பாசன வசதிகள் தக்கவாறு இல்லாமையால், வைகை நதியின் மேல் பேரணை சிற்றணைகளைக் கட்டி நதியின் மேற்பாகத்தில் அநேகங்கால்வாய்களை வெட்டியதோடு, அவ்விடங்களிலுள்ள நிலங்களை உழுதுபயிரிட்டுக் குடிகள்வசிக்கத்தக்க கிராமங்களையும் கட்டுவித்தார்கள். இத்தகைய செலவுகளுக்கு ஸமஸ்தானத்தில் போதுமான திரவியமில்லாமையால், விசுவநாத நாயடுகாரு தமது தந்தை நாகம நாயடுவினுடைய சொந்தப் பொக்கிஷத்திலிருந்து மிக்க பொருளைத் தருவித்தும், மந்திரி அரியநாயக முதலியாருடைய யுக்தியோசனையின்படி பணத்தைச் செலவழித்தும் குடிகளுடைய சுகத்தை விருத்தியாக்கினர். இப்படிச் செய்யவே, இதற்கு முன்பு ஒரு காணிபூமியைக்கூடக் கிருஷிசெய்யாதவர்களெல்லோரும், கிருஷி வேலை ஆரம்பித்ததில் நாட்டுப்புரத்தில் பயிரிடாத பூமியைக்காண்பது அபூர்வமாகி விட்டது; அன்றியும்; அக்காலத்தில் தஞ்சை ஸமஸ்தானத்தைச் சார்ந்திருந்த திருச்சிராப்பள்ளிவரைக்கும் பயிரிட்டுச் சில சமயங்களில் தஞ்சைமன்னருடைய பூமியிலும் பயிரிடநேர்ந்ததால் இரண்டு இராஜாக்களுக்குள்ளும் (பாண்டிய தஞ்சைராஜர்கள்) எல்லை வழக்கும் உண்டாகச் சம்பவித்தது. அன்றியும் அக்காலத்தில் இராமேசுவரம் ஸ்ரீரங்கம் யாத்திரை செய்யும் சாதுக்களுக்குத் தக்கவழிகளும் வசதிகளும் இல்லாமையால், யாத்திரைக்காரர் காடுகரடுகளிலும் கள்ளர் மறவர் கைகளிலும் சிக்கித் தத்தளிப்பதை நீக்கக்

கருதித் திருச்சிராப்பள்ளி நாட்டை மதுரைக்கும் மதுரையைச் சார்ந்த வள்ளங்கோட்டையைத் தஞ்சாவூருக்கும் மாற்றிக் கொண்டால் நலமெனத் தகுந்த நியாயங்களுடன் தஞ்சைமன்னருக்கு அறிவிக்க, அவரும் தமது கேவலஸ்திதியைக்கருதிச் சம்மதித்துக் கொண்டார்.

இப்படிச் சம்மதித்துத் திருச்சிராப்பள்ளியைக் கொடுக்கவே, அங்கிருந்த புராதனக் கோட்டையை நீக்கி, அதே இடத்தில் புதுக்கோட்டையைக் கட்டியும் அந்நகரத்தைச் சுற்றிலும் இரட்டை மதிற் சுவரெழுப்பியும் அதன்கீழ் அகன்ற வாய்க்கால்களை வெட்டிக் காவிரி ஜலத்தால் நிரப்பியும், கோட்டைக்குள் அநேக அக்கிரஹாரங்கள், வீடுகள், வீதிகள், கிணறுகள், கோயில்கள், கடைகள் பண்டசாலைகள் முதலானவைகளை நியமித்தும், நானாதேசத்துக்குடிகள், கிருஷிகர், வர்த்தகர், கைத்தொழிலாளிகள் வந்து வசிக்கும்படியான வசதிகளை ஏற்படுத்தியும், காவிரிநதியின் இருபக்கங்களிலுமிருந்த பயங்கரமான காடுகளைவெட்டி யாத்திரைக்காரர் நிர்ப்பயமாகச் சஞ்சாரம் செய்தற்கு அவர்களுடன் துணையாகப் போய்வரச் சில சிப்பாய்ச் சேவகர்களை நியமித்தும் ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் அநேகவேலைகளைச் செப்பனிட்டுப்புதுப்பித்தும் மானியங்களைக் கொடுத்தும் வரவே, பற்பல நாட்டுப் பணக்காரரான யாத்திரிகர் பணபயம்பிராணபயமற்று யாத்திரை செய்யவும், இந்நாட்டின் செழிப்பையும் சுதந்திர சுகவாழ்வையும் கண்டு இந்த ஸமஸ்தானத்தில் வந்துதங்கி வர்த்தக வியாபாரம் முதலானவை செய்யவும் ஆரம்பித்தனர். இப்படி விசுவநாதநாயடு திருச்சிராப்பள்ளியிலே சீர்திருத்தங்கள் செய்துவரும்போது, தெற்கே திருநெல்வேலியைச் சீர்திருத்தப்போயிருந்த அரியநாயக முதலியாரைப் "பஞ்சபாண்டியர்கள்" என்ற சிலர், தாங்கள் பழைய பாண்டியர் வமிசத்தவரென்றும், ஆதலால் விசுவநாதருடைய ஆக்கினைக்குத் தாங்கள் அடங்கி நடக்கமாட்டோமென்றும் சொல்லிக் காயத்தட்டு ரில் எதிர்த்தார்கள். அவர்களுக்கு அரியநாயகம் பலவிதமான புத்திமதிகளைச் சொல்லியும், தந்திரங்களைச் செய்தும் வெல்லக்கூடாமையாலும், அப்போது தம்மோடு இருந்தசேனை கொஞ்சமாக இருந்தபடியாலும் இக்கஷ்டத்தை விரைவில் விசுவநாதருக்கு அறிவித்தார்.

விசுவநாதர் இச்சங்கதியைக் கேட்டவுடனே காலதாமத மின்றிக் காலாள் குதிரைப் பட்டாளங்களுடன் திருநெல்வேலிக்கு வந்து அந்தப் பஞ்சபாண்டியர்களைக் கண்டு பகிரங்கச் சண்டைக்கு வரும்படிகேட்க, அவர்கள் விசுவநாதநாயடுவின் பட்டாளவல்லமையைக்கண்டு அவருடன் எதிர்த்துச் சண்டை செய்யச் சேனையும் திரவியமுமில்லை யென்றும், விசுவநாதர் ஒருவருடனே ஒரே காலத்தில் மல்லயுத்தம் செய்யமாத்திரம் தங்கள் ஐவருக்கும் சக்தி இருக்கின்றதென்றும் சொல்லியனுப்ப, விசுவநாதரும் அதற்குச் சம்மதித்துத் தமது சேனையையும், ஆயுதத்தையும் அரியநாயகரிடம் கொடுத்துவிட்டு, அவருக்கு எதிராகவேவந்து அந்த ஐந்து பாண்டியரோடும் தாம் தனியாகநின்று மல்லயுத்தஞ்செய்து எதிரிகளில் முக்கியமானவனைக்கொன்று ஜயித்ததில், மற்றநால்வரும் விசுவநாதருடைய தோள்வலிமைக்கு மெச்சி திருநெல்வேலியையும், அதையடுத்த நாடுகளையும் விட்டுப்போய்விட்டார்கள். (Vide the History of Carnatic Governors) இப்படி ஜயித்த விசுவநாதநாயடுகாரு திருநெல்வேலியைப்புதிய கட்டிடங்களினாலும், கோயில், கோபுரங்கள், குளங்களினாலும் புதுப்பித்தும், தாமிரபர்ணி நதிக்கரை யோரமாக விருந்த அசங்கியமான குடிசைகளை நீக்கிப் புதுவீடுதிகளைக் கட்டு வித்தும், தாம்ரபர்ணி நதியின் ஜலத்தைக் குடிகளும், கிருஷிகர்களும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக் கால்வாய், வாய்க்கால் முதலிய பாசன வசதிகளை நியமித்தும், பிராமணருக்கு வேண்டிய கோயில், கோபுரம், அக்கிரஹாரங்களை நியமித்தும் குடிகளால் நல்ல புகழையும் பிரதிஷ்டையையும் பெற்றார்.

விசுவநாதர் இப்படித் தெற்கே திருநெல்வேலியிற் சீர்திருத்தங்களைச் செய்து வருகையில், திண்டுக்கல்லை யடுத்த கம்பம் கூடலூர்த்தலைவன், சோழன் தன்னைத்தாக்கியபோது, பாண்டியருதவி செய்யாமல் விட்டுவிட்டபடியால், தான் விசுவநாதருக்குக் கிரமப் பிரகாரம் கப்பம் கட்டுவதில்லையென்று கலகஞ்செய்ய ஆரம்பித்தபடியால், உடனே தக்க தண்டுகளுடன் திண்டுக்கல் சார்புக்குப்போய்க் கலகக்காரனுடன் போர்செய்து அவன்கோட்டையைப் பிடித்து அவன்கொட்டத்தை யடக்கினர்.

இப்படித் தென்னாடுகளின் கலகங்களை யடக்கி நாட்டை நல்ல ஸ்திதிக்குக்கொண்டுவந்தாலும், வேறொரு கஷ்டம் சம்பவித்தது. அதாவது, விசுவநாதநாயடு மதுரைக்கு வரும்போது அவர்கூடவந்த நாயடுமார்களும், கன்னடியர்களும், வேறுசிலரும் வேண்டிய உதவிகளை யுண்மையோடு செய்துவந்தமையால், அவர்கள் விசுவநாத நாயடே பாண்டியநாட்டிற்குச் சக்கிரவர்த்தியானதில், தமக்குத்தக்க சிறு சம்ஸ்தானங்களையும் சம்பத்துக்களையும் வெகுமானங்களையும் கொடுப்பாரென்று பொறுமையோடு காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குத் திருப்தியாகங்கொடுத்துக் கௌரவிப்பது கஷ்டமாகவிருந்தது. ஆயினும், விசுவநாதநாயடுவும் அரியநாயக முதலியாரும் இக்கஷ்டத்தை நீக்க ஒருபாயம் செய்தார்கள். அதாவது, பாண்டியநாட்டைச் சுற்றிலும் 72-கொத்தளங்களிருந்தமையால், அக்கொத்தளங்களுக்குத்தக்க வீரரைத் தலைவர் அல்லது பாளையக்காரராக நியமித்து, அவர்கள், இராஜாங்கத்துக்கு உதவியாக வருஷாந்தரம் இவ்வளவு ரொக்கம் கப்பமாகக் கட்டும்படிக்கும் ஸமஸ்தானத்தின்மேல் எதிரிகள் சண்டைசெய்ய வரும்போது தக்கதண்டு தளாதிகளைக்கொண்டுதவி செய்யும்படிக்கும், இந்தச் செலவுகளுக்குச் சிலபல கிராமங்களையும் பட்டவிருதுகளையும் அப்பாளைய காரர்களுக்குக் கொடுத்துக் கௌரவித்தால், அவர்கள் ஆனந்தமடைந்து இராஜ விசுவாசமாகவும், தம்மின் சந்ததியாருக்கு உதவியாகவும் இருக்கக்கூடுமென்று எண்ணியதேயாம்.

பாண்டியநாட்டின் பாளையப்பட்டுக்கள்.

——:o:——

இந்த எண்ணத்தின்படி 72-பாளையப்பட்டுக்களைத் தாபித்தும், அவைகளுக்குத் தம்மினத்தாரில் உதவிசெய்த வீரர்களையும், மற்றப்படி பொதுவாகப் பாண்டிய நாட்டிற்குதவிசெய்தவர்களையும் பாளையக்காரர்கள் அல்லது ஜமீந்தார்களாக நியமித்ததுடன், அவர்களுக்கு இனமாக அநேக கிராமங்களையும், விருதுகளையும் கொடுத்தார்கள். மதுரைச்சீமையின் விருத்தாந்தத்தில், மதுரையைச்சுற்றியும் அம்மையநாயக்கனூர், நிலக்கோட்டை, வடகரை, போடிநாயக்கனூர், கோம்பை, தேவாரம், கண்டப்பநாயக்கனூர், தோட்டநாயக்கனூர்

காமனுபக்கனூர், மாதவநாயக்கனூர், தும்பிச்சிநாயக்கனூர், சந்தையூர், எழுமலை, பாவாலி, கவுண்டன்கோட்டை, கன்னிவாடி, விருப்பாக்ஷி, ஆயக்குடி, எமக்கலாபுரம், ஒன்பதூர், கூளப்பநாயக்கனூர், நிலக்கோட்டை, இராசக்கநாயக்கனூர், சத்திரப்பட்டி, மாடூரு, மருங்காபுரி, செங்குறிச்சி, பிள்ளைவிழிங்கி, இராமகிரி, இடையகோட்டை, தோகைமலை, வீரமலை, வெள்ளியகுன்றம், சிறுபாலை, மாம்பாறை, பள்ளியப்பநாயக்கனூர், எரியோடு, சொக்கம்பட்டி, மாறனூற்று, தவசிமடை, அம்பட்டறை, தேவதானப்பட்டி, புதுக்கோட்டை, சிவகங்கை, இராமநாதபுரமாகிய 47-பாளையப்பட்டுக்களை மாத்திரம் குறித்திருக்கின்றன. மற்ற 25-பாளையப்பட்டுக்கள் மறைந்திருக்கும் காரணம் தெரியவில்லை.*

இப்படிப்பட்ட 72-பாளையப்பட்டு ஜமீந்தார்களுக்கு பிரபுவாகவும், பாண்டியநாட்டு குடிகளுக்கு பிதாவைப்போல இருந்தும், சாலி

---

*எட்டைய புரநாக லாபுரம் மணியாச்சி யிரசக்க னூர்கோட் டையூர்
எழாயி ரம்பண்ணை சந்தையூ ரூற்றுமலை யெழுமலை மருங்கை நல்லூ
ரிலகுமன் னூர்கோட்டை பாவாலி சிவகிரி யிலக்கைய னூர்முல் லையூ
ரிடையகோட் டைப்பதி நிலக்கோட்டை தேவாரம் ராமகிரி கன்னிவாடி
தொட்டப்ப னூர்கம்பை காசைவா ராப்பூரு தோகைமலை யளகாபுரி [மாத்
சுரண்டைதலை வன்கோட்டை பழனியாய்க் குடிசமுத் தூர்விருப் பாச்சிபட
தூர்கடம் பூர்பெத்த னன்னூற்று நகர்குளத் தூர்காமனூர் சாப்பிடூர்
தும்பிச்சி நாய்க்கனூர் நத்தமூர்க் காடுசேற் றூர்வெள்ளி குன்ற வலைய
பட்டிவட கரையமைய நாயக்க னூர்கொல்ல பட்டிசக் கந்தி கோலார்
பட்டிமத வானையூர் மேன்மாந்தை ரோசலைப் பட்டிவீ ரமலை சிங்கம்
பட்டிநெற் கட்டுசெவல் நற்பெரிய குளமாத்தி பட்டிகுரு விகுள மதுவார்
பட்டிகரி சற்பட்டி நடுவுக் குறிச்சிகோம் பைகவண் டன்கோட் டையூர்
கட்டபொம் மன்னூர்கு மரவாடி கவினிளசை கடுவூர்நல் லுதயப்பனூர்[மூங்
கனகொலங் கொண்டானெ டெழுபத்தி ரண்டுடன் கருதுமெண்ணேழ்தேச
கவியருமை யறிபவர்க ளுண்டதினு நின்போற் கவித்திறமி யாவரறிவார்
கனமேவு புனல்சூழும் வயல்நீடு மலைமேவு கதிர்காம வடிவேலனே.

இக்கவியிற் பாண்டிய நாட்டிலுள்ள எஉ-பாளயப்பட்டுக்களும் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. (செந்தமிழ்-தொகுதி-௫; பகுதி-௨; பக்கம்-௧௦௬.)

வாகன சகாப்தம் 1380-வருஷம், பரிதாபி நாம வருஷம் முதல், ஈசுவர நாம வருஷமாகிய 26-வருஷங்கள் வரையில், தருமராஜ்ய பரிபாலனம் செய்துவந்த புகழுடம்பினராகிய ஸ்ரீ விசுவநாத நாயடுகாரு இ. பி. 1563-வருஷம் டிசம்பர்மீ பெருங்கீர்த்திமானாய் பூத உடலைவிட்டுப் புகழுடம்பைப்பெற்றுப் பரமபதமடைந்தார். அவர் மரணத்தைப்பற்றிஅக்காலத்துக்குடிகள் அழுதகண்ணும் சிந்தியமூக்குமாகக் கவலைப்பட்டவராயினர். இக்காலத்தாரும் மதுரைசுந்தரேசுவரர்கோயில் வசந்தமண்டபத்தில் சிலாரூபமாக வைத்திருக்கும், இந்த உத்தமன் விக்கிரகத்துக்குமேலாக மகா-ா-ாஸ்ரீ விசுவநாதநாயுனி ஐயலுகாரு என்று எழுதிவணங்கி வருகிறார்கள். இம்மட்டோ, இவருடைய குமாரர் முதலான பின் சந்ததியார்களும் இவர் பெயரை மறைக்க மனமில்லாமல், அவர்கள் செய்துவந்த தருமசாசனங்களுக்கு மேல், இந்த விசுவநாத நாயடுகாரு பெயரை மகுடமாக முன்னம் எழுதி, பிறகு தம்பெயர்களை எழுதிவைத்தார்கள். இவர் உருவத்தில் நீண்டு ஆஜானுபாகுவாகவும், சற்று கறுத்தமேனியைய யுடையராகவும், நீண்டமுகமும், நெரித்தபுருவங்களும், துடிக்கும்மீசைகளை உடையவராகவும், பார்வைக்கு பயங்கர புருஷராகவும் இருக்கினர், ஜீவதயை, பச்சாதாபம், தருமம், தானம், சத்தியம், சாந்தம், சுவாமிபக்தி முதலான குணபூஷணங்களை உடையவராக இருந்தார்.

இப்படிப்பட்ட மஹாநுபாவராகிய விசுவநாதநாயடு காருக்குப் பிறகு பாண்டிய நாட்டிற்கு இவர் குமாரராகிய கிஷ்ணப்ப நாயடுகாரு அரசரானர்.

(தொடரும்.)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரிபுராண அரும்பதவிளக்கமும் பாடபேதமும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

(க.) கரதராசனையமொழி - கையிலுள்ள தராசுபோன்ற நடுவுநிலைமொழி. (2) இங்கம் - அறிவு.

கடவுள் வாழ்த்து.

(௪.) சூர் - தெய்வமகளிர். (௬.) வேரலேவாய் - மூங்கிலின் அழகியவிதத்தை. (௭.) இனன் - சூரியன். ஊர்கா - ஊர்சூழ்சோலை. (௮.) சிவசத்தி தருசத்தி - உமையம்மையினுற் கொடுக்கப்பட்ட வேல்; அது, "வேல்கொடுத்தாய்திருச்செந்தூரற்கு." என்னுந் தனிப்பாடற்செய்யுளானறிக. (௧௨.) அமலம் - பரிசுத்தம். (௧௪.) சண்டேசுரர் எனப்பாடங்கொள்க. (௧௬.) சந்து - தூது. (௧௭.) கடவுளர்க்காச்சென்று எனப்பாடங்கொள்க. (௧௮.) உடல்சுமக்கும் எனப்பாடங்கொள்க. (௨௦) கண்டிகை - ஒருசொல்.

பாயிரம்.

(௧.) பந்தமறுத்திடு சிவராத்திரிஎனப் பாடங்கொள்க. (௨.) ஆல்வித்து - ஆலமரத்தின்வித்து; இந்தப்பேருனது புகழப்படும் நிலைபேறுபொருந்திய இடமாக நன்குமதிக்கப்படுஞ் சிவலோகத்தின்கண் (என்னை) இருத்தும் எனும் விருப்பானது (எனது) உள்ளத்தையீர்த்தலினுல் அதைநாடிச் சற்றும் பேணிலன் என்க. பேணுதல் - பொருட்படுத்தல்.

சிவராத்திரியுற்பவச் சருக்கம்.

(௪.) கருதுமக்குசைதங்கிய காரணமதனுல் எனப்பாடங்கொள்க. (௭.) இறைஞ்சி - மரவுரி. (௮.) அம்புதம் - முகில். பாதகங்களைக்களைந்திடும்படிவர் என்றும் பாடம். (௧௫.) வழுவை - யானை. உழுவை - புலி. (௧௬.) சிவனிசியென்பதுபாடம். இங்ஙனம் வருமிடந்தோறுங் கொள்க. (௨௪.) உமா அருச்சனை புரிந்தாள் எனமுடிக்க. உமா - உமை. (௨௬.) பரமனிரவினின்றேற்றக் கின்னுமோர் காரணமுளதென்று எனப்பாடங்கொள்க. (௨௮.) முன்னமே மொழிந்த பிரளயப்புனல் எனப்பாடங்கொள்க. (௨௯.) வேறிலானகண்ட பூரணமானவெறுவெளி எனப்பாடங்கொள்க. வாழ்நாட்சிறிலாமுதல்வன் என்றும் பாடம். (௩௦.) கரியமேனியனழிந்த சராசரமனைத்தும் எனப்பாடங்கொள்க, மீதெடுத்துயர்த்ததற்பின் என்பதும் பாடம். (௩௧.) உந்தியம்போருகத்துதவி என்பது பாடம். (௩௨.) அமலனங்கறிதுயிலமர்ந்தான் என்பது பாடம். (௩௪.) இரவிகுளிர்கதிர்மதி

யங் தோற்றுவித்தனன் என்பதுபாடம். (௩௬.) "என்னினுமுதல் வரினிப்பிறரொருவ ரிலரெனவிருஞ்செருக்குற்றான்" என்பதுபாடம். (௩௭.) தவன் - நாயகன். தாமத்துளவணிமருமத்திரி எனப்பாடம். (௩௯.) சகலங்களூடுறுதவும்பொருள் என்பதுபாடம். (௪௨.) அடன் மாயையென்பது பாடம். கண்ணன் குனிவித்து என்பது பாடம். (௫௧.) வண்டு - அம்பு. (௫௨.) 'அரியம்புயர்' என்பதுபாடம். (௫௭.) "மணிமுடி தருவிப்போனன்" என்பதுபாடம். (௫௮.) "சேவடிமுடி கள்காணார்" என்பதுபாடம். (௫௯.) "வெற்பினமைந்து" என்பது பாடம். (௭௨) "சலத்தானேமுசலபுயாசலத்தானே தனைச்சூழத்தருக்கி வாழ்தென்புலத்தானே" எனப்பாடங்கொள்க. முசலபுயாசலத்தானே தனைச்சூழ-முசலப்படையைத் தாங்கிய புயமாகிய மலையையுடைய சேனைகள் தன்னைச்சூழ்ந்து சேவிக்க. (௭௫.) 'நின்றவிராச்சிவனரி சியங்கிசிவருநாளினில்' என்பதுபாடம். (௭௬.) பூதி - நரகம். (௭௭.) வாமக்கோவிந்தன் - இடக்கண் சந்திரனாகவுடையவன். கோ - கண். இந்து - சந்திரன். (௭௯.) நினைத்தமனப்படிபடைத்து - சங்கற்பத் தாலேபடைத்து.

சிவராத்திரிமான்மியச் சருக்கம்.

(௧.) "பன்னமாமலர்" என்பது பாடம். பன்னம் - பத்திரம். (௩.) பைத்திடுபாமனே என்பது பாடம். (௮.) மான்மதி - மகரமா சம். (௯.) குடத்திங்கள் - மாசிமாதம். (௧௭.) நாழிகையின்பின் கூடும் என்பது பாடம். (௧௮.) தொட்டத்தோடு என்புழி அது என் னுஞ்சுட்டு அத்து என நின்றது. அது என்றது சதுர்த்தசியை. (௨0.) கூசுநரகங்கடமிற்கொடிய ரௌரவமதினிற்குளிப்பர் என்பது பாடம். (௨௧.) துறில் கிருகத்தருக்கு என்பது பாடம். (௨௨.) இர ண்டும் படில் என்றற்பாலது மகரந்தொக்கு இரண்டு படில் என நின்றது. விரத்தர் என்பதற்குச் சைவர் எனப்பொருள் கோடலே இவ்வாசிரியர்கருத்து. (௨௩.) அற்றை - அத்தினம். (௨௪.) சைவ நெறித்துறை நின்றோர்க்கே என்பது பாடம். (௨௯.) நேத்திரம்-பட் டுவஸ்திரம். (௩0.) சந்நிதி என்றது பரார்த்தலிங்காலயத்துச் சந்நிதி யை. (௩௫.) சித்ததந்திரநூல் என்பதுபாடம். (௩௬.) கூவிளமுத் தளக்கிளை என்பது பாடம். (௩௭.) சாத்தனன்றும் என்பது பாடம். (௩௯) "சறுவனேயுக்கிரனே" என்பது பாடம். (௪௩.) செய்தார்

என்பது பாடம். (சசு.) சிவகதியிற் சேர்வதன்றி என்பது பாடம். (சஅ) பன்னல்வேண்டும் என்பது பாடம். (சகூ) கருதுஞ்சாந்தி பேரணங்கில் எனவும் பாடம். (ருஉ) நானிலம் என்பது பாடம்.

சுதுமாரச்சருக்கம்.

(ரு.) புகல்வதோர் நகரம் எனவும் பாடம். (கசு) பரபுரஞ்சயன் எனப் பாடங்கொள்க. (உங.) கொழுந்தின தருள் பெறப்பிறந்தான் என்பது பாடம். (உரு.) ஓரை - முகூர்த்தம். (உஎ.) மாறருந்தனங் காட்டி என்பது பாடம். மாறு - ஒப்பு. (ங௦.) சொன்னம்-பொன். விண்டு - மூங்கில். நாமநாவினில் என்பது பாடம். (ஙசு.) ஈடுவாடைமற்றிலே பனமெனுமருந்தியற்றி - இடுமருந்து மணமருந்து பூசுமருந்து என்பவைகளையியற்றி. (ஙரு.) உலக்கு நாளணித்தாயினர்க் கொழிக்குமீன் - அருந்ததி. முல்லையாந்தருக்களை என்பது பாடம். முல்லை - கற்பு. (ஙஎ.) படிறு - வஞ்சமாகிய தூர்த்தநடை. உணர்த்த வத்தனையனைக்கூவி என்பது பாடம். (ஙகூ.) கைவித்தம்-கைப்பொருள். (ச௦.) மரத்துரி - புல்லுருவி. (சக,) உபலம் - கல். (சஉ.) கப்பி - குறுணல். (சசு.) தமருநேயமீத்தனர் என்பது பாடம். (சஎ.) முத்தம் - அதரம். (சகூ.) மாதர்நம்மொழிப்படி என்பது பாடம். (ரு௦.) கலிக்கரி ஆடை-பாவமாகிய கரிய ஆடை.(ருக) மானவேல்வழிகண்டநெஞ்சர் - மானமாகிய வேல்வழிகாணத் துளைத்துப் புறம்போய மனதினையுடையார். (ருசு.) அகல்கரவு - யோனிக்கரவு, அகல் - அல்குல். (ருஅ.) முரசுகாண என்பது பாடம். (சுக) உகத்தீ - ஊழித்தீ. (சுங.) ஆறெனக்கவிழ என்பது பாடம். (சுசு.) கோடுதல் - வளைதல். பணைக்கைமால் யானை எனவும் பாடம். (சுஅ) முளரி - நீர். துழனிகேட்டெழுந்து என்பது பாடம். (எஉ) சிரலை வெள்கி என்பது பாடம். சிரலை - மீன்கொத்தி. (எங.) ஒண்டழை சிறைப்பாலன்னம் என்பது பாடம். (எரு.) அவள்வந்தாள் என்பது பாடம். (எகூ.) வேறுலகிலொன்றுண்டென்றவள் என்பது பாடம். (எஎ.) ஆர்பதம் - வண்டு. (கூசு.) பச்சை - தோல். (கூகூ.) புன்மாலைதனில் என்பது பாடம். மாலை - மாலைக்காலம். (க௦உ.) போதா கொக்கு என்பது பாடம். (க௦ரு) உடற்பொறைசோர்ந்துவிழும் என்பது பாடம். (கசசு.) முரிதிரையெறிவாரிதிப்பிறந்த என்பது பா

டம். செதுக்கை - தழும்பு. (௧௨௧) சியமுயலெண்கு என்பது பாடம். முடக்கர் - குகை. (௧௨௨) கையரிக்கொண்டிடுசேனைக் கணங்கண்டு - கொள்ளைகொள்கின்ற சேனைசமூகத்தைக்கண்டு. நெய்யரியிற்றீக்கொண்டு நன்ககற்றும் - பன்னாடையைப்போலத் தீயவைகளைத் தாங்கி நல்லவைகளை ஒழுகவிடும். நெடி - சிள்வண்டு. அரில் - சிறுதூறு. (௧௨௩) ஊணவதேயம் - ஒருதேசம். (௧௨௫) நாகைநகர்என்பதுபாடம். (௧௨௭) ஐயனுறைந்தருடிரு நாகேச்சுரத்தில் என்பது பாடம். (௧௩௧) தீபத்தட்டேந்திப் பணிமாறுஞ்சமயந்தன்னில் என்பது பாடம். (௧௩௨) சின்னாள்கழிந்தபின்னர் என்பதுபாடம். (௧௩௩) காலதூதர்பலர் கடுகினார் என்பது பாடம். (௧௩௪) வளைத்ததாமென வளைத்தரோ எனவும் பாடம். (௧௩௬) மெய்பிடிப்பர் என்பது பாடம். (௧௩௯) பெருக்காறற்பேறணிந்து என்பது பாடம். (௧௪௧) பூயமெனும்பெரியகிரியிழுந்து என்பது பாடம். (௧௪௨) இளையராயிது செய்தீரெவர் யாவரே வலிநெய்தினீர் என்பது பாடம். (௧௪௪) கங்கைமாந்தி என்பது பாடம். (௧௪௫) ஓலோலமேபென என்பது பாடம். (௧௪௬) திரிகோணசலமதனை என்பது பாடம். (௧௪௭) மானவர்க்கிடையூறுறுமல் என்பது பாடம். (௧௪௮) பற்கடகர்த்துளஞ்சாலு மாமதிவிட்டு என்பது பாடம். (௧௫0) ஏவயாமிவணெய்துகின்றனம் என்பது பாடம். (௧௫௨) வெந்நரநெரிந்தனர் என்பது பாடம். (௧௫௪) மானம் - விமானம். ஆரம் - சந்தனமரம் (௧௫௯) இறைபளவுமிலனெனப்பின் என்பது பாடம். (௧௬0) கைலை என்பதற்கு மனோரஞ்சிதமான இடம் என்பது பொருள். (௧௬௨) ஆதிநடுவீறிலியாயாண்பெணலிப்பகுப்பிலியாயவையுமாகி என்பது பாடம். (௧௬௪.) பராபரனேயம்பொற்றேட்டுச் சலசமலர் என்பது பாடம். (௧௬௬) தண்டமெனப்புரிதி என்பது பாடம். (௧௬௮) றுகர்ங் தங்கவடனக் கின்புதல்வியரைப் புணர்ந்து என்பது பாடம். (௧௭௧) வனவரிவாலுகங்கடமை என்பது பாடம்.

(௧௭௫.) கள்ளூன் என்பது பாடம். சொனகுலர் - சொன்ன கூட்டத்தவர். தினகரனையராத்தீண்டுதினமேகாதசி என்பதும் பாடம். (௧௭௬) விள்ளல் - சொல்லல். பன்னல் - பருத்தி. (௧௭௭) பயன்றாவே என்பது பாடம். (௧௭௮) என்னுருநற்கணங்களுடன்கூடு

இன்ற வின்பமுத்தியெய்தப் பெற்றான் என்பது பாடம். (கஅக) புனி தநீர் படிந்தாடி என்பது பாடம். மற்றிவரெவர்க்கு முதல்வராவர் என்பதுபாடம்.

அங்கலச்சருக்கம்.

(சு.) உடுக்குமின் றிருந்திடை - உடுக்கையுமின்னலையும் போ லுந் திருந்திய இடை. (உச) வருதல்போல்வந்ததுமாலை என்பது பாடம். (உஎ) தடி - மாமிசம். குழி - வாவி. (ஙச) சரி - வழி. (ஙக) உலகினீடிருள் கடிபகற்கதிரு மொத்துளவால் என்பது பா டம். (சக) செப்பம் - வழி. (சசு) சிலாதரன்மகன் - நந்திபெரு மான். (ருo) மேவவுணுமினிவிடோமென என்பது பாடம். உவண்- உவ்விடம். (ருக) சாலமொழிமாதர்பலர் என்பது பாடம். சாலம் - நடிப்பு. (சுo) அனைவருக்கும் - எங்களனைவருக்கும். (சுங) உள்ள மொத்து உயர்ந்து ஓராணு எனப்பிரிக்க. (சுச) வசி - கூர்மை. சம் பம் - வச்சிரம். (சுசு) மறைக்கொடி - வேதவல்லி. (எஉ) கரம் - நஞ்சு. நுங்கல் - விழுங்கல். குதித்தெழுமற்றநோக்கி என்பது பா டம். (எங) கால்வரை - சிறுவரை. (எசு) முந்தைநாள்களின் என் பது பாடம். (அரு) கொன்று, மாய்த்து என்பதுபாடம். (அஎ) சரி யாவெண்ணில் என்பது பாடம். (கூங) கண்கடம்மின் என்பது பா டம். அதிற்பன்னம்பண்ணி - அவ்வில்வத்தினிலைகளைக் கிள்ளியிட்டு. (கூச) பசிதம் - நீறு. (கூரு) யாமவனுவன் என்பதற்கு அவன்யாம் ஆவன் எனப்பொருள் கொள்க. (கoஉ) அரும்பெரும் பொருள்என் றது முத்தியை. இது இவர்க்கு அரன் மருது தந்தருள எனப்பிரிக்க.

சவுமினிச்சருக்கம்.

(க.) பின்னும் என்பதும் பாடம். (கூ) வடிவாடடித்த எனப் பாடம். (உஎ) கொச்சை - வெள்ளாடு. நாகு - எருமை. (உகூ) புள் - வண்டு. புள்ளம் - அரிவாள். (ஙo) வடிவான்மென்கிழக்கன் றினை என்பது பாடம். (ஙஉ) பொய்ச்சமைமின்னிடை - பொய்யாலாகிய முகிலினிடத்துள்ள மின்போலுமிடை. மை - மூங்கில். மச்சம்-மீன். (சக) கண்ணிணையன்றி என்பது பாடம். (சங) களத்துஅமர்ஐமு திர்ந்திட எனப்பிரிக்க. ஐ - சிலேற்பனம். (சகூ) அடிசிலேற்க என் பது பாடம். (ருo) கொளுந்திய என்பது பாடம். வெந்துயர்க்களவி

லைப்பின் என்பது பாடம். (௫௪) மதிக்கடவுள் பூஞ்சலச நட்புடைய என்பது பாடம். (௫௮) உழலை - தாகம். உபயக்கழலை என்பது பாடம். (௬௦) கூறுமித்தனிமடந்தை என்பதுபாடம். (௬௨) புனைநெடுஞ் சடைச் சூதமாமுனிவரன் புகன்றான் என்பது பாடம்.

கன்மாடபாதச்சருக்கம்.

(௨.) பைம்புலி பசிய சந்தனக்கோலமெனக்கொள்க. அச்சம் புலி - பயம்பொருந்தி. (௧௩) ஏவினர் விரைவார் என்பது பாடம். (௧௮) சாலிதவன்றனையழைத்துத் தாளிற்றாழ்ந்தான் என்பது பாடம். சாலிதவன் - வசிட்டன். (௨௩) மாடமென - உழுந்தைப்போல. கன்மாடபாதன் என்பதற்குக் கல்வடிவமான கறுத்த பாதன் என்பது கருத்து. (௨௫) தோன்றன்மான் என்பது பாடம். (௨௬) அரக்கன்றிரிதருகாலை என்பது பாடம். (௩௧) முளிதரல் - காய்தல். ஈதியென்றிரங்தே என்பது பாடம். (௩௨) ஒழுகலின்றிறங்கி என்பது பாடம். (௩௪) குஞ்சரமுனிவன்பிடிகடிரிசரிகடெரிந்தரிதுருவும் என்பது பாடம். கரமுனி என்புழி, முனி - வில்லு. (௩௫) மலர்கள்கன்றிச் சிவப்பூரஎன்பதும் பாடம். (௩௮) தருபொருளாய்ந்தைந்தவித்து என்பது பாடம். (௪௮) நோன்புகளுண்மேலாம் என்பது பாடம். உணர்ந்திலைபோலுமன்றே என்பது பாடம். (௫௧) தந்திடுஞ்சடிதி என்பது பாடம். (௫௩) திக்குமுகத்தோன்றல் என்பது பாடம். (௬௩) சிவை - வேர். (௬௭) பனைக்கரத்தால் என்பதும் பாடம். (௭௫) தேர்தனிலத்தவமகளை என்பது பாடம்.

விபரிசச்சருக்கம்.

(௧.) கதைபினங்கழற என்பது பாடம். (௬) கைவினையாளர்கண்டெனைக்கடிந்திட என்பது பாடம். (௧௦) பிஞ்ஞகன்றனையே என்பது பாடம். (௧௨) வந்தநற்றிங்கடொறும் என்பது பாடம். (௨௧) துணைவியாவாய் என்பதும் பாடம். (௨௬) மண்டபங்கோடித்து என்பது பாடம். கோடித்தல் - அலங்கரித்தல்.

குபேரச்சருக்கம்.

(௩.) கவரி - எருமை. முட்புறப்பழப்பனசம் என்பதே பாடம். (௭) முதுக்குறைவு-பேரறிவு. (௧௦) நாடொறுங்தோற்பான் என்பது பாடம். (௧௬) சூளை - பரத்தை. (௧௭) புட்டகம் - சேலை. (௩௦)

கொடுசென்றிடு யமதூதர் என்பது பாடம். (௪௪) அரன்றிருக்கை யான் மற்றவன் என்பதும் பாடம்.

சாலிகோத்திரச்சருக்கம்.

(௧.) இதுகாறுஞ் சிவராத்திரிவிரத மறுமைப்பயன்கூறி இச் சருக்கத்துள் இம்மைப்பயன் கூறப் புகுகின்றாராகலின், முதற்செய் யுளால் வழிபடுகடவுள் வணக்கங் கூறினாரெனக. கழனி - வயல். மலே - பொருகின்ற. அழனிமலை - பிணமாகிய மலை. (௫) காலிகோத் திரத்தியல்பிற் புரந்தருளுங்கண்ணன்-நிரைகளை இடையர் கோத்திர முறைமையாற் காத்தருளுங் கண்ணன். நிரைகளைக்கோவர்த்தனகிரி யினாலே முறையாகக்காத்தருளுங் கண்ணன். கோத்திரத்தவர் - மலை வில். கோத்திரவருள் - தலைமையாகிய நிலைபெற்ற அருள். கோ - தலைமை. (௬) விண்மணி - சூரியன். (௭) சிறுமைசேர என்பதும் பாடம். (௮) கொண்டுமுனங்குடிக்க என்பது பாடம். (௯) உளத் தருள் கூர்ந்தந்தணனை என்பது பாடம். (௧௧) ஓதிபயிலறிஞ என் பது பாடம். ஓதியென்றது ஈண்டுப் பொதியமலையை; ஞானமுமாம். (௧௨) இருட்கொண்டனிறம் என்பது பாடம். (௧௩) தன்னுருவந்தரு மதனாலத்தலத்துக்கிணை புகலத்தலமொன்றுண்டோ என்பது பா டம். (௧௭) முனி - வில்லு. (௨௦) வீரகத்திச்சேதகன் என்பது அத்த லவிநாயகருக்குப்பெயர். அருச்சித்தற் கெழுவாய் நான்மறையெ ன்க. அருச்சித்த என்னும் பெயரெச்சவீறு தொக்கது. யாழைப் பழித்தமொழியம்மை வீணாகான விதூஷணியென்பது வடமொழிப் பெயர். களக்கோலம் - களங்கனியினது கோலம். குறிக்குங்கோவு டையானே - குறிக்கப்படுந்திக்கை வஸ்திரமாகவுடையவனே. (௨௬) சூகரத்தடி பன்றியிறைச்சி. (௨௭) கிளையின்கிளை - குதிரைக்கூட் டம். கிள்ளைகிளை யெனநின்றது. கயக்கம்புக்குழையானே - துன் பம் புகப்பெற்று வருந்தாதவனே. (௨௮) குளிர்புனல் என்பது பா டம். அக்கு - சங்குமணி. அச்சு - சரீரம்.

சிவராத்திரிபுராண அரும்பத விளக்கமும் பாடபேதமும்,

முற்றுப்பெற்றன.

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

625

தஸ்யுக்களும் திராவிடர்களும்.

த்ராவிடர்களின் ஆர்யோத்பத்தி.

[ஸ்ரீ. க. சுந்தரராமையரவர்கள் எம். ஏ. ஹிந்து பத்திரிகைக்கு எழுதிய விஷயத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.]

மஹேசகுமாரசர்மா மொழிபெயர்ப்பு.

—:(o):—

பண்டைக்காலத்து ஆரியர்கள் **தஸ்யுக்கள்** என்றும், **தாஸர்கள்** என்றும் சொல்லப்பட்டவர்களுடன் அடிக்கடி போர் செய்து அவர்களை வென்று துரத்துவாராயினர். இந்த தஸ்யுக்கள் அல்லது தாஸர்கள் என்பவர் யார் என்பதைப்பற்றி பண்டிதர்களுக்குள் பெரிதும் தர்க்கம் நடந்துவந்திருக்கிறது. காலஞ்சென்ற ஸ்ரீயுத-ரமேச சந்த்ர தத்தரின் கொள்கைப்படி இவர்கள் கரியமேனியும் சப்பைமூக்கும் உள்ள பூர்வ குடிகளாவர். இந்தப் பூர்வகுடிகள் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்துவந்த ஆரியர்களுக்குத் தாழ்ந்தடங்கிப்போனவர்கள்; அல்லது காடுகளுக்கும் குன்றுகளுக்கும் ஓடிப்போனவர்கள். இந்தக்காடுகளிலும் குன்றுகளிலும் இவர்களின் சந்ததியார்கள் இன்றுவரையில் வசித்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக்கொள்கையின்படி இவர்கள் முன் ஒருகால் பரதகண்டத்தின் வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் வசித்துவந்து, பின்னர் ஆரியர்கள் மேல்நோக்கி வந்தமையாலும் அவர்களின் ஆதிக்யம் நாட்டில் நிலைபெற்றமையாலும் மறைந்துபோன கொலேரியர்களேயன்றி வேறல்லரென்று ஏற்படும். மூர், நொர்ரெவிமே, மாக்ஸ்முல்லர், உவேபர் முதலிய மேற்றிசைப்பண்டிதர்கள்கூட இவர்கள் இந்தியாவின் அநாகரிக பூர்வகுடிகளும் அநார்யர்களுமான ஜனத்திரளென்றே அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். ப்ரஸிடென்ஸீ காலேஜைச் சார்ந்த ப்ரொபெஸர் ரங்காச்சார்யாரவர்களும் 'ஜனசமூஹக்ரம விகாசத்திலே மதம்புரியும் கார்யம்' என்னும் தமது பிரசங்கத்தின் 22-வது பக்கத்தில், "பஞ்சாப் நாட்டில் ஆர்யர்கள் எவர்களுடன் போர் புரிந்தனரோ அந்த தஸ்யுக்கள் எல்லோரு

ம் த்ராவிடர்களே யாவர் என்னும் அபிப்பிராயத்தைப்" பற்றி ம்ரா ஸ்வம் செய்துவிட்டுப் பிறகு "த்ராவிடர்கள் வெல்லப்பட்டமை"யை ப்பற்றிப் பேசுகிறார். இந்தக்கொள்கைப்படி, ஆரியருக்கு முற்பட்ட அதிபுராதன காலத்தில் இந்தியாவின் ஜனங்களெல்லாம் திராவிட மூலவம்சத்தைச் சேர்ந்தவராய், மனித நூல் தத்வரீதியாய் ஒரே தன்மையுள்ளவராவர். சிறிது காலத்துக்குமுன் கூட தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளான கல்விமான்கள் சிலர் நவீனமாகத்தோன்றிய இந்தக் கொள்கையை முற்றிலும் தழுவா நின்றனர்; இதனாற் சிற்சில இடங்களில் ஒரு சிறிது உள்ளக் கிளர்ச்சியும் உற்சாக உத்வேகமும் தலைக்காட்டா நின்றது.

இவ்விஷயத்தில் முக்கியமான பிரமாணங்கள் வேதங்கள், ராமாயணம், மஹாபாரதம் முதலிய நூல்களாம். இந்த நூல்கள் இந்தியாவின்மேல் படையெடுத்து வந்த ஆரிய அரசர்களை எதிர்த்து அந்த முயற்சியில் அவர்களால் பங்கமுற்று வெற்றி கொள்ளப்பட்ட தஸ்யுக்களைப்பற்றிப் பேசும்போது த்ராவிடர்களையே குறிக்கின்றன என்னும் அபிப்பிராயத்தைத் தழுவி நிற்க நாம் முயலும் பக்ஷத்தில் அந்நூல்களுக்கு நாம் சரியானபடி பொருள் கூறினவராவோமாவென்று மிக்க ஐயமுறுகின்றோம். கீழ்த்திசை மொழிவல்லவரான ரோத் என்னும் ஜர்மன் பண்டிதர் 'தஸ்யுக்களென்போர் தேவருக்கும் மக்களுக்கும் கேடுசூழும் இயல்பினரும் முக்யமாய் இந்திரனாலும் அக்நியினாலும் வெல்லப்பட்டவருமான ஒருவகை அதிமாநுஷ வர்க்கத்தவராவார்'' என்று கருதுவது வெளிப்படையாய்த் தவறேயாம். தஸ்யுக்கள் என்னும் வார்த்தை அஸுரர் ராக்ஷஸர் முதலிய அதிமாநுஷ வ்யக்திகளுக்கு பாத்திரமல்லாமல் மனிதர்களுக்குக்கூட பிரயோகப்பட்டு வந்ததென்பது—அவர்கள் விச்வாமித்ர ரிஷியின் வம்சத்தில் ஜனித்தவர்களென்றும், ஆர்ய அரசர்கள் அவர்களுடன் நேருக்குநேர் சமர்புரிந்து பற்பல யுத்தங்களில் அவர்களைத் தோற்கடித்தனரென்றும் கூறும் வேத வாக்கியங்களால் ஸ்பஷ்டமாய் ஏற்படுகிறது. அல்லாமலும், மநுஸ்ம்ருதி பத்தாம் அத்தியாயம் 45-ம் சுலோகத்திலே, "இவ்வுலகத்தில் எந்த ஜாதியார்கள் (சிருஷ்டி கர்த்தாவின்) முகம், தோள், துடை, பாதங்களினின்றும் தோன்றிய வர்

ணங்களின் வரம்புக்குப் புறம்பானவர்களோ அவர்கள், மிலேச்சர்களின் பாஷையைப்பேசினும், ஆரியர்களின் பாஷையைப்பேசினும் அவர்களெல்லோரும் தஸ்யுக்களேயாவர்'' என்னும் புராதன ஐதிகம் கண்டோக்தியாய்க் காணப்படுகிறது. ஆகவே, தஸ்யுக்கள் என்னும் வார்த்தையானது அஸுரர், ராக்ஷஸர் முதலிய அதிப்ராக்ருதவ்யக்திகளை மாத்திரமன்றி, நரவர்க்கத்தாரைக்கூட சாதுர்வர்ணியத்தின் எல்லைக்குப் புறம்பான சகலரையும் குறிப்பதாக அதற்குப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். அன்றியும், பாண்டவர்கள் "பர்வத வாசிகளான எழு தஸ்யுக்கூட்டங்களைவென்ற''தாக மஹாபாரதமுங் கூறுகின்றது.

இனி, சில கல்விமான்கள் கருதுவது போல், தஸ்யுக்களென்பார் தென் இந்தியாவிலுள்ள திராவிடர்களிலும் வேறல்லர் என்று துணிய முடியுமா என்னும் விஷயத்தைக் குறித்துப் பரியாலோசிப்போம். அப்படித் துணியமுடியாதென்று கருதுவதற்குத் தக்க ஆதாரங்கள் இருக்கின்றனவென்பது எமது கொள்கை. ஏனெனில், முதற்கண், ஐதரேய ப்ராஹ்மணமானது "தஸ்யுக்களில் பெரும்பான்மையோர் விச்வாமித்திரரிடத்திலிருந்து தோன்றியவர்" என்று கூறுகின்றது. இந்த வாக்கியம் காணப்படுகிற ஸுநச்சேப உபாக்யானத்திலே, விச்வாமித்ரர் பரதவம்சம் அல்லது கௌசிக கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவரென்றும், ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜாவின் ஹோத்ரு புரோகிதரா யிருந்தவரென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விச்வாமித்ரர் ஸ்வயமாகவே ரிஷி; ரிக்வேதம், மூன்றும் மண்டலத்தைச் சேர்ந்த மந்திரங்களைக் கண்டறிந்தவர் (மந்த்ர - த்ருஷ்டா) ராமாயணத்திலோ அவரை ராக்ஷஸர்கள் புரியும் கொடுஞ்செயல்களினின்றும் ராமர் ரக்ஷிக்கின்றார். (ரிக்வேதம்) முதல் மண்டலத்திலுள்ள ஒரு மந்த்ரத்திலே, கௌசிகன் அல்லது குசிக புத்ரன் என்னும் விசேஷணம் இந்திரனுக்குப் பிரயோகித் திருக்கிறது. இதற்கு ஸாயண சார்யர் பாஷ்யம் எழுதும்போது இந்த்ரன் விச்வாமித்திரரின் பிதாவாகிய காதியாகப் பிறந்திருந்தான் என்று பொருள் கூறுகிறார். விச்வாமித்திரர் ஆதியில் க்ஷத்திரியர் என்பதும் நம் தேசத்து ஐதிகங்களெல்லாவற்றாலும் நன்கு நிலைநாட்டப் பெற்றிருக்கிறது. தஸ்யுக்கள் விச்வாமித்திர வம்சத்தில் உண்டானவர்

களா யிருப்பின், அவர்களும் வம்சக்கிரமத்தில் ஆர்யர்களும் க்ஷத்திரியர்களும் ஆதல்வேண்டும். இது மஹாபாரதத்தைச் சேர்ந்த ஸபா பர்வத்திலுள்ள ஒரு வாக்கியத்தினலும் ஸ்தாபிக்கப் படுவதாகத் தோற்றுகிறது; அந்த வாக்கியத்திலே 'தஸ்பு' என்னும் வார்த்தையானது கிருஷ்ணனுடைய ஸாரதியாகிய சைனேயனல் கொல்லப்பட்டதாக அதற்குமுன் எடுத்துக்கூறப்பட்ட காம்போஜர், சகர், சபரர், கிராதர் முதலிய ஜாதியார்களைக் குறிக்கும் ஜாதிப் பொதுப் பெயராகப் பிரயோகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கூட்டத்தார்களில் சிலராவது ஒரு வேளை எல்லோருமாவது ஆர்யர்களாக்கப்பட்ட கூட்டத்தாராவர். இனி வட திசையிலிருந்து வெற்றி வீரர்களாய் வந்த ஆர்யர்கள் தங்கள் மதத்தையே சேர்ந்த ஆர்யர்களென்ன, தங்கள் மதத்தையனுசரியாத தஸ்யுக்களென்ன ஆகிய இருசாராருடனும் சண்டையிட வேண்டியிருந்ததென்பது ப்ரசித்தமானதேயாம்.

அவ்வாறாயின், மநுஸ்மருதி, பத்தாம் அத்யாயம், 45-ம் சுலோகத்திலே அவர்களை ஆரியர்களின் நாலு வர்ணங்களிலிருந்து விலக்கியதன் கருத்தென்ன? அவர்களை யப்படி விலக்கியதற்கு அவர்கள் ஆர்ய தர்ம பாஹ்யர்களா யிருந்தமையே காரணமென்று எமக்குத் தோற்றுகிறது. தஸ்யுக்களென்பார் ஆர்யர்களின் யாகயஞ்ஞாதி வேத விஹித கர்மங்களை அனுஷ்டிக்காம லிருந்தவர்கள். அவர்களுக்கு அவ்ரதர்கள் எனவே, புண்யகர்மங்களாகிய விரதங்களற்றவர்கள் என்று பெயரிடப்பட்டது; அது காரணமாகவே அவர்களுக்கும் ஆரியர்களுக்கும் இடையில் சண்டை மூண்டிருக்க வேண்டும். ஆரியர்கள் அவர்களது தேவர்கள் ஆகிய இருவகையாருக்கும் சத்துருக்களா யிருந்தவர்கள் தஸ்யுக்களெனப் பட்டனர்; இந்த தஸ்யுக்கள் விஷயமாக பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கும் 'அநாஸ' என்னும் வார்த்தைக்கு ஸாயணாசார்யர் விளக்கியுள்ளபடி (ஆஸ்யரஹித) 'முகமற்ற' என்று அர்த்தமாகுமே யன்றி "மூக்கற்ற" என்று அர்த்தமாகாது. ஒரு மனித வகுப்பார் பேசும் பாஷையைக் கொண்டே அவர்கள் இன்ன ஜாதியாரென்று துணிய முடியாது; ஒரே வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களே பரஸ்பரம் சம்பந்தமற்ற பாஷைகளைப் பேசிவருவதற்குப் பல திருஷ்டாந்தங்கள் உண்டென்பது

ப்ரஸித்தம். 'அநாஸ' என்பதற்கு 'மூக்கற்ற' என்று மாக்ஸ் முல்லர் பொருள் கூறுகிறார்; ஆனால் வில்ஸன் பண்டிதர் "ஸாயணர் சொல்வதே வெகுவாய்ச் சரியாயிருக்கிறது" என்று எண்ணுகிறார்.

தென் இந்தியாவில் ஆர்ய தர்மத்தை ஸ்தாபிப்பதற்காக யுத்தங்கள் எவையும் நடக்கவில்லை யென்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். "ஹிந்து மதத்துக்குள் த்ராவிடர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டவிதம் ஆர்யர்கள் அவர்களை யுத்தத்தில் வென்றதனால் அன்று; ஆனால் யுத்தமில்லாமல் தேசம் நிம்மதியாயிருக்கையில் நடந்தேறிய குடியேற்றத்தினாலும் நாகரிகாபிவிருத்தியினாலுமே யென்று தோற்றுகிறது" என்று டாக்டர் கால்ட்வெல் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார். ஆகவே, தென்னிந்தியாவில் த்ராவிடர்களை அடக்கியாளும்பொருட்டு ஆர்யஜப்ப்ரதாபங்களைக் காட்டும் யுத்தம் நடந்திருப்பதற்கு இடமில்லையாயின், வடதேசத்து த்ராவிடர்களையடக்கி யுத்தம் நடந்ததென்று நம்புவதற்குள்ள காரணம் இன்னும் துர்பலமாயிருக்கிறது. ஏனெனில், ஆர்யர்கள் எவர்களுடன் போர்புரிந்தார்களோ அந்த வட தேசத்து தஸ்யுக்கள் தாங்கள் கைக்கொண்ட பூஜாக்ரமங்களிலும் பேசினபாஷைகளிலும் ஆர்யர்களினின்றும் வேற்றுமைப்பட்டிருந்தாலும், வம்சக்கிரமத்தில் பின் சொன்னவர்களுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களாகவே யிருந்தனர்.

இனி, தென் இந்தியாவிலுள்ள திராவிடர்கள் யார்? திராவிடர்களென்பார் "புண்ணிய கர்மங்களைச் செய்யாது விட்டதனாலும் பிராமணர்களைப் பாராமையினாலும்" அதாவது பிராமணர்களுடன் வைதிக லௌகிக ஆசார விவஹாரங்களில் ஸம்பந்தம்வைத்துக்கொள்ளாமையாலும் "சூத்திரர்களின் நிலைமைக்கு இவ்வுலகத்தில் தாழ்ந்துவிட்ட" பதினொரு க்ஷத்திரிய வம்சங்களில் ஒரு வம்சத்தார் என்று மநுஸ்ம்ருதி பத்தாம் அத்தியாயம் 43, 44-வது சுலோகங்களிலே காணப்படுகிறது. இஃது எப்படி நேர்ந்திருக்கலாம் அல்லது நேர்ந்தது என்பதைக்குறித்து நாம் இங்கே தர்க்கிக்க வேண்டியதில்லை. ஆயினும் மநுஸ்ம்ருதியில் காணப்படும் ஐதிகவரலாற்றைத் தள்ளிவிடுவதற்கு யாதுகாரணமும் காணோம். அந்தஐதிகத்தால் திராவிடர்களென்பார் ஒரு காலத்தில் க்ஷத்திரியர்களாயிருந்து பிறகு செ

ன்ற காலசரித்திரத்தின் சில அபூர்வமான நிலைமைகள் காரணமாக சூத்திரஸ்திதியை யடைந்தவர்களேயன்றி வேறல்லர். ஆதலின், அவர்களை ஒரு ஜனமாக நோக்கிப் பேசுமிடத்து, அவர்கள் ஒருகாலத்திலும் ஆர்யதர்மத்துக்கும் ஆசாரவ்யவஸ்தைக்கும் புறம்பாயிருந்ததில்லை. ஆகவே, அவர்கள் எக்காலத்தும் தஸ்யுக்களைச் சேர்ந்தவர்களா யிருந்திருக்க மாட்டார்கள். அன்றியும், ஸகல க்ஷத்ரியர்களும் வம்சத்தினாலும் மதத்தினாலும் ஆரியர்களான படியால், திராவிடர்கள் கூட, ஒருகாலத்தில் அந்த ஆர்யசமுகத்தில் அடங்கியிருந்த காரணத்தினால், சென்ற காலத்தில் ஆர்யர்களாயிருந்ததுமாத்திர மல்லாமல் இன்றும் ஆர்யர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். இப்போது எடுத்துக்காட்டப்பட்ட செய்திகளைக்கொண்டு பார்க்கும்போது, ஸ்ரீமத் விவேகாநந்த ஸ்வாமிகள் சென்னையிற் செய்த மஹோபந்யாஸங்களொன்றிற் காணப்படும் அடியிற்கண்ட பொருள் பொதிந்த வார்த்தைகள் கருத்துடன் சிந்திப்பதற்குரியனவா யிருக்கின்றன.:—"மானுடவர்க்கத்தில் த்ராவிடரென்னும்பெயருடைய ஒருவம்சத்தார் தென் இந்தியாவில் இருந்தார்களென்றும், அவர்கள் வட இந்தியாவிலுள்ள ஆரியர் என்னும் இன்னொருவம்சத்தாரிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவர்களென்றும், தென் இந்தியாவிலுள்ள பிராமணர் மாத்திரமே வடக்கேயிருந்து வந்த ஆரியர்களென்றும், தென்னாட்டிலுள்ள மற்ற மானுடவர்க்கமெல்லாம் தென் இந்திய பிராமணர்களினின்றும் வர்ணத்திலும் வம்சத்திலும் முற்றிலும் வேறுபட்டவர்களென்றும் ஒருகொள்கை நடமாடிக்கொண்டிருக்கிறது. இது முற்றிலும் ஆதாரமற்றது. இதற்குள்ள ஒரே அத்தாட்சி என்னவெனில், வடதேசத்துக்கும் தென்தேசத்துக்கு முள்ள பாஷை வேற்றுமையைத் தவிர்த்து வேறொரு வித்தியாஸமும் எனக்குத் தெரியவில்லை. நாங்கள் இத்தனை பேர் வட நாட்டார் இங்கே இருக்கிறோம். இந்தச் சபையிலே வடதேசத்தார்களையும் தென் தேசத்தார்களையும் பிரித்துப் பொறுக்கி யெடுக்கும்படி என் ஐரோப்பிய நண்பர்களைக் கேட்கிறேன். அவர்களாலாகுமா? அந்த வேற்றுமை எங்கேயிருக்கிறது? கொஞ்சம் வேற்றுமைதான் பாஷை. ஆனால் ப்ராஹ்மணர்கள் ஸம்ஸ்கிருதம் பேசிக்கொண்டு இங்கே வந்தவர்களல்லவா? அதனாலென்ன? இங்கே வந்தவுடன் அவர்கள் தமிழ் பேசத்தொட

ங்கி ஸம்ஸ்கிருதத்தை மறந்துவிட்டார்கள். மற்ற வர்ணத்தார்களும் ஏன் அப்படியே செய்திருக்கக்கூடாது? மற்ற எல்லா வர்ணத்தார்கள் கூட அவ்வாறே வட இந்தியாவிலிருந்து ஒருவர்பின் ஒருவராய் வந்து தங்கள்பாஷையை மறந்து த்ராவிட பாஷையைப் பேசத் தொடங்கி யிருக்கக்கூடாதா? இந்த வாதம் இருபக்ஷத்துக்கும் பொருந்துமே. ஆகையால் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களை நம்பவேண்டாம். இங்கிருந்து மறைந்துபோய்விட்ட ஒரு த்ராவிடஜனம் ஒருகால் இருந்திருக்கலாம், அவர்களுள் எஞ்சியிருக்கிற சிலரும் காடுகளிலும் மற்ற இடங்களிலுமே இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பாஷையைப் பின்வந்தவர்களாகிய த்ராவிடர்களென்பார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம் என்பது முற்றிலும் சாத்தியமே; ஆனால், அவர்களனைவருங்கூட வடக்கேயிருந்துவந்த ஆரியர்களே; இந்தியாமுழுவதுமே ஆர்ய ஜனமயமே யன்றி வேறன்று."

த்ராவிடர்களை நமது ஆர்யவர்ணாச்ரம தர்ம ஸம்பிரதாயத்தைச்சேர்ந்த க்ஷத்ரியர்களுடன் சம்பந்தப்படுத்தும் தென்னாட்டு ஐதிகங்களும் இருக்கின்றன. மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் பிரசுரிக்கப்படும் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையின் கல்விகேள்விகளிற்றேர்ந்த ஆசிரியர் இப்போது வெளிவந்துள்ள மேற்படி பத்திரிகைப் பகுதியிலே அர்ஜுனன் ஒரு பாண்டிய அரசன்மகளை மணம்புரிந்துகொண்ட செய்தியை மிகப் பழைய தமிழ் நூலாகிய தொல்காப்பியம் * எடுத்தோதுகின்றதென்னும் விஷயத்தை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். மேற்படி பண்டிதர் மேற்கண்ட பத்ரிகையில் தாம் எழுதியுள்ள முந்திய ப்ரபந்தமொன்றில் க்ஷத்திரிய குலத்தைச் சேர்ந்த (கண்ணபிரான் வம்சமாகிய) வ்ருஷ்ணி வம்சத்துக்கும் தென்னாட்டு வேளாளர்களுக்குமுள்ள நெருங்கிய உறவைப் பழைய தமிழ் நூல்களில் நின்றும் பிரமாணங்களெடுத்துக்காட்டி நிரூபித்திருக்கிறார். நிச்சயமாகவே, இவைகள், த்ராவிடர்கள் ஒருகாலத்தில் க்ஷத்ரியராயிருந்தவர்களென்னும் மனுவின்உரையை வலியுறுத்தும் செய்திகளாம்.—சுதேசமித்திரன்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், ௩௪-ம் சூத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் காட்டிய "பூண்டாழ்மார்பின்" என்ற பழைய செய்யுள்—ப - ர்.

உ

தமிழர் சீனரா?

ஆரியனொருவனையும், சீனனொருவனையும், மலாயனொருவனையும், அமெரிக்கவேடனொருவனையும், காப்பிரியொருவனையும் நிரையேநிறுத்தி, இவரெல்லாம் ஒரு சாதிமக்களா பல்வேறு சாதியினராவென்று எவனையினுமொருவனை வினவினால், அவன் இவ்வைவரும் ஐவேறு சாதியினரென்று கூசாது கூறுவனன்றோ. உலகத்துமனுஷவர்க்கமெல்லாம் வடிவம் குணமுதலியவற்றால் இவ்வைந்து கணங்களிலடங்குவர்; ஐரோப்பியருள் வடநாட்டிலுள்ள சிலரொழிய ஏனையரெல்லாம் வடிவொப்புமையால் ஆரியரின் வேறல்லர். ஐரோப்பியரும் சீனரும் தம்முள் வடிவத்தால் ஒருசிறிது மொவ்வார். அதுபோலவே தமிழ்நாட்டுமக்களும் சரீர அமைவால் ஆரியரின் வேறல்லர். அவருஞ் சீனரும் வடிவத்தால் ஒரு சிறிதும் ஒவ்வார்; இது சாமானிய சிறுவர்க்கும் வெள்ளிடைமலைபோற் புலனாவதோருண்மையாம்.

இங்ஙனமாகவும், "தமிழர்மங்கோலியவகுப்பைச் சார்ந்திருத்தலாலும், சீனதேயத்திலுள்ள மேட்டுத்தரையில் வசிப்பது பற்றிச் சீனர் தம்மை வானவர் (Celestials) என வழங்கும் பெயரையே அங்குநின்றுமிங்குவந்த தமிழரசருளொருவராய சேரரும் பெற்றிருத்தலாலும், சீன பாஷையில் ழகரப்பிரயோகமுண்மையாலும், சோழவகுப்பில் திரையரிற்சிலர் தம்மைச் சீனத்திரையர் என்னும் பெயர் புனைந்து சாசனங்களில் வழங்குதலாலும், நீ, நான் யாம், பெண் முதலிய தமிழ்மொழிகள் சீனபாஷையிலுங் காணப்படுதலாலும் பிறவற்றாலும் தமிழரின் ஆதிநாடு சீனமேயாகும்" என்பது தமிழ்ச்சரிதகாரர் சிலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதனை ஈண்டாராய்வாம்.

1. தமிழர் மங்கோலியவகுப்பைச் சேர்ந்தவரல்லரென்பது. மங்கோலியராகிய சீனருக்கும் தமிழருக்கும் தம்முள் வடிவொப்புமை சிறிதுமில்லையென்பது பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணத்தாற் றுணியப்படும். தட்டைமுகமும் சாய்ந்தகண்ணும் முகரோமக்குறைவும் மங்

கோலியருக்குச் சிறப்பியல்பாம். தமிழருக்கோ இச்சின்னங்கள் சிறிதும் பொருந்தாமையால் அவரை மங்கோலியவகுப்பிலே சேர்த்தல் வியர்த்தமாம். (Encyclopaedia Britanica) "என்சைக்ளோபீடியா பிரித்தானிக்கா" என்னும் வித்தியாகோசநூலாசிரியருக்கு மிதுவேகருத்தாம்.

2. வானவன் என்னும்பெயர் சேரனுக்குவந்தது தனது நாட்டில் மழைப்பெயல் மிகுதியுடையனுதலின். மேகங்கள் படியும் மலையை எல்லையாகவுடையனுதலின் வானவரம்பன் என்றும் பெயர்பெறுவன். மேல்கடலை எல்லையாகவுடையனுதலின் வானவரம்பன் என்பாருமுளர். மழைமிகுதியால் சேரனுக்கு வானவன் என்னும் பெயர் வந்ததுபோலச் சோழனுக்குப் புனல்மிகுதியாற் புனனுடன் என்னும் பெயர்வந்தமையுங் காண்க. இவ்வாறன்றிச் சீனதேசத்திலிருந்து வந்தமையால் வானவன் என்னும் பெயர்வந்ததன்று.

3. சீனபாஷையில் ழகரப்பிரயோக முண்மையை ஒரேதுவாகக் கொண்டனர். ழகரப் பிரயோகம் பிராஞ்சுப்பாஷையிலு முண்டன்றே. Logic "லாஜிக்" என்பது பிரான்சு பாஷையில் "லொழிக்" என்றும், Gereral என்பது "ழெனரால்" என்றும், Journal என்பது "ழூர்ணல்" என்றும் பெருவழக்காய் வருதலால் பிராஞ்சு பாஷையும் தமிழுமினமெனல் சாலுமோ? ஆதலால் அது போலியேதுவென்க.

4. சீனத்திரையன் என்பது சீனதேசஞ்சென்று மீண்டதிரையன் என்னும் பொருள் பொய்க்குமாறென்னையோ? இவ்வாறன்றிச் சீனத்திரையன் என்பதற்குச் சீனதேசத்திலிருந்து வந்த திரையனெனப் பொருள் கொள்ளற்குச் சாதனம் யாதோ?

5. "நீ, நான், யாம், பெண் முதலிய தமிழ்ச்சொற்கள் சீனபாஷையிற் காணப்படுதலாலும்" என்றனர். நீ நான் யாம் பெண் என்னுஞ்சொற்கள் அவ்வப்பொருளோடு சீனபாஷையில் வழங்குதலை நிரூபித்தல் அத்தமிழ்ச்சரிதகாரர் கடனும்.

பாஷைகளுக்கிடையேயுள்ள சம்பந்தமெடுத்துக் காட்டுவார் அப் பாஷைகளுக்குப் பொதுவாயுள்ள சொற்களும், சொற்பகுதிகளும், பால், காலம், வேற்றுமை இவற்றினைக்காட்டும் விகுதிகளும், கருத் தொப்புமையும், திரிபு சிதைவுகளும், அப்பாஷையாளர் ஒழுக்கவழ க்க வொப்புமையும் எடுத்துக்காட்டி நிறுவுதல்வேண்டும்.

தமிழர் சீனதேசத்திலிருந்து வந்தவரேயானல் அவரோடுவந்த சீனபாஷை சிறிதாவது தமிழெனஇப்போதுவழங்கும் பாஷையில் வழங்கல்வேண்டும். அஃதில்லாமற்போனமைக்குக் காரணங் காண்கி லம். தமிழர் பூர்வத்திற் சீனராயின் இன்றும் சீனராகவேயிருப்பர். அவர் சீனர்தாம், அவர்வந்து பூர்வக்குடிகளோடு கலந்தமையால் பா ஷைவேறுபாடும் நடைவேறுபாடுங்கொண்டாரென்னில், அவரோடு கலப்புற்றபூர்வக்குடிகள் யாவர்? அவர் வழங்கியபாஷைதான் யாது? அங்ஙனமில்லையாயின், அவர் தம் பாஷை நடை யுடையோடு இன் றுஞ் சீனராகவே யிருத்தல் வேண்டுமன்றோ. தேசவேறுபாட்டால் அத்தேசவியல்புக்கேற்பத் தமதுடையை மாற்றிக்கொண்டாலும், பாஷையைமாற்றிக்கொண்டமை யாது பற்றியோ? இங்கிலாந்திலிருந் தோடிப்போய் நெடுங்காலத்துக்குமுன் அமெரிக்காவிலே குடிகொ ண்ட ஜனங்கள் பேசும்பாஷை இன்றும் இங்கிலீஷாகவேயிருக்கின்ற தன்றோ. இற்றைக்கீராயிர வருஷத்துக்கு முன்னே தமிழ்நாட்டை விட்டு யாழ்ப்பாணத்திலே குடியேறிய தமிழர் இன்றுந் தமிழ்மக்க ளாகவே யிருக்கின்றார்களன்றோ. அவர் பேசும்பாஷையுந் தமிழே யன்றோ. தற்கால ஆங்கில பாஷையிலே கட்டுமரம், கறி, கூலி, காசு முதலிய தமிழ்ச்சொற்கள் காணப்படுதலால், ஆங்கிலேயர்க்கு ஆதிநாடு தமிழ்நாடெனப் போமா? இன்னும் ஐஞ்ஞூறு வருஷஞ் சென்றபின் வரும் ஒருபாஷாவிற்பனன் எமது பாஷையில் இப் போது அளவின்றிக் கலந்து வழங்கும் "கிளீயர்" "நைஸ்" "கோடு" முதலிய ஆங்கில பதங்களைக் கண்டு தமிழர்க்குப் பூர்வநாடு ஆங்கில தேசமென்றால் யாது செய்வோம்?

இந்தியாயப்பற்றியே தொல்லாசிரியர்கள் தமிழில் அந்நியமொ ழிகளைப் பெரிதும் எடுத்தாளாமலும், அவசியம்பற்றி எடுத்தாண்ட விடத்து இது தேசியம், இது பாகதம், இது வடசொல் எனக்கூறி

யொதுக்கியும் போவாராயினர். செந்தமிழைச் செந்தமிழாகவைத்துப் போகவிரும்பும் தற்காலத்து மூதறிஞரும் தாமெழுதும் நூல்களிலேயே இயன்றமட்டுங் காத்துப்போதலைக் கடனாகக்கொள்ளக்கடவர்கள். தமிழ்மாது தன்னரசிழந்து அந்நிய பாஷையாளராயவேற்றரசர்கள் பலர் கைப்பட்டும் தன் தூய்மை குன்றுவண்ணம் தன்னைப் பாதுகாக்கவல்ல நல்லபிமான புத்திரரை யீன்று வைத்தமையால் அவரால் இதுகாறும் நன்கு காக்கப்பட்டனள். அது நிற்க,

சீனபாஷையில் நான் நாம் பெண் முதலிய தமிழ்ப் பதங்களுண்டென்பது ஆராயத்தக்கது. சீனபாஷையில் "உவோ" (wo) என்பதன் பொருள் நான். "உவோமம்"—நாங்கள். "நெயு" (Neu) - பெண். இவ்வாறிருக்க நான் நாம் பெண் முதலிய பதங்கள் சீனபாஷையில் வழங்குகின்றனவென்றல் எங்ஙனமோவறியேம். இன்னும் சீனபாஷையில் வழங்குஞ் சாதாரணசொற்கள் சிலவற்றை எடுத்து நோக்கி அவற்றுக்கும் நம் பாஷைச் சொற்களுக்கும் சிறிதாயினுமொப்புமையுண்டோவென வாராய்வாம்.

சீனபாஷை.	தமிழ்.	சீனபாஷை.	தமிழ்.
ஜிஃ	ஞாயிறு (சூரியன்)	லுஃ	ஆறு
யிஃ	ஒன்று	த்செய்ஃ	ஏழு
உர்ஃ	இரண்டு	பா	எட்டு
சான்	மூன்று	கியு	ஒன்பது
ஸ்ஸெ	நான்கு	வீஃ	பத்து
ஊ	ஐந்து		

இவற்றுள் எள்ளளவேனும் ஓசையொற்றுமையுளதோவெனப் பாஷாவிற்பன்னர்கள் ஆராய்ந்து கூறுவாராக. பாஷையொற்றுமை ஆராய்வாரெல்லாம் முதலில் ஆராய்வது இயற்சொற்களின் ஒற்றுமையேயாம். அச்சொற்கள் கல்விப்பயிற்சியால் அறியப்படுஞ்சொற்கள் போலாகாது, கற்றூர் கல்லாதார் சிறுவர் பெரியர் ஆண்பெண்யாவரானும் மழலைப்பருவமுதலாகச் சாமானிய வியவகாரத்திற்கின்றியமையாது வழங்கப்படுவனவன்றே. தந்தேசத்தைவிட்டுத் தங்கு

லங்குடியோடு அந்நியதேசம் புகுந்து வாழும் சனங்கள்பால் அச்சொற்களிலேயே ஒப்புமைதோன்றல் எளிதன்றாம். அச்சொற்களிலேயே ஒப்புமைதோன்றல் இயல்பாம். அவைகளிற்காணப்படாத ஒப்புமை மற்றைச் சொற்களிலே காணப்படுமா? தங்குலங்குடியோடு வேற்றுநாடுபுகுந்த சனங்கள் தமது பாஷையை விடுத்துவேறு பாஷை தழுவுதல் இயல்பன்று. வேறு சாதியோடு கலந்து வாழுங் காலத்து மாத்திரம் அவர் பாஷைதிரிந்து சங்கரபாஷையாகும். அங்ஙனமின்றி நவீனதமிழ்ச்சரிதகாரர் மதப்படி, சீனதேசத்தை விடுத்துக் கங்கைநாட்டிற் குடிகொண்டு, பின்னர் அங்குநின்றுந் தென்னாட்டிற் புகுந்து வாழுஞ்சீனர், குலங்குடியோடு புகுந்தவராதலின் தம் பாஷை சீனமணஞ் சிறிதேனுமின்றி மாறப்பெற்றமைக்குக் காரணம் இதுவெனக்கூறாது வாளாமொழிதல் சரிதவன்மைக்கழகன்று. தமிழ்நாட்டில் வந்துவழங்கும் பல அந்நியபாஷைச் சொற்களுள்ளே பீங்கான் என்பதொன்றுமே சீனபாஷைச் சொல்லாம்.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால் தமிழ்ச் சரிதகாரர் சிலர் தமிழர் சீனரேயென மேற்கொண்ட விஷயம் போந்தவலியுடையதன்றென்பது இனிது துணியப்படும்.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை.

நமது பூர்வகாலக் கப்பற்றொழில்.

சீனவியாபாரம்.

சீனாவில் இந்திய வியாபாரிகளின் குடியேற்றம்.

(முற்றொடர்ச்சி)

சீனாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பழமையான நாணயங்களாலும், சீன கிரந்தங்களாலும் கி. மு. எழாவது நூற்றாண்டுக்கு முன் இந்தியர்கள் சீனாவில் தனிமையாக ஓரிடத்தில் குடியேறி முதன் முதலாக நாணயம் இன்னதென அங்கு வெளியிட்டு ஒப்புயர்வற்று வாழ்ந்து தம் தாய்நாட்டுடனும் சீனாவுடனும் வியாபாரம் செய்ததுமன்றி சீன நாகரீகத்தில் ஒருவிதமான செல்வாக்கையும் உண்டுபண்ணினார்களே

ன்றும் ஏற்படுகிறது. இந்து சமுத்திரத்திலுள்ள சமுத்திர வியா
பாரிகள், இப்பொழுது ஜர்மானியர்கள் தங்கள் கடற்படைக்கு இரு
ப்பிடமாகக் கொண்டிருக்கும் கயாசோகுடாவைச் சுற்றிலும் ஒரு
நாட்டினை யுண்டாக்கிக் குடியேறினார்கள். அவ்விடத்து அரசன்
கி. மு. 680-ல் அவர்களை எதிர்க்க அவனை ஜெயித்தும், அந்தப் பிர
தேசத்தைத் தெற்கிலுள்ள லங்காபுரியின்பேரால் லங்கா என்றழைத்
தும் அவ்விடத்திற் சந்தையும் நாணயமுத்திராசாலையும் உண்டாக்
கிக்கொண்டும் சுயேச்சையாக வாழ்ந்தனர். கி. மு. 631-ல் குட்லு
என்னும் ஓர் இந்துத் தலைவனுக்கு அவனுடன் ஒருபசு வந்தது என்
னும் காரணத்தால் அக்காலத்து அரசனால் வெகு மரியாதைகள்
செய்யப்பட்டன வென்றும், சீன விஷயங்களில் பேர்போன*தெரி
யன் தெலக்கூப்பரி Ph. D. L L. D. தமது "பூர்வீக சீனநாகரீகத்தி
ற்கு மேல்நாடு ஆதாரம்" என்னும் புத்தகத்தில் (Western origin
of the Early Chinese civilization) இந்தக்குடியேற்ற நாடு சுயேச்
சையாகவிருந்த தென்றும், சீனர்கள் அக்காலத்தில் அங்குப் பரவவி
ல்லை யென்றும், அவர்கள் சீனர்களுக்குக் கப்பங் கட்டும் நிபந்தனைப்
படி வியாபாரம் செய்யவில்லை யென்றும் ஊகிக்க இடமிருக்கிறது
என்று எழுதுகின்றார்.

இந்திய வியாபாரிகளைத் தலைமையாகவுடைய இந்தக்குடியேற்ற
நாட்டினருக்கு மிக்க செல்வாக்கிருந்ததென நாணய பரிசோதனை
யால் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் ஒரு பலமான கூட்டமாகக் கூடியிரு
ந்ததுமன்றி, கி. மு. 675, 670-ல் முதன் முதலாக அந்நாட்டில்
உலோகத்தில் எழுத்து வெட்டப்பட்ட நாணயவாரிகளை யுண்டாக்க,
அது சிநேகப்பான்மையையுடைய பக்கத்திலுள்ள சீன இராச்சியங்
களிற் பரவிற்று என்று சொல்ல ஸ்பஷ்டமான சாக்ஷியங்களிருக்கி
ன்றன. ஆறும் நூற்றுண்டின் பிற்காலத்தில், அதாவது 580-
550-ல் அநேக உள்நாட்டுச் சீனராச்சியங்களுடன் ஒன்று கூடி எல்
லோருடைய பெயர்களாலும், நாணயம் அச்சிட்டனர். மறுபடியும்
லங்கை வியாபாரிகள் இரண்டு சீனவியாபாரக் கூட்டங்களுடன் சேர்
ந்து சதுரமான நாணயங்கள் அச்சிட்டனர். இந்த நாணயங்களின்

* Professor. Terrien de Lacouperie Ph. D. Littd.

பலமாதிரிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டு அவைகளில் நாணயசாலை (Mint) யிருந்த விடமான த்ஸிமோ (Tis-moh) என்ற ஊரும் அச்சடிக்கப் பட்டிருப்பதாக T. தேலக்கூப்பரி தாமெழுதிய "கி. மு. ஏழாவது நூற்றாண்டு முதல் கி. பி. 621 வரையிலுள்ள சீன நாணய ஜாப்தா" என்னும் புத்தகத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். கூட்டுப் பெயரால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களைக் கொண்டு இந்த வியாபாரிகள் அநேக உள் நாடுகளுடனும் சமுத்திர ஓரமாக விருந்த சீனதேசங்களுடனும் வியாபாரம் செய்ததுமன்றி அதிகச் செல்வாக்குடையவர்களுமா யிருந்தனரென வெளியாகிறது.

ஆதியில் இந்தியர்களின் கப்பல்கள்.

இந்தியாவினின்றுஞ் சென்ற தடிகள், பக்ஷிகளைப்போல் செய்யப் பட்டதும், அணியில் கண்கள் எழுதப்பட்டதுமான மரக்கலங்களிற் சென்றனரென்றும், அவை போனிஷியரைப் பின்பற்றிச் செய்யப்பட்டனவாயிருக்கலாமென்றும் லக்கூப்பரிவித்துவான் அபிப்பிராயப் படுகிறார். அதற்குப் போதிய ஆதாரமில்லை. தொன்றுதொட்டு நம் நாட்டு மரக்கலங்களின் முன்னும் பின்னும் மயில், மகரம் முதலியவை தீட்டப்பட்டும், கண்கள் எழுதப்பட்டுமிருந்தன. வடக்கேயிருக்கும் சஞ்சியில் முதல்கோபுரத்தில் வரையப்பட்டிருக்கும் கப்பலொன்றில் மகரமும் ஒரு புறம் மச்சமும் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இது கி. மு. மூன்றும் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது. இன்னும் அஜண்டாகுகையில் வெட்டப்பட்டிருக்கும் உருவங்களில், லங்கையில் முதன்முதல் விஜயன் கப்பலில் இறங்குவதைப்போல் வெட்டப்பட்டிருப்பதிற் கூட முன்னும் பின்னும் பக்ஷிகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் அதே இடத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும் பெருமரக்கலமொன்றிலும், உல்லாசக்கப்பலொன்றிலும் முன்புறம் பக்ஷி மாதிரியும் பின்புறம் மத்தகமாதிரியும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நம் நாட்டிலும்கூட போட்டுகளில் அப்படி கண்கள் வரையப்படுவதைக் காண்கிறோம். சிலப்பதிகாரம், புறஞ்சேரியிறுத்த காதையில் "பரிமுகவம்பியும் கரிமுகவம்பியும், அரிமுகவம்பியு மருந் துறையியக்கும், பெருந்துறை" என்ற அடிகளால் (௧௭௬-அ) குதிரை

முகவோடம், யானைமுகவோடம், சிங்கமுகவோடங்களும் முற்காலத்தே தமிழ்நாட்டில் உபயோகிக்கப்பட்டமை விளங்கும்.

இந்தியரது அதிர்ஷ்ட வசங்கள்.

—:o:—

அநேக குப்பைகளைக்கிளறி, வெகு சாவதானமாக லாகூப்பரி வித்துவான் எழுதிய "பூர்வ சீனர்களின் நாகரிகத்திற்கு மேல்நாடு ஆதாரம்" என்பதை ஊன்றி வாசிக்கும்போது, சீனதேசத்திலுள்ள லங்யா (Lang-ya) த்ஸிமோ (Thsi-moh) நாடுகளிற் குடியேறிய இந்தியர்கள் கி. மு. ஏழாவது நூற்றாண்டு முதல் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டு வரையிலும் விடாது மரக்கலங்களிற் சென்றுவந்தாலும் முடிவாகக் கம்போடியா * நாட்டையுண்டாக்கிக் குடியேறும்வரை இவர்கள் பட்டதுன்பங்களும் இடப்பெயர்ச்சியும் கொஞ்சமல்லவென ஏற்படும். அவர் எழுதுவதாவது:—ஆரம்ப முதற்கொண்டே இந்தக் குடியேற்றநாடுகள் சுயேச்சையுடையவாயும் சீனஆட்சிக்குப் புறம்பாகவுமே இருந்துவந்தன. சீனராஜ்யம் பலத்துவரவே இவர்கள் வியாபாரத்துக்கு சௌகரியமாயும் முதன்மையாயும் வைத்திருந்தவி டங்களை விடும்படியேற்பட்டது. அவர்கள் எப்பொழுதும் கடலோரமாயும், சீனதேசத்திற்குச் சமீபமாயும், ஆனாலும் அவர்களாட்சிக்குப்புறம்பாயுமுள்ள பட்டினங்களையே உண்டாக்கிவந்தனர். சீனவியாபார ஸ்தலங்களோடு சௌகரியமாக வியாபாரம் செய்யும்படியாயும் தங்களுடைய சுயேச்சையை இழக்காமலும் தங்கள் சொத்துக்களைப் பிடித்துச்சீனர் அதிகத்தீர்வை வசூலிக்காமலுமிருக்கும்படியான வழிகளை அநுசரித்தேவந்தனர். முதலில் சீனர்கள் ஹ்வாங்ஹோ (Hwang-Ho) வளநாட்டில் தங்கியபோது அதனைச்சுற்றிக் காடுகாம்பாயிருந்த நாடுகளைத்திருத்தி கியோசோகுடாவிலிருக்கும் ஷான்டுங் (Shan-Tunq) தீபகற்பத்துக்குத் தெற்கில் குடியேறினர். அதனில் கி. மு. 675—375-வரையிற் றங்கினர். கி. மு. 547-ல் அவர்கள் பக்கத்திலிருந்த சீன இராச்சியத்தின் ஆதிபத்தியத்துக்கு உட்

* கம்போடியா என்பது செய்கோன் என்று வழங்கும் பிராஞ்சிய கொச்சின் சைனாவாகும்.

படவேண்டியதாயிற்று. அந்தச் சீன இராச்சியம் கி. மு. 493-ல் மற்றொரு இராச்சியத்தாலும், அது ஒயுவே (Yueh) என்னும் வமிசத்தால் கி. மு. 472-லும் ஆளப்பட்டது. இந்த உள்நாட்டுக் குழப்பங்களால் இவர்கள் லங்கா த்ஸமோ நாடு பட்டினங்களைவிட்டு குவேகி (Kwei-ki) துங்யே (Tung-yeh) என்ற துறை முகங்களையடைந்தனர். இவைகளிலும் முன்னதை 207-லும் துங்யேயை 140-110-ல் நடந்த உள்நாட்டுக் குழப்பத்திலும்விட நேர்ந்தது. இவைகளைவிட்டுக்கடைசியாக* அன்னும்தேசக்கரைகளில் குடியேறினர். இவர்களுடைய குடியேற்றநாடான லங்யாவைச் சீனர் அவர்களுக்கு ராஜஸ்தலமாகக்கொண்டனர். அக்காலத்தில் அங்கே வியாபாரத்தின்பொருட்டு வந்திருந்த மரக்கலங்களை இந்தியர்கள் அவர்களுக்கு உதவ, அவைகளில் 2800 சிப்பாய்கள் கொண்டுபோகப்பட்டனர். இதற்கு (அதாவது 425-375-ல்) சீன வியாபாரம் முழுவதும் செய்த இந்திய கப்பல்களில் இந்தியமாலுமிகளே இருந்து நடத்திவந்தனர். ஆயினும் இவர்கள் யாதுகாரணம்பற்றியோ நேராகப்போய்க்கொண்டிருந்தவர்கள் சுமத்திரா சாவகத்தீவுகளுக்குத் தென்புறமாக, சுற்றுப்பாதையாகவிருப்பினும், அதனை உபயோகப்படுத்திவந்தனர். †

இந்தக் காலங்களில் சீனதேசத்திலும் சுற்றுவட்டங்களிலும் கண்டும் கேட்டுமறியாத அநேக சாமான்களைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தனர். 324 - 310-ல் வடஇந்தியாவினின்று காண்டா மிருகமும் படாக்ஷனிலிருந்து இரத்தினங்களும் கொண்டுவந்தனர். முத்துக்களும் எதேஷ்டமாகக் கொண்டுபோகப்பட்டன. கி. மு. 3-ம் நூற்றாண்டில் தான் முதன்முதலாகச் சர்க்கரையும் கற்கண்டும் கொண்டுபோகப்பட்டன. அந்தக் காலத்தில் இந்தியா ஒன்றுதான் சர்க்கரை கற்கண்டுகள் உண்டாக்கும்தேசம்.

---

* அன்னும்தேசம் சீனவிற்குத் தெற்கிலுள்ளது; செய்கோனுக்கு வடக்காம்.

† சீனதேசத்தினின்றும் இந்தியாவுக்கு வரும் நேர்வழி சிங்கப்பூர்மார்க்கமாய் பினாங்கு வந்துவரவேண்டும். இவர்கள் சென்றவழி சிங்கப்பூரை மேற்கேவைத்து நேரே தெற்கேசென்ற சாவகத்தீவை(Java)யடைந்து சுமாத்ராவுக்கு மேற்கேபோய்ச் சுற்றிவந்திருக்கின்றனர்.

இரண்டாம் நூற்ருண்டில் செங்கடலினின்றும் அநேகர் தோ
ன்றியபடியால் இந்தியர்கள் தங்களுக்கு லாபகரமாயுள்ள ஸ்தலங்
களையெல்லாம் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டியிருந்தது. பூர்வம் பூர்வ
மாகவியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்த மயில் அப்பொழுதுதான் சீன
விற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. பவளமும் வந்தது. இவர்கள் ஏற்
கெனவே இலங்கைத்தீவுப்புறத்தில் முத்துச்சலாபம் குளிப்பதறிந்த
வர்களாகையால் ஹேநான் றுறைக்குப்பக்கத்தில் முத்து இருக்கக்
கண்டனர். இன்னும் வரவர அதாவது 111-ல் சீனசக்கரவர்த்தி
யின் சிங்காரவனத்தில் அதுவரையிற் பார்த்திராத அநேக புதிய மா
திரியான இந்தியச் செடிகள் மரங்கள் வைக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்ப
ட்டு வந்தன. இதற்குப்பிறகு ஒருவர்த்தகன் சக்கரவர்த்திக்கு நல்ல
ஆணிமுத்துக்களும் இரத்தினங்களும் இப்போது ஆப்கானிஸ்தான
மெனவழங்கும் பழயகாந்தாரதேசத்திற் செய்யப்பட்ட வருணக்
கண்ணுடிகளையும் கொடுக்கப்பார்த்த சக்கரவர்த்தி, அந்தக்கண்ணுடி
களில் இன்னும் கொஞ்சம்வாங்க இந்தியக் குடியேற்றவியாபாரஸ்த
லத்திற்கு ஒரு தூது அனுப்பினர்.

கிறிஸ்தாப்தத்தொடக்கத்தில்-அதாவது கி.மு. 53-ல் கம்போடி
யா இராச்சியத்தை ஸ்தாபித்த குந்தியன் என்னும் இந்திய வீரனும்
அவனது தோழர்களும் இறங்கியதைத் தவிர்த்து வேறென்றும் கா
ணவில்லையென்று புனம் டியு சுயூ த்சுவன்(Funam-Tu-Suh-Tchu-
an) என்னும் கிரந்தத்திற் காணப்படுவதாக லாகூப்பரிவித்துவான்
அபிப்பிராயப்படுகிறுர்.

இதேமாதிரியாக சமீபகாலம் வரையில் இந்திய வர்த்தகர்கள்
கூட்டங்கூட்டமாக வசித்ததாகத் தெரிகிறது. அந்நியரின்வர்த்த
மானமெனப் பொருள்படும் சவோ-போ-சிஹ் (Chau-Fau-Chih)
என்னுங் கிரந்தத்தை எழுதியவரும், பூ-கியான் (Fu-kien) துறை
முகத்தில் அந்நியவியாபார பரிசோதகருமான சவோ ஜுயுகவா
(Chao-Jukua) என்பவர் பதின்மூன்றும் நூற்ருண்டில் சூவானுக்குத்
தென்புறமாய் மலையாளத்தினின்றும் சீலப்பசலுக்கன் என்ற தகப்ப
னும் பிள்ளையும் வியாபாரம்செய்துகொண்டிருந்ததாக எழுதுகிறுர்.
அதே ஆதாரத்தில் அந்நியக் குடியேற்றநாட்டுக்குத் தென்புறமாக

ஒரு புத்தாலயம் லோகுநாவால் கட்டப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கிறார். 984-988-ல் நாகுலன் என்னும் புத்த சந்நியாசி அவ்விடம் செல்ல அவருக்கு வந்த காணிக்கைகளைக்கொண்டு ஒரு புத்தாலயம் கட்டினதாகத் தெரிகிறது (J. R. A. S. 1896-P. P. 75, 486, 489).

இப்பொழுது சர்வசங்கிரகம் எனப்பொருள்படும் என்ஸைக்கிளோபேடியா என்றெழுதப்படுகிற ஐரோப்பிய அகராதிகளுக்கு அடிப்படையான சீனகிரந்தகர்த்தா மாதுவான்லின்(Ma-Tudn-Lin) தாமெழுதிய நூறுபாகமுடைய என்சைகிளோபேடியாவில் "அந்நியரின் கோரிக்கையின்பேரிலும் அவர்களுக்கு அநுகூலமாகவும் இன்ஸ்பெக்டர்கள் சீனதுறைமுகங்களில் கி. பி. 999-ல் நியமிக்கப்பட்டார்கள்" என்றும் "அக்காலத்தில் அரேபியர், பாரசீகர், இந்தியர்கள் தங்கள் தங்கள் ஜாதியாரையே நியாயாதிபதிகளாகக்கொண்டு அடங்கியிருந்தனரென்றும் ராயல் ஏஷியாடிக் ஸொஸைட்டியின் சஞ்சிகையில் (1896-p-69) டாக்டர் ஹிர்த்து கூறுகிறார்.

(வரும்.)

ஒற்றன்.

உ

வியாழமண்டலம்.

மானிடர் பசு பக்ஷி மிருகம் முதலிய ஜீவவர்க்கங்களும் செடிகொடி முதலிய விருக்ஷவகைகளும் வாழ்வதும் வளர்வதும் இப்பூமண்டலத்திலேமாத்திரமன்று; இப்படியே செவ்வாய் முதலிய கிரகங்களிலும் பலவிதமான உயிர்களும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் பிரகஸ்பதி மண்டலத்தில் உயிர்வாழ்க்கை உண்டென்று சொல்லச் சிறிது விரோதம் தோன்றுவதனால் முதலில் அதைச் சற்று விசாரிப்போம்.

சோதிடசாஸ்திரத்தில் சொற்பஞானமுள்ள சிலர், இவ்வுலகத்தைப்போலப் பல உலகங்களுண்டென்பதைமட்டும் உறுதியாய் நம்பியிருந்தாலும், பிரகஸ்பதி மண்டலத்தில் உயிர்வாழ்க்கை உண்டா இல்லையா என்பதைப்பற்றி விசாரிக்கும்போது அதற்குச் சில

விரோதங்களும் ஆக்ஷேபங்களும் உளவென நினைக்கிறார்கள். மேற்பார்வையாய்ப் பார்க்கும்போது அந்த ஆக்ஷேபங்கள் சகஜமாகவே தோன்றுகின்றன. சூரியமண்டலத்திலிருந்து பிரகஸ்பதிமண்டலம் வெகுதூரத்துக்கப்பாலிருக்கின்றமையால், சூரியனிடத்தினின்றும் வருகின்ற வெளிச்சமும் உஷ்ணமும் அந்தக் கிரகத்தில் எப்படி நன்றாய் உறைக்கும்? அப்படிச் சூரியகிரணம் செம்மையாய்ப் படாமற்போனால், இப்பூமியில் உற்பத்தியாவதுபோல் அங்கே ஜீவவர்க்கங்களும் விருக்ஷவர்க்கங்களும் எப்படி உற்பத்தியாகும்? எந்தக் கிரகத்திற்காகட்டும் உஷ்ணம்முழுதும் சூரியகிரணத்தினாலேயே உண்டாகவேண்டுமென்றிருந்தால், பிரகஸ்பதியினிடத்தில் குளிர்ச்சி மிகவும் அதிகமாயே இருக்கவேண்டும்; அது காரணமாக அந்தக் கிரகத்திலிருக்கிற தண்ணீரும்திரவமாயிருக்கக்கூடாது; அதிலுள்ள நதி சமுத்திரம் முதலியவெல்லாம் உறைந்து கட்டியாய்ப் போயிருக்கவேண்டும். ஆயினும் உண்மை அப்படியில்லை; கிரகங்களின் சீதோஷ்ண நிலைக்கு வேறுகாரணங்களுமுண்டு: அந்தந்தக் கிரகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் வாயுமண்டலத்தின் நிலைமையினாலும் அந்தக் கோளத்திற்குள்ளேயிருக்கும் உஷ்ணத்தாலும் சீதோஷ்ண நிலை மாறுகின்றது. இப்பூமியின் சீதோஷ்ணநிலை எப்படிப்பட்டதெனில், வாயுமண்டலத்திலேறிச் சூரியனுக்குச் சமீபமாய்ப் போகப்போக உஷ்ணம் குறைந்துபோகிறது; பூமிக்குள் பள்ளத்திலிறங்கிச் சூரியனுக்குத்தூரமாய்ப் போகப்போக உஷ்ணம் அதிகமாகின்றது. ஆதலால், ஆகாயத்தில் வெகு தூரத்திலிருந்து புகைக்கூண்டில் பூமியைக் கிட்டிவரும்போதும், ஒரு பெரிய மலையின் உச்சியிலிருந்து இறங்கிவரும்போதும் உஷ்ணம் அதிகரிப்பது இப்பூமியைச் சுற்றியிருக்கும் வாயுமண்டலத்தின் நிலைமையால்; அப்படியே பிரகஸ்பதி கிரகத்திலும், சூரியகிரணம் வெகுதூரத்திலிருந்துவந்தாலும் அதன் வலிமை அதிகமாய்க் குறைவுபடாதபடி, அதை ஒருவாறு காக்கத்தக்க தன்மையோடு அதைச் சுற்றிய வாயுமண்டலம் நிருமிக்கப்பட்டிருக்கலாம். மேலும் பிரகஸ்பதி கோளத்திற்குள் அடங்கிய சூடு, அதிலுள்ள ஆறு ஏரி முதலியவை உறைந்துபோகாமல் திரவமாகவே இருக்கும்படி செய்யவும், நமது பூமியில் வளருவதுபோல் ஜீவவர்க்கங்களும் விருக்ஷ

வர்க்கங்களும் செழிப்பாய் வளர்வதற்குப் போதுமான சமசீதோஷ்ண நிலையைக்காக்கவும் போதுமானதாய் அமைக்கப்பட்டிருக்க கலாம். ஆயினும் வெகுதூரத்திலிருந்துவருவதனுல் மந்தமாய்ப் போகிற சூரியகிரணத்தை இந்த ஏற்பாடுகள் அதிக பிரகாசமாய்ச் செய்யமாட்டாவென்ருலும், பார்வைக்கு அதிக இருளாயிருக்க வேண்டுவதில்லை; கண்ணுக்குள்ளிருக்கிற பாபா கொஞ்சம் பெரிதாயிருந்து கருவிழிக்கும் உணர்ச்சி அதிகமாய் அமைக்கப்பட்டிருக்குமானுல், சூரியகிரணம் நமக்குத் தெரிவதுபோல் அவ்வளவு பிரகாசமாய் அவர்களுக்கும் தெரிவிப்பதற்கு அதுவே போதுமானது. இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் இல்லாமற் போனுலும், பிரகஸ்பதி மண்டலத்துச் சந்திரனிடத்தில் பிரதிபலிக்கின்ற மந்தமான சூரியகிரணங்கள், நமக்கு நமது சந்திரனெளி எப்படித் தோன்றுகிறதோ, அப்படியே அவர்களுக்குத் தோன்றமாட்டும். அதன் விவரத்தை இங்கு எடுத்துரைக்கப்புகின் வளரும்; சூரிய கிரணங்களின் செயலினுல் உபக்கிரகங்களுக்கு உஷ்ணமில்லாத உயர்ந்த ஒளி உண்டாகும்.

பிரகஸ்பதிமண்டலத்தில்தினங்கள் மிகவும் குறுகியிருக்கின்றனவென்று ஒரு ஆக்ஷேபமுண்டாகின்றது. ஆயினும் அது அவ்வளவு முக்கியமானதன்று. அங்கே பத்துமணிநேரம் ஒரு தினமாயிருப்பதால், நாம் நமது உயிர்வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வேலைசெய்து அதனுல் உண்டகும் சரீரசிரமத்தை ஆற்றுவதற்குப் போதுமான தருணம் அதில் வாய்ப்பதுகடினமென்று ஆக்ஷேபமுண்டாகிறதென்ருலும் அதற்குச் சமாதானம் சொல்வது எளிதுதான்; ஐந்து மணிநேரம் வேலைசெய்தால் அதற்கு இளைப்பாற ஐந்துமணி நேரம் போதுமானதன்ருே? நமது பூமியில் சமசீதோஷ்ண தேசத்தார் அநேகர் சுதேசத்தைவிட்டுத் துருவதேசங்களுக்குப் போய் அங்கேயே வெகுகாலம் வாசம்செய்கிருர்கள். அங்கே இரவும் பகலும் ஒருபோதும் ஒரு அளவாயிருப்பதில்லை; ஆயினும் அவர்கள் தங்கள் சுதேசத்தில் எப்படியோ அப்படியே அங்கும் தமது வேலைகளைச் செய்துவருகிருர்களல்லவா?

அதைப்பற்றி இன்னெரு ஆக்ஷேபமுமுண்டு. அந்த ஆக்ஷேபம் முதலில் கொஞ்சம் கடினமாகவே தோன்றும்: பிரகஸ்பதி நக்ஷத்

திரம் மிகப் பெரிதாகையால் அதற்குள்ள இழுப்புக்கவர்ச்சியும் (force of gravity) அதிக வலிமையுடையதாயிருக்குமல்லவா? அத ஞல் எந்தப்பொருளும் அதிக பளுவாயிருக்குமதாலால், விருக்ஷவகை களின் அடிமரங்களும், கட்டடத்துச் சாமான்களும், இவைமாத்திர மேயல்லாமல் மனிதசரீரமுங்கூட அவ்வவற்றிற்குள்ள பளுவினலே யே நசுங்கிப்போகவேண்டுமல்லவா? இந்த ஆக்ஷேபம் மேற்பார்வை க்குக் கொஞ்சம் கொடியதாகவே தோன்றினும், வியாழனுடைய இழுப்புக்கவர்ச்சியின் வலிமை இவ்வளவென்று சரியாய்க் கணக்கிட் டுப்பார்ப்பதனுலும், அல்லது அந்தக்கிரகத்திலுள்ள வஸ்துக்களின் பளுவுக்கும் அதற்குமுள்ள வாசி இவ்வளவென்று கண்டு கொள்வத னுலும் அடங்கிப்போம். வியாழன் இப்பூமியைப்போல் 1230-மட ங்கு பருத்திருக்கின்றது. ஆதலால் வியாழனும் பூமியும் ஒரேதன் மையான பொருளினுல் உண்டாக்கப்பட்டிருக்குமாயின், இப்பூமி யில் எட்டுமணங்கு எடையுள்ள மனிதன் பிரகஸ்பதி கிரகத்திலே, பூமியின் மையத்திலிருந்து அதன் மேற்புறம் எவ்வளவுதூரமோ, பிரகஸ்பதி கோளத்தின் மையத்திலிருந்து அவ்வளவுதூரத்தில், அதாவது பிகஸ்பதியின் மையத்திலிருந்து சுமார் 4000-மைல் தூர த்தில் $(8\times1230)=9840$ மணங்கு எடையுள்ளவனுயிருக்கவேண் டும். ஆயினும் பிரகஸ்பதியின் மையத்திலிருந்து அதன் மேற்புறம் வரையுள்ளதூரம் பூமியைப்போலப் பதினெருபங்கு இருப்பதனுல் அதன் மேற்புறத்திலிருக்கிற பொருள்களின் பளுவு அந்தத் தூரத் தின் சதுரவளவிற்கேற்றபடி குறைவுபடும்; அதாவது, ஒன்றுக்கு $(11\times11)=121$ மடங்கு குறைவுபடும். ஆதலால் 9840-ஐத 121 ஞல் வகுத்தால் 80 ஆகின்றது. இதனுல் இப்பூமியில் எட்டு மண ங்கு எடையுள்ள மனிதன் வியாழனில் சுமார் 80 மணங்கு எடையுள் ளவனுயிருப்பானென்ருகிறது. அதாவது, ஒன்றுக்குப் பத்துபங்கா கின்றது. மேலும் வியாழனிடத்திலுள்ள பொருள்கள் இப்பூமி யின் பொருளைப்பார்க்க மிகவும் இலேசானவை. பூமியின் பொருள் 100 மணங்கு எடையுள்ளதானுல் வியாழனுடைய பொருள் 24 மண ங்கு எடையுள்ளதாயிருக்கிறது. ஆதலால் இப்பூமியில் 80 மணங்கு எடையுள்ளபொருள் வியாழனில் 19 மணங்கு தான் எடையுள்ளதா

யிருக்கும். அதாவது, கொஞ்சம் ஏறக்குறைய ஒன்றுக்கு இரட்டிப்பாகிறது. இது ஒரு பெரிய வித்தியாசமன்று. இப்பூமியிலேயே இந்த வித்தியாசம் வெகுவாயிருக்கக்காண்கிறோம். ஆதலால் நம்மைப்போல் உருவம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற மனிதன் ஒரு வருத்தமுமில்லாமல் வியாழனில் வசித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடும்; இழுப்புக் கவர்ச்சியைப்பற்றி விசாரிக்குமளவில் மரஞ்செடி முதலியவெல்லாம் இப்பூமியிலிருப்பவைபோலவே அங்கும் செம்மையாய் வளரக்கூடும்; கட்டிடங்களும் ஸ்திரமாயிருக்கலாம்.

P. G.

உ

புத்தகக்குறிப்பு.

ஸ்ரீ வியாசபாரத மொழிபெயர்ப்பு:—ஸ்ரீ வேதவியாசபகவான் வடமொழியில் அருளிய மஹாபாரதமானது தக்கபண்டிதர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று, கும்பகோணம் நேடிவ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் **ஸ்ரீமத்-ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியரவர்களால்** சஞ்சிகைரூபமாக வெளியிடப்படுதல் தமிழபிமானிகள் பலரும் அறிந்தது. இம்மொழிபெயர்ப்பில், ஆதிபர்வமும் சபாபர்வமும் முற்றுப் பெற்றிருத்தலோடு, அடுத்துத் தொடங்கப்பெற்ற சாந்திபர்வத்தில் ௧௯௧-அத்தியாயங்கள் வரை இப்போது நடந்திருக்கிறது. இது காறும் வெளிவந்துள்ள ஒன்பது சஞ்சிகைகளையும் முறையே படித்து வருந் தமிழபிமானிகள் எண்ணிறந்த உபாக்யானங்களும், அக்காலத்து வழக்கவொழுக்கங்களும், ஐகிக ஆமுஷ்மிக தர்மங்களும், நீதிகளும், ராஜ்யதந்திரங்களும், அழகிய பாரதக்கதையுடன் அறிந்திருக்கக்கூடுமென்பது திண்ணம். இவ்வாறு ஸர்வசாஸ்திர சாரமாய் மகருஷிகளால் அருளப்பெற்ற இம்மகாகிரந்தத்தை அபிமானித்துப் பாராயணஞ்செய்வோர், புண்யவான்களாவதேயன்றி, லௌகிக வைதிக விஷயங்களில் ஏறக்குறையஎல்லாவற்றினும் சநாதனதர்மத்தை யறிந்துவிவகரிக்கத்தக்க ஞானவன்மையுமுடையராவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இப்போது நடைபெறும் சாந்திபர்வம், கும்பகோ

ணம், வேதாந்தகேசரி ப்ரம்மஸ்ரீ: கணபதிசாஸ்திரிகளால் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றது. இம்மொழிபெயர்ப்பு, முன்னவைபோலவே, இனியதும் எளியதும் சுத்தமுமான தமிழ்நடையில் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய அரிய பெரிய முயற்சியில் ஊக்கத்துடன் உழைக்கும் ஸ்ரீமத்-இராமாநுஜாசாரியரவர்களைத் தமிழ்நாட்டாரெல்லாம் தக்கபடி அபிமானித்தல், கடமையும் புண்ணியமுமாகுமென்பதை நாமும் வற்புறுத்துதல் மிகையாகாது. இந்நூற்பகுதிகளொவ்வொன்றையும் எமதுபார்வைக்கு அன்புடன் அனுப்பிவரும் ஆசாரியரவர்கட்குப் பெரிதும் நன்றியறிதற் கடப்பாடுடையேம்.

ஸ்ரீமத்-விவேகானந்த சுவாமிகள் உபந்நியாசங்கள்:—சில வருஷங்கட்குமுன் இவ்வுலகிற் றம்புகழ்பரப்பிச் சென்ற இச்சுவாமிகளைப்பற்றி அறியாதார் யாவர்? இம்மாஹானது உபந்யாசங்களிலே முக்கியமான சிலவற்றைத் தமிழ்நாட்டார்க்கு உபயோகமாம்படி மொழிபெயர்த்து, திருத்தருப்பூண்டி ஸ்ரீமத்-R. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள் தனித்தனிப் புத்தகங்களாக இப்போது வெளிவிட்டு வருகின்றனர். இவ்வாறு அவர்களால் இதுவரை வெளிவந்தவை:— (1) சிகாகோ ஸர்வமதசபையில் சுவாமிகள் செய்த உபந்யாசங்கள், (2) கர்மயோகம்-முதற்பாகம், (3) என்னுடைய குருநாதர் என்ற உபந்யாசம், (4) வேதாந்த தத்துவம் என்ற நான்கு சிறு புத்தகங்கள். இவைகளைப் படிப்போர் வேதாந்த விஷயமான அரியவிஷயங்கள் பலவற்றை எளிதில் அறியவல்லவராதலோடு, சுவாமிகளின் அபாரமான ஞானவன்மையும் நாவன்மையுங்கண்டு, வியப்புறவும் கூடுமென்பது திண்ணம். இம்மொழி பெயர்ப்புக்கள், ஸ்வாமிகளின் ஆழ்ந்த கருத்துக்களை ஆங்கிலமறியாத நம்மவர் அறிந்து மகிழ்தற்குரிய கருவியென்னத்தடையில்லை. இவ்வுபந்யாசங்கள் நான்கின்விலை அணா 12-ஆகின்றது. புத்தகங்கள் கிடைக்கும் விலாசம்:—ஸ்ரீமத் R. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள், 241. தம்பு செட்டித்தெரு, சென்னை.

யுத்தலோலன்:—இது ஷேக்ஸ்பியர் என்ற ஆங்கில மகாகவியின் அற்புதநாடகங்களின் ஒன்றாகிய "ஒதெல்லோ" வை அநுசரித்து நம்நாட்டு இடம்பெயர்களுடன் அமைக்கப்பட்டதோர்நாடகமாகும். ஷேக்ஸ்பியரின் அருமை பெருமைகளைத் தமிழ்மக்கள் அறி

ந்து மகிழ்தற்கு இந்நூல் ஒருதக்க கருவியேயாம். இந்நூலினடை, ஆங்கில மூலத்தின் ஆழ்ந்த கருத்துக்களைக் கூடியவரை தெளிவுபடுத்திச் செல்கின்றது. கதாசந்தர்ப்பங்களின் அமைப்பழகும் அவ்வப்பாத்ரங்கள் தத்தம் நிலையினின்று கூறுங் கூற்றுக்களும் பெரிதும் அருமைப்படத்தக்கனவாம். இதனை இயற்றிய ஸ்ரீமத்-P. S. துரைசாமி ஐயங்காரவர்கள் தம் நூலை, கனம். ஜஸ்டிஸ் வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கட்கு ஸமர்ப்பித்திருக்கின்றனர். இதன் விலை அணு 8. புத்தகவிலாசம்- "ஸ்ரீமத்-P. S. இராஜகோபால ஐயங்காரவர்கள், 101. சைநாபசார் வீதி, சென்னை" என்பது.

சத்தியவல்லி:—இப்பெயர் புனைந்த கற்பனைக்கதையைப் பார்வையிட்டு மகிழ்ந்தேம். மிகவும் அருமையான மாதிரியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அன்பு அடக்கம் வாய்மை முதலிய அருங்குணங்களின் பெருமையையே இக்கதை முழுதும் அழகாக வருணிக்கின்றது. சத்தியவல்லி, தன் தந்தைபால் வைத்த அன்புவிசேஷம் படிப்பவர் மனதைப் பரவசப்படுத்த வல்லதாம். சிலவற்றிற்போலக், கதாசந்தர்ப்பங்கள் அதிகமில்லையாயினும், உயர்ந்த தர்மங்களும் வருணனைகளும் இந்நூலிடை மிகுதியாகக் காணப்பட்டு மனதிற்கு ஒருவகை மகிழ்ச்சி விளைக்கின்றது. இதனை யெழுதியவர், மகா-ா-ா-ஸ்ரீ R. P. குழைந்தைசாமிப்பிள்ளையவர்கள் B. A. L. T. இது சென்னை மைலாப்பூர் ஜனரல் ஸப்ளைஸ் கம்பெனியாரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதன் விலை அணு-12.

பாநுமதி:—இஃது ஒரு நாடகம். சேதுமான்மியத்துள்ள வேதாளவரதீர்த்த மகிமையிற் கூறப்பட்ட சரித்திரத்தை நாடகப்போக்கிற்கேற்ப அமைத்து, அலகரை, திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதியாரவர்களால் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல், பழைய புராணகதையைப் பற்றியதேயாயினும், கதாசந்தர்ப்பங்கள் அழகாக அமைக்கப்பட்டிருத்தலால், படித்தற்கு இனிமைதருகின்றது. இதனைப்படிக்கும் சிறுவர் சிறுமியர்க்கு உபயோகமாக ஆசிரியர் இந்நூலினிடையிடையே விருத்தம், தரு, கண்ணி, கீர்த்தனம், பத்தியம், கும்மி முதலியவைகளை அமைத்திருக்கின்றார். இதன்விலை அணு-12. புத்தகவிலாசம்:— சென்னைத் திருவல்லிக்கேணி, எஸ். ஜி. ஐயர் அன்டு கம்பேனி.

கமத்தொழிற்போதம்:— "கமத்தொழிற்போதமாவது பயிர்ச் செய்கையைப் பற்றியபோதனையாகும்" இது, யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ C. M. சின்னையமுதலியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்றது; பொதுவியல் சிறப்பியல் என இரண்டு பகுதிகளுடையது. முதற்பகுதியில்—முகவுரை, மூலப்பொருள், தரை, நிலக்கசிவு, தரையின் தன்மையை மாற்றல், தரையைப் பண்படுத்தல், மரம், நீர்ப்பாய்ச்சல், பசளை, பசளையிடுங்காலம், தூர்வைப்படுத்தியும் பசளையிட்டும் திருந்தாத நிலத்தைத் திருத்துதல், மாற்றுப்பயிரிடல், வித்துத்தெரிதல், கமவாயுதங்கள், பயிரின் நோய்கள் என்ற விஷயங்களும்; இரண்டாம் பகுதியாகிய சிறப்பியலில்—முகவுரை, நெற்செய்கை, புகையிலைச்செய்கை, தென்னமரச்செய்கை என்ற விஷயங்களும் அடங்கியுள்ளன. இவற்றுடன் இத்தேசத்துக்கேற்ற கலப்பைகளைக்காட்டும் படங்களும் வேறுசில படங்களும் அநுபந்தமாக நூலிறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல், சீரிய செந்தமிழ் நடையில் விவசாயநுட்பங்கள் பலவற்றை விளக்கிச்செல்லுதலால், நம்மவர், இதனைப் படித்து ஏற்பனவற்றைத் தழுவிக்கொள்ளுதல் ஆவசியகமாகும். இப்புத்தகம், யாழ்ப்பாணத்து, நாவலர் அச்சுக்கூடத்தில் நன்குபதிப்பிக்கப்பெற்றதாம். விலை சதம்-30. இப்புத்தகம், ஆக்கியோரிடத்தும் ஷை நாவலரச்சுக்கூடத்தும் கிடைக்கும்.

மதுரைப்பிள்ளைத்தமிழ்:—இந்நூல், ரங்கோன் நகரத்திற் பெரிய பிரபுவாகவும் ஹானரரி மாஜிஸ்டிரேட்டாகவும் விளங்கும் ராவ்பஹதூர்: ஸ்ரீமாந்-மதுரைப்பிள்ளையவர்கள் மீது இயற்றப்பட்ட பிரபந்தமாகும். இப்பாட்டுடைத்தலைவர், அறிவு ஆற்றல் பெருமை முதலிய சீரிய குணங்கள்வாய்ந்த சீமானாய்த் திகழ்தலோடு, தம் விதரணசீலத்தாற் கற்றார்க்குமற்றார்க்கும் பெருங்களைகணாயும் விளங்குபவரென்பது தமிழ்நாடு நன்கறிந்தது. இப்பிரபுவின் பெருந்தன்மைகளை வியந்து தமிழறிஞர்பலர் ஏறக்குறைய எல்லாப்பிரபந்தமாலைகளாலும் இன்னோரை அலங்கரித்திருக்கின்றனர். சமீபத்தில் இவ்வாறு பாடப்பெற்ற பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரதியொன்று எமது பார்வைக்கு அனுப்பப்பட்டதுகண்டு களிப்புற்றேம். இது, மதுரை: வித்தியாபாநுபத்திராதிபர்—ஸ்ரீமத்-மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள் ஷை

பிரபுவின்மீது பாடியது. இப்பிரபந்தம், பலவகை விருத்தங்களினும் சந்தங்களினும் ஆண்பாற் பிள்ளைக்கவிக்குரிய பத்துப்பருவங்களும் வருணிக்கப்பட்டு, பருவமொன்றுக்கு ஐந்துபாடலாக ௫0-செய்யுள்களில் முடிந்துள்ளது; சொற்செறிவும் பொருட்பொலிவுங்கொண்டு, பாட்டுடைத்தலைவரின் அருமைபெருமைகளை மிகவழகாகப் புகழ்கின்றது. முற்காலத்து வள்ளலாகிய குமணனது சரித்திரத்தைப் பிரபந்தரூபமாகப் பாடித் தம்வாக்கினிமையால் தமிழகத்தை மகிழ்வூட்டிய கவிராயரவர்கள், இக்காலத்து விளங்கும் விதரணசீலரொருவரையும் அவ்வாறு பிரபந்தவகையாற் சிறப்பித்திருப்பது, பெரிதும் கொண்டாடத்தக்கதேயாகும். சுருங்கவுரைக்குமிடத்து, இப்பிள்ளைத்தமிழ் பெருந்தமிழாகவே விளங்குதலால், பாவலர்க்கு ஒருநல் விருந்தென்னத் தடையில்லை. இப்பிரபந்தத்திறுதியில், பிள்ளையவர்கள்மேற் கவிராயரவர்கள் பாடிய தனிக்கவிகள் சிலவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் சொற்பொருணங்களும் அறிஞர் அறிந்துசுவைக்கத்தக்கனவாம். இப்பிரபந்தப்பிரதியொன்றை எமது பார்வைக்கு அனுப்பிய ஷை பிரபுஅவர்களதன்பு எம்மால் என்றும் மறக்கத் தக்கதன்று.

தசகாரியம்:—இந்நூல், சைவசித்தாந்தத்தில், ஆன்மா முத்தியடைதற்குரிய நெறிகளாகக் கூறப்பட்ட, தத்துவரூபமுதற் சிவபோகமிறுதியாய தசகாரியங்களின் இலக்கணமுதலியவற்றை உணர்த்துவதாம். இது, தூத்துக்குடி ஸ்ரீமத்-பொ. முத்தையபிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. சைவசாத்திரங்கள் பலவற்றை நன்காராய்ந்து தசகாரியவியல்புகளைச் சுருங்கவிளங்க, நல்ல தமிழ்நடையிற் பிள்ளையவர்கள் எழுதியிருத்தலால் சமயஞானம் விரும்புவோர்க்கு இந்நூல் தக்க சாதனமாகத் தடையில்லை. இப்புத்தகம், சிறியவடிவில் சிறக்க அச்சிடப்பட்டுளது. விலை அணா-8. இப்புத்தகம், தூத்துக்குடி மேலூர் பங்களாத்தெரு, மு. பொன்னம்பலம்பிள்ளையவர்களிடத்தும், தஞ்சை ஸ்ரீபால்சுவாமிமடத்தின் அதிபரிடத்தும் கிடைக்கும்.

குலோத்துங்க சோழன்கோவை:—இக்கோவை நம்நாட்டிற் பிரபலமாக வழங்கிய நூல்களில் ஒன்றென்பதற்கு, இதன் பாடல்கள்

651

பல எங்குங்கேட்கப்படுதலே போதிய சான்றாகும். இக்கோவை யிற் சிலபல செய்யுள்களன்றி, நூன்முழுதும் ஒருசேர இதுவரை அச்சிடப்பட்டிலது. இப்போது இந்தநூலைப் பல பிரதிகளைக்கொண்டு நன்காராய்ந்து சேற்றூர்: ஸ்ரீமத் மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இக்கோவை ஒட்டக்கூத்தராற் பாடப்பட்டதென்னுங்கொள்கை தவறென்பது, செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியராயிருந்த ஸ்ரீ. ரா. இராகவையங்காரவர்களால் தக்ககாரணங்காட்டிமுன்னரே எழுதப்பட்டது. இக்கொள்கையினுண்மையைத் தழுவி, கவிராயரவர்கள் இதன்முகவுரையில் அவ்விஷயத்தை விளக்கியுள்ளார்கள். இந்நூலின் சொன்னயம் பொருணயங்கள், அறிஞரெல்லாம் அறிந்து மகிழத்தக்கனவாம். இப்பதிப்பினிறுதியில், இந்நூற்கரும் பதவுரையொன்று கவிராயரவர்கள் எழுதிச்சேர்த்திருப்பது, இதனைப்படிப்போர்க்குப் பேருதவியேயாகும். இக்கோவை, மதுரைஜில்லா முறையூர் ஸ்ரீயாங்-பழ. சி. சண்முகஞ் செட்டியாரவர்கள் விருப்பத்தின்படி, அவர்களுதவியால் அச்சிடப்பெற்றது. இதன் விலை அணா-12. இப்புத்தகம்—மதுரை விவேகபாநு அச்சுக்கூடத் தலைவர்க்கெழுதிப் பெறத்தக்கது.

பத்மாவதி:—(மூன்றாம்பதிப்பு) ஸ்ரீமத்-அ. மாதவையரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற "நாவல்"களில் ஒன்றாகிய இச்சரித்திரம், முன்பு அவர்களால், இருமுறை, இரண்டுபகுதிகளாகவெளியிடப்பெற்று நம் நாட்டாரால் விரும்பிப்படிக்கப்பட்ட செய்தி, "நாவல்" அபிமானிகள் பலரும் அறிந்ததாம். இப்போது, அவ்விரண்டுபகுதிகளும் ஒரே புத்தகத்தில் அமைக்கப்பட்டு, மதுரைப் புதுமண்டபம் புக்ஷாப்-ஸ்ரீ இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோனாரால் அழகாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இப்பதிப்பின் மற்றொருவிசேஷம், கதாசந்தர்ப்பத்துக்கேற்ற சித்திரபடங்கள் அங்கங்கே அமைக்கப்பட்டிருத்தலாம். இக்கதை, எளிய செந்தமிழ்நடையில், உலகவியல்புகளையும் பலதர்மங்களையும் இனியகதைகளுடன் கலந்தூட்டுகின்றது. மற்றும் இதன் அமைப்பினழகு பலரும் நன்கறிந்ததாதலால், நாம் அதனைப்பற்றிக் கூறுவது மிகையேயாகும். இப்புத்தகவிலை ரூ ஒன்று. வேண்டியோர், மேலே குறித்த கோனாரவர்கட்கு எழுதிப்பெறுக.

கல்வியே கருந்தனம்:—"ஓரணுவாசகவரிசை" என்னும் சிறு பதிப்புத்தொகுதிகளில், கக-வது புத்தகமாக, சென்னை-வேப்பேரி. எஸ். பி. ஜி. ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத்-கா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்கள் எழுதியது. கல்விப்பெருமையை விளக்கி, அதற்கு திருஷ்டாந்தமாக கம்பரைப்பற்றி விநோதரசமஞ்சரி முதலியவற்றிற்கண்ட கதை எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கதையில். செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையிலே ஆராய்ச்சியுடன் வெளிவந்த கம்பர்செய்திகளில் ஒன்றும் காணப்படாததன் காரணம் என்னையோ? இத்தகைய பதிப்பை மாதமொருமுறை வெளியிட்டுவருவதாக, இதனுக்கியோர் எழுதியுள்ளார். இப்புத்தகம் ஷையாரிடம் கிடைக்கும்.

மதுரைப்பிரமஞான சங்கத்தில் (Madura Hall of Theosophy) பதிப்பிக்கப்பட்ட துண்டுப்பத்திரிகைகளில்,(No-26) ஸ்ரீமத்-சங்கராசாரியஸ்வாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம், (No-27) மடங்கள், மடாதிபதிகள், அவர்களின் கடமை, (No-29) சுகிர்தம் பயக்கும் வாழ்நாள் முறை, (No-16) அன்பு-அதனுண்மை-என்ற விஷயங்களைப்பற்றி விரிவாகப் பல ஆதாரங்காட்டி எழுதப்பட்ட பத்திரிகைகளை, எமது பார்வைக்கனுப்பிய ஷை சங்கத்தார்க்குப் பெரிதும் நன்றியறிதற் கடப்பாடுடையேம்.

பத்திராசிரியர்.

பிழைதிருத்தம்.

செந்தமிழ் தொகுதி அ-பகுதி கக-ல் கதாசரித்சாகரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ருசஉ	கூ	இன்றுமொ	இன்னுமொ
ருசசு	உஎ	வாட்டமுற்றவளாக	வாட்டமுற்றவனாக
ருசரு	ககூ	ஏகாங்கி	ஏகாகி

653

உ

நம் "சந்தாதார்" களுக்கு

அறிவிப்பு.

"செந்தமிழ்" எட்டாந்தொகுதி இப்பகுதியோடு இனிது முற்று கின்றது. இனித்தொடங்குவது ஒன்பதாந் தொகுதியாகும். நம் பத்திரிகை, எட்டுவருஷகாலமாக, செந்தமிழறிஞர்களால் வெளியி டப்பெறும் அரியபெரிய அபிப்பிராயங்கள் பலவற்றை ஒரு முகமாக வெளியிட்டுத், தமிழுலகை மகிழ்வித்துவருதல் பலரும் நன்கறிந்த விஷயம். தமிழபிவிர்த்தியொன்றையே கருதி வெளிவரும் 'செந் தமிழ்' போதியவளவு அபிமானிக்கப்படாத குறையை, வழக்கம் போலவே, தமிழ்நாட்டார்மேற் கூறவேண்டியிருக்கின்ற தாயினும், நம் பத்திரிகை தொடங்கப்பெற்ற காலமுதலாக அதனை ஆதரி த்து வரும் அபிமானசீலர்களுக்குச் சங்கத்தார் உள்ளன்போடு நன்றி கூறுகின்றார்கள். இவ்வாறே, என்றும் அவர்கள் 'செந்தமிழை' அபி மானிப்பார்களென்றும் நம்பப்படுகின்றது. இனி அடுத்துவரும் ஒன்பதாந்தொகுதிக்குரிய 'சந்தா'த்தோகை ரூபா - நான்கையும் முன் பணமாக அனுப்பியுதவுமாறு நம்பத்திரிகாபிமானிகள் கேட்டுக்கொ ள்ளப்படுகின்றார்கள். முன்பணமனுப்பக் கூடாதவர்கள், வி. பி. தபால்வாயிலாக விடுக்கப்பெறும ஒன்பதாந்தொகுதியின் முதற் பகுதியை, வழக்கம்போலவே, தயைசெய்து பணஞ்செலுத்திப் பெற் றுக்கொள்ளத் தவறமாட்டார்களென்னும் உறுதியுடையோம்.

மானேஜர்,

தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை.

655

உமாமகேசுவரபடம்:—திருத்துறைப்பூண்டித் தாலூகா அருர் தவம்புலம் S. சந்திரசேகரம் பிள்ளையால் சிற்பசாஸ்த்ரோக்தமாக எழுதி அச்சிட்டனுப்பப்பட்ட உமாமஹேசுவரபடமொன்று கிடைத்தது. அது மிக்க அழகும் பிரசன்ன வதனமுமுடையதாயிருப்பதுடன் அவரது சிற்பவல்லமையையும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. இதை ஒவ்வொரு கனவான்களும் தத்தம் பூஜாக்கிரகம், பஜனைக் கூடம் முதலிய இடங்களுக்கு உபயோகமாகும்படி வாங்கி அவரை ஊக்குவார்களாயின் இவ்விதச் சிற்பத்தொழில் நம் நாட்டில் அபிவிர்த்தியடையுமென்றெண்ணுகிறேன். இதன் விலை. ரூ 1—4—0.

பத்திராசிரியர்.

உண்மையும் மலிவுமான கம்பெனி.

எங்கள் உண்மையைச் சோதித்துப் பாருங்கள்.

30-மணி நேரம் ஓடக்கூடியதும், 10 வருஷ உத்தரவாதப் பத்திரமுள்ளதும், அதிகமலிவும், பலமுள்ளதுமான ஒரு அழகிய லீவர் கைக்கெடியாரம், ஒருஅழகியசங்கிலி, பலவர்ணமுள்ள 100 போஸ்ட் கார்டுகள். இவைகளின் விலை தபால் சார்ஜுடன் ரூபா—3.

ஷை சாமான்கள் திருப்தியில்லாவிடில் பணம் வாபஸ் செய்யப்படும்.

எம். யே. கடாலா கம்பெனி,

சித்தூர், வட ஆர்க்காடு.

"மடி-தாவளி"

இது சுத்தமான வெண்மையுள்ள கம்பளி ரோமத்தால் இந்தியர்களால் நெசவுசெய்தது. வைதீகர்கள் ஆசாரமாக "மடியாக" தரித்துக்கொள்ளக்கூடியது.

	அகலம். இஞ்சு.	நீளம். முழம்.	விலை 1-க்கு.
1.	24	5	0—14—0.
2.	24	6	1— 4—0.
3.	29	7	1— 8—0.
4.	29	8	1—12—0.
5.	29	9	2— 0—0.
6.	37	10	2— 8—0.
7.	40	12	3— 8—0.
8.	40	15	4— 4—0.

நயம் கஸ்தூரி தோலா 1-க்கு ரூ. 35—0—0. நயம் பால்காயம் 10-தோலா டப்பி 1-க்கு ரூ. 1—0—0. பட்டு பீதாம்பரங்களடங்கிய கேட்லாக் விலையின்றி அனுப்புவோம்.

"வெண்பட்டு"

இதன் உடல் சுத்தமான வெண் நிறப்பட்டு. விளிம்பு முந்திகளில் சிகப்பு நிறப்பட்டினால் அல்லது ஜரிகையினால் கம்பிக்கரை, ருத்திராக்ஷக்கரை போட்டது.

	அகலம். இஞ்சு.	நீளம். முழம்.	விலை. 1-க்கு
1.	27	4	4—0—0.
2.	44	5	7—0—0.
3.	48	6	8—0—0.
4.	48	7	9—0—0.
5.	48	8	11—0—0.
6.	48—50	10	13—0—0.
7.	44	16	20—0—0.

இப்பட்டுவஸ்திரங்கள் சாதாரண நித்திய தினங்களிலும் சுப தினங்களிலும் நாகரீகமாயும், அழகாயும், ஆசாரமாகவும், ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும், குழந்தைகளும் அணிந்துகொள்ளத் தகுதியுள்ளவை. மிருதுவும் நாணயமுமுள்ளவை. சலவைசெய்தாலும் திரைந்துபோகாதவை. மேல்நாட்டுநூல் மல்வஸ்திரங்களைத் தோற்கச்செய்யும்படியான அழகும், சகாயமுமுள்ளவை.

கே. எஸ். முத்தையா அண்டு கம்பெனி,
பட்டு பீதாம்பர வர்த்தகம், ஸ்ரீகாசி.
Benares City.

627

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்.

இச்சங்கத்தில் 1910-ஞு சௌமியஞு தைமீ 12, 13, 14- தேதிகளில் நடாத்திய தனித்தமிழ்ப் பரீட்சைகளில் தேறிப் பரிசும், யோக்கியதாப் பத்திரமும் பெறும் மாணாக்கர்களின் விவரம்.

பாலபண்டித பரீக்ஷை.

I வது-வகுப்பு.

1. 7. கந்தசாமியார், திருவுத்தரகோசமங்கை, மதுரை.

(முதற் பரிசு ரூ 70 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்.)

II-வது வகுப்பு.

1. 12. வீ. குமாரவீரையர், வரவூர், சேலம்.
2. 5. க. சொ. பாலசுப்பிரமணியக்கவிராயர், சேதுபதி செந்தமிழ்க்கலாசாலை, மதுரை.

பிரவேச பண்டித பரீக்ஷை

I வது வகுப்பு.

1. 2. ம. முத்தையாப்புலவர், சேதுபதி செந்தமிழ்க்கலாசாலை, மதுரை.

(முதற் பரிசு. ரூ 50 பெறத்தக்க தங்கப் பதக்கம்.)

II-வது வகுப்பு.

1. 13. N. வையாபுரி பிள்ளை, பள்ளபாளையம், கோயமுத்தூர்.
2. 8. K. அனந்தராமையங்கார், விட்டலபுரம் கிராமம், திருநெல்வேலி.
3. 6. P. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், வானராங்குடி, தஞ்சை.
4. 11. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார், வரவூர், சேலம்.
5. 1. P. C. புன்னைவனநாதன், புத்தனேரி, திருநெல்வேலி.
6. 10. நாராயண ரெட்டியார், காதற்பள்ளி, சேலம்.
7. 4. கி. ரெங்கநாத ஐயங்கார், சேதுபதி செந்தமிழ்க்கலாசாலை, மதுரை.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்.

இச்சங்கத்தார் 1909-ஹ நவம்பர்மீ 20-ம் தேதியில் நடாத்திய ஆங்கில கலாசாலைத் தமிழ்ப் பரீக்ஷைகளில் தேறிப் பரிசும் யோக்கியதா பத்திரமும் பெறும் மாணாக்கர்களின் விவரம்.

—[×]—

பீ. ஏ. பரீக்ஷை.

I-வது வகுப்பு.

1. 37. M. மதுரைநாயகம், S. P. G., காலேஜ், திருச்சி.
(முதற்பரிசு. ரூ 50 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்.)
2. 319. G. R. இராமசுப்பையர், கிறிஸ்டியன்காலேஜ், சென்னை.
(இரண்டாம் பரிசு. ரூ 45.)

II-வது வகுப்பு.

1. 326. S. R. வேங்கிடகிருஷ்ணன், பிரசிடென்சி காலேஜ், சென்னை.
2. 325. M. V. நாராயணசாமி, கிறிஸ்டியன் காலேஜ், சென்னை.
3. 38. லெ. கிருஷ்ணையங்கார், S. P. G., காலேஜ், திருச்சி.
4. 320. A. இராமகிருஷ்ணன், கிறிஸ்டியன் காலேஜ், சென்னை.
5. 323. சி. கிருஷ்ணசாமி முதலியார், பிரசிடென்சி காலேஜ், சென்னை.
6. 54. T. P. ஸ்ரீநிவாசன், கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ், கும்பகோணம்.

யப். ஏ. பரீக்ஷை.

I-வது வகுப்பு

1. 292. K. S. வீராசுவாமி ஐயர், வூர்ஹிஸ் காலேஜ், வேலூர்.
(முதற் பரிசு. ரூ 40 பெறத்தக்க தங்கப் பதக்கம்.)
2. 152. C. துரைசாமிக்கவுண்டன், முனிசிபல்காலேஜ், சேலம்.
(இரண்டாம் பரிசு. ரூ 35.)

II-வது வகுப்பு.

1. 268. V. இராஜகோபாலன், பிண்டிலேகாலேஜ், மன்னார்குடி.
2. 36. T. S. விசுவநாதன், S. P. G., காலேஜ், திருச்சி,

3. 315. K. S. சீதாராமன், கிறிஸ்டியன் காலேஜ், சென்னை.
4. 144. M. ஜாய்ஸ் உல்லியம், மகாராஜா பெண்பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.
5. 151. M. திப்பண்ணராவ், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
6. 143. T. V. நீலகண்டப்பிள்ளை, மகாராஜா காலேஜ், திருவனந்தபுரம்.
7. 48. K. G. திருவேங்கிடத்தான், கவர்ன்மெண்டு காலேஜ், கும்பகோணம்.
8. 101. K. K. சத்தியவாகீசுரவன், ஹிந்து காலேஜ், திருநெல்வேலி.
9. 100. P. L. புடார்ஜுனமையர், ஷை ஷை
10. 293. M. வெங்கிட்டரமணன், வூர்ஹீஸ் காலேஜ், வேலூர்.
11. 290. P. K. ஜானகிராமன், ஷை ஷை
12. 10. R. ஈசுவரன், மதுரைக்காலேஜ், மதுரை.
13. 312. M. S. வெங்கிட்டராம பாரத்துவாஜி, பிரசிடென்சி காலேஜ், சென்னை.
14. 47. K. ஸ்ரீநிவாசையங்கார், கவர்ன்மெண்டு காலேஜ், கும்பகோணம்.
15. 11. D. S. இராமசுப்பு, மதுரைக்காலேஜ், மதுரை.
16. 317. S. ஆண்டியப்பபிள்ளை, கிறிஸ்டியன்காலேஜ், சென்னை.
17. 174. A. சேஷையா, மகாராஜாஸ்காலேஜ், புதுக்கோட்டை.
18. 316. K. S. சேஷகிரி, கிறிஸ்டியன் காலேஜ், சென்னை.
19. 294. L. A. ஆமோஸ், வூர்ஹீஸ் காலேஜ், வேலூர்.
20. 49. K. ரெங்காச்சாரி, கவர்ன்மெண்டு காலேஜ், கும்பகோணம்.
21. 102. V. வெங்கிடசுப்பன், ஹிந்து காலேஜ், திருநெல்வேலி.

மெற்றிக்குலேஷன்.

1-வது வகுப்பு.

1. 157. A. சுவாமிநாதன், செயின்டு மிக்கேல்ஸ் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர். 1-வது பரிசு ரூ 30. (வெள்ளிப் பதக்கமும் மீத ரூபாவும்.)
2. 89. C. அறம்வளர்த்தநாதன், செயின்ட் பிரான்சிஸ் ஸேவியர்ஸ் ஹைஸ்கூல், பாளையங்கோட்டை. (2-வதுபரிசு ரூ 25)

3. 141. U. சுப்பிரமணியய்யர், மஹாராஜாஸ் ஹைஸ்கூல், திருவனந்தபுரம். (3-வது பரிசு ரூ 20)

4. 241. S. லட்சுமி ராகவன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி. (4-வது பரிசு ரூ 15)

5. 92. K. கோபாலகிருஷ்ணன், செயின்ட் பிரான்சிஸ் ஸேவியர்ஸ் ஹைஸ்கூல், பாளையங்கோட்டை. (5-வது பரிசு ரூ 12)

II-வது வகுப்பு

1. 97. ஏ. ஏ. வெங்கடாசலம், பத்தமடை ஹைஸ்கூல், (பத்தமடை.
2. 161. T. V. திருநாவுக்கரசு, ஹைஸ்கூல் கூடலூர்
3. 134. U. அபயாம்பாள், ஹோலி ஆங்கிலிஸ் கன்வென்ட் ஹைஸ்கூல், திருவனந்தபுரம்
4. 66. V. கல்யாணசுந்தரம், ஹிந்துகலாசாலை திருநெல் (வேலிப் பாலம்
5. 203. V. தேவசிந்தாமணி, C.M.S. ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில் (லிபுத்தூர்
6. 163. V. சேஷகிரிராவ், ஹைஸ்கூல் கூடலூர்
7. 133. K. S. சாம்பமூர்த்தி, Fort ஹைஸ்கூல், திருவ (னந்தபுரம்
8. 187. வ. அழகிரிசாமி, கல்யாணசுந்திரம் ஹைஸ்கூல், (தஞ்சை
9. 284. V. R. நடராஜ ஐயர், ஸ்ரீ மகந்து ஹைஸ்கூல், (வேலூர்
10. 162. S. கிருஷ்ணசுவாமிஐயங்கார், ஹைஸ்கூல், கூடலூர்
11. 166. T. S. தம்புசாமி, அர்ச் ஜோசையப்பர் கலாசாலை, (கூடலூர்
12. 93. அப்பா ஸ்ரீநிவாஸ், ஸெயின்ட்பிரான்சிஸ்சேவியர்ஸ் (ஹைஸ்கூல், பாளையங்கோட்டை
13. 135. கமலம் ஜேம்ஸ், மஹாராஜா பெண்பாடசாலை, திரு (வனந்த புரம்
14. 232. C. குஞ்சிதபாதம், C. S. M. ஹிந்து ஹைஸ்கூல், (சீர்காழி

15. 195. T. T. சுப்பிரமணியன், C. M. S. ஹைஸ்கூல் (ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்

16. 167. V. கிருஷ்ணசுவாமி ஐயர், அர்ச் சூசையப்பர் கலா (சாலை, கூடலூர்

17. 168. S. ராமையா மஹாராஜாஸ்காலேஜ், புதுக்கோட்டை

18. 252. G. ஸ்ரீநிவாசன், பின்ட்லெ காலேஜ், மன்னார்குடி.

19. 297. D. N. சுப்பிரமணிய ஐயர், விக்டோரியாகாலேஜ், (பாலக்காடு

20. 304. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி, உவெஸ்லியன் மிஷன்கலா (சாலை திருவல்லிக்கேணி

21. 95. P. பிச்சையாபிள்ளை, செண்ட் பிரான்ஸிஸ் சேவி (யர்ஸ்ஹைஸ்கூல், பாளையங்கோட்டை.

22. 128. S. நடேசய்யர், டவுன் ஹைஸ்கூல், திருவனந்த (புரம்

23. 165. A. அழகப்பன், அர்ச். சூசையப்பர் கலாசாலை, (கூடலூர்.

24. 198. N. R. சின்னமணி, C. M. S. ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில் (லிப்புத்தூர்.

25. 225. V. வெங்கட்டராமன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், (மாயவரம்.

26. 105. A. சுப்பிரமணியன், ஸ்காட் கிறிஸ்டியன் காலேஜ், (நாகர்கோயில்.

27. 88. P. A. நயினார், செய்ன்ட் பிரான்ஸிஸ் சேவியர்ஸ் (ஹைஸ்கூல், பாளையங்கோட்டை.

28. 6. P. V. சிவசுவாமி, சேதுபதி ஹைஸ்கூல், மதுரை.

29. 120. G. N. மோசஸ், ஸ்காட் கிறிஸ்டியன் காலேஜ், (நாகர்கோவில்.

30. 31. R. பாலசுப்பிரமணியன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், (திருச்சி.

31. 189. S. நாராயணசாமி, கல்யாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், (தஞ்சை.

32. 90. M. S. கோவிந்தராமன், ரோமன் காதலிக்செண்ட் (சேவியர்ஸ் ஹைஸ்கூல்,பாளையங்கோட்டை.

33. 188. பெ. கந்தசாமி, கல்யாணசுந்தரம்கலாசாலை, தஞ்சை

34. 8. M. ஷண்முகம், காலேஜ், மதுரை.

35. 274. K. சந்தோஷம், வூர்ஹிஸ் காலேஜ், வேலூர்.
36. 299. N. S. சுப்பிரமணியன், ஹிந்து ஹைஸ்கூல், திரு (வல்லிக்கேணி.
37. 283. A. N. அருணாசலம், ஸ்ரீ மகந்துஹைஸ்கூல், வேலூர்.
38. 16. A. K. சுந்தரராஜன், S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சி
39. 40. K. கிருஷ்ணமூர்த்தி, நேடிவ் ஹைஸ்கூல் கும்பகோணம்.
40. 194. K. துரைசாமி, கல்யாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.
41. 214. N. ராமச்சந்திரசெட்டியார், முனிசிபல்ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
42. 296. T. S. ராமலிங்க ஐயர், விக்டோரியா காலேஜ், பாலக்காடு.
43. 186. சொசச்சிதானந்தம், கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.
44. 309. M. நரசிம்மன், உவெஸ்லியன் மிஷன் கலாசாலை, திருவல்லிக்கேணி
45. 27. M. முத்தழகு, செயின்ட் ஜோஸப் கலாசாலை, திருச்சி.
46. 233. K. ஸ்ரீநிவாசராகவன், சபாநாயகமுதலியார்ஹிந்து ஹைஸ்கூல், சீர்காழி.
47. 159. M. S. மாசிலாமணி, செண்ட் மிக்கேல் ஹைஸ்கூல் கோயம்புத்தூர்'
48. 235. V. வைத்தியநாதன், ஹிந்துஹைஸ்கூல், சீர்காழி.
49. 279. M. தங்கவேலன், வூர்ஹிஸ் காலேஜ், வேலூர்.
50. 127. V. நரசிங்கராவ், டவுன்ஹைஸ்கூல், திருவனந்தபுரம்.
51. 67. D. வேதநாயகம், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
52. 184. அ. குப்புசாமி, கல்யாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.
53. 301. S. K. கதிர்வேலு, முத்தியாலுபேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.
54. 22. P. V. அனந்தநாராயணன், S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சி.
55. 7. K. செல்லச்சாமி, ஹைஸ்கூல், பசுமலை.

56.	43.	V. S. ராமசாமி, நேட்டிவ் ஹைஸ்கூல், கும்பகோணம்.
57.	191.	B. சுந்தரேசன், கல்யாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.
58.	207.	S. ஆதிமூர்த்தி, ஹிந்து ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவல்லிபுத்தூர்.
59.	276.	P. R. கிருஷ்ணசார், வூர்ஹீஸ் காலேஜ், வேலூர்.
60.	21.	T. V. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு, S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சி.
61.	59.	N. சேதுமாதவன், ஹிந்துகலாசாலை, திருநெல்வேலி.
62.	79.	A. சடகோப ஐயங்கார், ஹிந்து கலாசாலை, திருநெல்வேலி.
63.	147.	P. R. கோபாலகிருஷ்ணராவ், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
64.	307.	P. S. நடம்பவன சுந்தரநாயனுர், உவஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலை, திருவல்லிக்கேணி.
65.	136.	எஸ்தர் சாமுவேல், மஹாராஜா பெண்பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.
66.	85.	A. தெய்வநாயகம், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
67.	46.	S. சடகோபன், நேடிவ்ஹைஸ்கூல், கும்பகோணம்.
68.	116.	Y. A. சத்தியநேசன், ஸ்காட் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் நாகர் கோவில்.
69.	117.	A. ராயன், ஸ்காட் கிறிஸ்டியன் காலேஜ், நாகர்கோவில்.
70.	2.	T. S. சீதாராமன், சேதுபதி ஹைஸ்கூல், மதுரை.
71.	271.	A. R. தேவராஜன், வூர்ஹிஸ் காலேஜ், வேலூர்.
72.	96.	M. N. அப்துல் ரஹிமான் சாஹிபு, ஹிந்து ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.
73.	114.	V. ரேவதி, ஸ்காட் கிறிஸ்டியன்காலேஜ், நாகர்கோவில்.
74.	45.	S. கிருஷ்ணமூர்த்தி, நேடிவ் ஹைஸ்கூல், கும்பகோணம்.
75.	185.	சு. வெங்கிட்டராமன், கல்யாணசுந்தரம்ஹைஸ்கூல் தஞ்சை.

76. 180. D. இரத்தினசாமி, செண்ட் பீடர்ஸ் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை

77. 5. M. R. சுப்பிரமணியன், சேதுபதி ஹைஸ்கூல், மதுரை.

78. 158. R. நாராயணன், செண்ட் மிக்கேல் ஹைஸ்கூல், கோயமுத்தூர்

79. 202. M. ஞானையா, C. M. S. ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

80. 262. S. வரதாசாரி, பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.

81. 110. S. D. சார்ல்ஸ், ஸ்காட் கிறிஸ்டியன் காலேஜ், நாகர்கோவில்.

82. 213. K. சுந்தரேசன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.

83. 61. R. சுப்பராயலு, ஹிந்து காலேஜ், திருநெல்வேலி.

84. 177. T. G நடராஜன், செண்ட் பீடர்ஸ் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.

85. 181. T. S. ஷண்முகம், ௸ ௸

86. 255. M. வைத்தியநாதன், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.

87. 282. O. R. சின்னிகிருஷ்ணன், வூர்ஹீஸ் காலேஜ், வேலூர்.

88. 310. தனமணி ஐசாக், உவெல்லியன் மிஷன் பெண்பாடசாலை, சென்னை.

89. 146. A. கிருஷ்ணசார், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.

90. 175. G. கிருஷ்ணமூர்த்தி, செண்ட் பீடர்ஸ் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.

91. 193. V. நாகராஜராவ், கல்யாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.

92. 204. N. D. ஏசுதாசன், C. M. S. ஹைஸ்கூல் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

93. 216. V. குப்புசாமி, முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.

94. 275. V. G. கிருஷ்ணன், வூர்ஹீஸ் காலேஜ், வேலூர்.

95. 121. V. S. விசுவாசம், ஸ்காட் கிறிஸ்டியன் காலேஜ், நாகர்கோவில்.

96. 124. S. I. சத்தியநேசன், ௸ ௸

97. 242. V. கிருஷ்ணமூர்த்தி, நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.

98. 138. கிரேஸ்ஜான், மஹாராஜா பெண்பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.

99. 227. K. ஆத்மநாதன், முன்சீபல்ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.

100. 106. D. செபஞானம், ஸ்காட் கிறிஸ்டியன் காலேஜ், நாகர்கோவில்.

101. 171. A. இராமசந்திரன், மஹாராஜாஸ் காலேஜ, புதுக்கோட்டை.

102. 201. D. அலக்ஸ் ஜீவதாஸ், C. M. S. ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

103. 190. G. V. இராமையா. கல்யாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.

104. 263. R. இராமசாமி, பிண்டிலெ காலேஜ், மன்னார்குடி.

105. 155. A. ஷண்முகசுந்தரம் பிள்ளை, செண்ட் மிக்கேல்ஸ் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.

106. 176. K. இராமையா, செயின்ட் பீடர்ஸ் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.

107. 238. G. துரைசாமி, நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.

108. 149. T. D. இராமநாத ராவ், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.

109. 199. G. S. ரெத்தினம், C. M. S. ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

110. 200. K. S. J. உசேனிபேக் சாயபு, ஷை ஷை

111. 206. குருமூர்த்தி M. ஹிந்து ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

112. 212. R. துரைசாமி ஐயங்கார், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.

113. 281. C. V. கிருஷ்ணசாமி, வூர்ஹிஸ் காலேஜ், வெல்லூர்.

114. 286. E. R. கிருஷ்ணையர், மஹாந்து ஸ்கூல், வேலூர்.

115. 298. P. C. கந்தசுவாமி பிள்ளை, விக்டோரியா காலேஜ், பாலக்காடு.

116. 28. A. சுப்பிரமணியன், செயின்ட் ஜோசப் காலேஜ், திருச்சி.

117. 91. M. A. ஸ்ரீநிவாசன், செயின்ட் சேவியர்ஸ் ஹைஸ்கூல், பாளையங்கோட்டை.
118. 94. P. S. பாலைபா, செயின்ட் பிரான்சி சேவியர் ஹைஸ்கூல், ஷை
119. 99. S. D. சுப்பிரமணிய முதலியார், ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.
120. 230. S. V. சுப்பிரமணியன், முதலியார் ஹைஸ்கூல், சீர்காழி.
121. 254. T. S. ஸ்ரீநிவாசன், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.
122. 178. S. தானியேல், செண்ட் பீடர்ஸ் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.
123. 302. P. கிருஷ்ணசாமி, கிறிஸ்டியன் காலேஜ், சென்னை.
124. 104. அப்பாலஸ் ஆல்பிரட், ஸ்காட் கிறிஸ்டியன் காலேஜ், நாகர்கோவில்.
125. 112. V. ஞானசிரோமணி, ஷை ஷை
126. 131. V. வாசுதேவ ராவ், Fort ஹைஸ்கூல், திருவனந்தபும்.
127. 139. K. ஆறுமுகம் பிள்ளை, மகாராஜா ஹைஸ்கூல், ஷை
128. 84. A. இராமாநுஜன், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
129. 209. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி, முனிசீபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
130. 246. G. இராதாகிருஷ்ணன், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.
131. 15. V. கிருஷ்ணன், S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சி.
132. 26. V. தேவவரம், ஷை ஷை
133. 140. C. S. வெங்கட்டராமையர், மகாராஜா ஹைஸ்கூல், திருவனந்தபுரம்.
134. 234. N. K. இராமமூர்த்தி, ஹிந்து ஹைஸ்கூல், சீர்காழி.
135. 257. A. V. மாணிக்கம், பிண்டிலேகாலேஜ், மன்னார்குடி.
136. 265. S. வெங்கட்டராமன், ஷை ஷை
137. 78. S. வீராசாமி, ஹிந்து காலேஜ், திருநெல்வேலி.
138. 253. K. V. வெங்கட்டராமன், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.

139.	287.	A. ராமசாமி, மஹந்து ஹைஸ்கூல், வேலூர்.
140.	197.	C. காந்திமதிநாதன், C. M. S. ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லியுத்தூர்.
141.	260.	V. இராகவர்ச்சாரி, பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.
142.	60.	S வானமாமலை, ஹிந்து காலேஜ் திருநெல்வேலி.
143.	154.	K. இரத்தினம் பிள்ளை, சென்ட் மிக்கேல்ஸ் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
144.	306.	T. S. சாமண்ணா, உவெஸ்லியர் மிஷன்பாடசாலை, திருவல்லிக்கேணி.
145.	25.	R. விஸ்வநாதன், S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சி.
146.	44.	V. சாம்பசிவன், நேடிவ் ஹைஸ்கூல், கும்பகோணம்.
147.	221.	G. விசுவநாதன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூள், மாயவரம்.
148.	240.	P. R. சுந்தரேசன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
149.	137.	S. கமலாக்ஷி, மகாராஜா பெண்பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.
150.	196.	D. R. ஜேம்ஸ், C. M. S. ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
151.	251.	M. குலாப்சிங், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.
152.	295,	A. K. வரதராஜன், விக்டோரியா காலேஜ், பாலக்காடு.
153.	34.	V. இராமச்சந்திரன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், திருச்சி.
154.	223.	P. சுந்தரேசன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
155.	278.	T. D. இராஜாபாதர் முதலியார், வூர்ஹீஸ் காலேஜ் வேலூர்.
156.	311.	ஞானபாக்கியம், உவெஸ்லியன் மிஷன் பெண் பாடசாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை.
157.	3.	V. சுப்பிரமணியன், சேதுபதிஹைஸ்கூல், மதுரை.
158.	80.	V. S. ஸ்ரீநிவாசன், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
159.	219.	K S. கிருஷ்ணமூர்த்தி, முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.

160. 19. T. P. தம்பி ராஜன், S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சி.
161. 41. K. S. கிருஷ்ணசாமி, நேடிவ் ஹைஸ்கூல், கும்பகோணம்.
162. 123. J. G. பொன்னையா, ஸ்காட் கிறிஸ்டியன் காலேஜ், நகர்கோவில்.
163. 226. S. சாமிநாதபிள்ளை, முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
164. 64. N. S. சுவாமிநாதன், ஹிந்து காலேஜ், திருநெல்வேலி.
165. 73. P. R. ஸ்ரீநிவாசன், ஷை ஷை
166. 109. P. நேசமணி, ஸ்காட் கிறிஸ்டியன் காலேஜ், நாகர்கோவில்,
167. 148. C. V. சஞ்சீவி ராவ், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
168. 156. A. சிதம்பரம் பிள்ளை, செயின்ட் மிக்கேல்ஸ் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
169. 272. M. A. குமாரசாமி நாட்டார், வூர்ஹிஸ் காலேஜ், வேலூர்.
170. 23. N. மாணிக்கம், S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சி.
171. 32. M. பாலசுப்பிரமணியன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், திருச்சி.
172. 183. வி. ச. வீரராகவன், கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சை.
173. 211. S. வைத்தினாதசாமி, முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
174. 1. S. வரதராஜுலு, சேதுபதி ஹைஸ்கூல், மதுரை.
175. 17. J. M. சோமசுந்தரம், S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சி.

28—3—10,
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்,
மதுரை.

இங்ஙனம்,
பொ. பாண்டித்துரை,
அக்கிராசனதிபதி.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1910-ஆம் ஜனவரி-மீ 1-உ முதல் 31-உ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1910-ஆம் ஜனவரிமீ த்திற்குப்புதுக்கோட்டை மாதச்சந்தாவரவு ரூ ...	50	0	0	சங்கம்சிப்பந்திகளுக்கு 1909ஆம் நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களுக்கு சம்பளம் செல்லாகியது ...	816	15	0
செந்தமிழ்ச்சந்தா வரவு ...	684	11	0	கலாசாலை மாணுக்கர்களின் போஷணுதி வகைக்கு 1909-ஆம் நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களுக்குச்செல்லாகியது ...	116	5	7
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு ...	343	13	9	பைண்டிங்டிபார்ட்மெண்ட்கண்டின்ஜன்ஸி செலவு	19	7	3
பைண்டாபீசு வரவு ...	7	3	0	அச்சாபீசுஸ்டேஷனரிச் செலவு 78—14—6			
புஸ்தகவிற்பனை வரவு ...	115	5	6	ரயில்வேசார்ஜ் 0—8—0			
சங்கம் காலிமனைவாடகை சௌமியஆம் மார்கழி மீ த்திற்கு வரவு ரூ 20—0—0				அச்சாபீசு எஞ்ஜின் சம்பந்தமாய் எண்ணெய்ச்செலவு 36—5—6			
தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷைக்கட்டணம் வரவு ரூ 1—0—0				ஷை டிபார்ட்மெண்ட் கண்டின்ஜன்ஸி செலவு 17—6—0			
அட்வர்டைசுமெண்டு சார்ஜ் வரவு 6—0—0				ஆக பிரஸ்டிபார்ட்மெண்ட்செலவு ..	133	2	0

670

ஆக மேற்காட்டிய விபரப்படி மிசலேனியஸ் வரவு ...	27	0	0	போஸ்டேஜ் செலவு ...	14	0	0
				மராமத்து வகையில் செலவு ...	4	12	0
				பிளாக்குகள் வாங்கிய வகையில் ஸ்டாக்செலவு...	7	8	0
				ஆபீஸ் உபயோகத்துக்கு நோட்டுப்புஸ தகம் வகையரு வாங்கியது 1—15—9			
				தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷை செலவு 6— 7—0			
				மணியார்டர் கம்மிஷன், பேரிங்செலவு 0— 8—0			
				வண்டிவாடகை வகையரூச் செலவு 0—14—0			
ஆக வரவு...	1228	1	3	ஆகமேற்காட்டிய விபரப்படி மிசலேனியஸ்செலவு	9	12	9
சென்ற டிசம்பர்மீ த்தின் கடைசித் தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ...	545	9	10	ஆக மொத்தம் செலவு ...	1121	14	7
ஆக மொத்தம் ...	1773	11	1	போக பாக்கியிருப்பு ...	651	12	6
ஆக மொத்தம் ...	1773	11	1	ஆக மொத்தம் ...	1773	11	1

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.
20—3—1910.

Audited and found correct.

P. PANDITHOREY,
President.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1910-ஞு பிப்ரவரி மீ 1-உ முதல் 28-உ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.		தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.		தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1910ஞு பிப்ரவரிமீ த்திற்கு புதுக்கோட்டை மாதச்சந்தா வரவு ...		50	0	0	சங்கச்சிப்பந்திகளுக்கு 1910ஞு ஜனவரிமீ த்திற்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது. ...		427	6	1
செந்தமிழ் சந்தா வரவு ...		81	6	0	கலாசாலை மாணுக்கர்களின் போஷணுதி வகைக்கு 1910ஞு ஜனவரிமீ த்திற்குச் செல்லாக்கியது		15	2	2
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு ...		177	4	6	[வு				
பைண்டாபீசு வரவு ...		18	8	0	பைண்டிங டிபார்ட்மெண்ட் கண்டின்ஜன்ஸி செல		11	6	6
புஸ்தக விற்பனை வரவு ...		79	6	0	அச்சாபீசு உபயோகத்துக்கு டைப்ஸ் வாங்கியது	2—0—0			
தபாற் செலவுக்கு வி. பி. வரவு	0—4—0				ஷ ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச்செலவு	83—5—9			
அட்வர்டைசுமெண்டு சார்ஜ் வரவு	1—8—0				ஷ ஆபீசு ரயில்வே சார்ஜ்	3—3—0			
சங்கம் காலிமனை வாடகை சௌமியஞு தைமீ த்திற்கு வரவு	20—0—0				ஷ ஆபீசு எஞ்சின் சம்பந்தமாய் எண்ணெய்ச்செலவு	20—7—6			

ஆக மேற்காட்டிய விபரப்படி மிசலேயனியஸ் வரவு ...	21	12	0	ஷை டிபார்ட்டுமெண்டு கண்டின்ஜன்ஸி செலவு 47—4—10			
				ஆக பிரஸ் டிபார்ட்டுமெண்ட் செலவு ...	156	5	1
				போஸ்டேஜ் செலவு ...	17	7	0
				ரிப்பேர் வகையில் செலவு ...	5	10	0
				சங்கம் இருக்கும் கட்டிடத்திற்கு 09ளு எப்ரல்மீ முதல் 1910ளு மார்ச்சுமீ முடிய ஒரு வருஷத்திற்கு முனிசிபல் வரி செலுத்தியது 87—8—0			
				செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு தொழில்வரி செலுத்தியது 09ளு எப்ரல்மீ முதல் 1910ளு மார்ச்சுமீ முடிய 8—0—0			
				பிரஸ் தொழில்வரி 09ளு எப்ரல்மீ முதல் 1910ளு மார்ச்சுமீ முடிய ஒரு வருஷத்திற்குச் செலுத்தியது 12—0—0			
				ஆக மேற்காட்டிய விபரப்படி முனிசிபல் வரி செலுத்தியது ...	107	8	0
				பிளாக், கத்திரிக்கோல் வாங்கியவகையில் ஸடாக் செலவு ...	4	13	0

672

673

				லைபிரேரி உபயோகத்துக்கு புஸ்தகம் வாங்கிய வகையில் செலவு	3	1	0
				சுதேசமித்திரன் பேப்பருக்கு 1910ளு ஜனவரிமீ முதல் ஜூன்மீ முடிய 6 மீத்திற்கு சந்தா 3—9—0			
				கம்பாசிட்டர்களுக்கு எக்ஸ்ட்ரா கொடுத்த வகையில் 3—0—0			
				வண்டி வாடகையிலும் ஆபீசு ஸ்டேஷனரி வகையிலும் செலவு 1—12—3			
ஆக வரவு	428	4	6	ஆக மேற்காட்டிய விபரப்படி மிசலேயனியஸ் செலவு ...	8	5	3
சென்ற ஜனவரிமீத்தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ...	651	12	6	ஆக மொத்தம் செலவு ...	757	0	1
ஆக மொத்தம் ...	1080	1	0	போக பாக்கியிருப்பு ...	323	0	11
ஆக மொத்தம் ...	1080	1	0	ஆக மொத்தம் ...	1080	1	0

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்,
20—3—1910.

Audited and found correct.

S. GOPALASAWMY IYENGAR,
Auditor.

"மடி-தாவளி"

இது சுத்தமான வெண்மையுள்ள கம்பளி ரோமத்தால் இந்தி
யர்களால் நெசவுசெய்தது. வைதீகர்கள் ஆசாரமாக "மடிபாட" தரி
ந்துக்கொள்ளக்கூடியது.

	அகலம். இஞ்சு.	நீளம். முழம்.	விலை 1-க்கு.
1.	24	5	0—14—0.
2.	24	6	1— 4—0.
3.	29	7	1— 8—0.
4.	29	8	1—12—0.
5.	29	9	2— 0—0.
6.	37	10	2— 8—0.
7.	40	12	3— 8—0.
8.	40	15	4— 4—0.

நயம் கஸ்தூரி தோலா 1-க்கு ரூ. 35—0—0. நயம் பால்காயம்
0-தோலா டப்பி 1-க்கு ரூ. 1—0—0. பட்டு பீதாம்பரங்களடங்
கிய கேட்லாக் விலையின்றி அனுப்புவோம்.

"வெண்பட்டு"

இதன் உடல் சுத்தமான வெண் நிறப்பட்டு. விளிம்பு முந்திக
ளில் சிகப்பு நிறப்பட்டினல் அல்லது ஜரிகையினல் கம்பிக்கரை, ருத்
ராக்ஷக்கரை போட்டது.

	அகலம். இஞ்சு.	நீளம் முழம்.	விலை. 1-க்கு
1.	27	4	4—0—0.
2.	44	5	7—0—0.
3.	48	6	8—0—0.
4.	48	7	9—0—0.
5.	48	8	11—0—0.
6.	48—50	10	13—0—0.
7.	44	16	20—0—0.

இப்பட்டுவஸ்திரங்கள் சாதாரண நித்திய தினங்களிலும் சுப
தினங்களிலும் நாகரீகமாயும், அழகாயும், ஆசாரமாகவும், ஸ்திரீக
ளும் புருஷர்களும், குழந்தைகளும் அணிந்துகொள்ளத் தகுதியுள்
ளவை. மிருதுவும் நாணயமுமுள்ளவை. சலவைசெய்தாலும் திரைந்
து போகாதவை. மேல்நாட்டுநூல்மல்வஸ்திரங்களைத் தோற்கச்செய்
யும்படியான அழகும், சகாயமுமுள்ளவை.

கே. எஸ். முத்தையா அண்டு கம்பெனி,
பட்டு பீதாம்பர வர்த்தகம், ஸ்ரீகாசி.
Benares City.

உ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்

1910-ௐ மார்ச்சுமீ 1௳ முதல் 31௳ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1910-ௐ மார்ச்சுமீ த்திற்கு புதுக்கோட்டை மாதச்சந்தா வரவு ...	50	0	0	சங்கச்சிப்பந்திகளுக்கு 1910ௐ பிப்ரவரிமீ த்திற்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	408	14	2
செந்தமிழ்ச்சந்தா வரவு ...	118	12	0	பைண்டிங் டிபார்ட்மெண்டு ரயில்வே சார்ஜ் ... 0—4—0			
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு ...	342	15	3				
பைண்டாபீசு வரவு ...	17	4	6	ஷை டிபார்ட்மெண்ட் கண்டின்ஜன்ஸி செலவு ... 25-10—6			
புத்தக விற்பனை வரவு ...	128	15	0	ஆக பைண்டிங் டிபார்ட்மெண்ட் செலவு ...	25	14	6
அச்சுக்கூலிக்காக பைண்டர் நடராஜய்யர் சம்பளத்தில் பிடித்த வரவு ரூ ... 3—10—3				அச்சாபீசுஉபயோகத்துக்கு டைப்ஸ் வாங்கினது ... 1—1—0			
				ஷை ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச்செலவு ... 29-11—5			
சங்கம் காலிமனை மரக்கடை வாடகை சௌமியௐ மாசிமீ த்துக்கு வரவு ரூ ... 20— 0—0				ஷை ஆபீசு ரயில்வே சார்ஜ் ... 0—8—0			
ஆக மேற்காட்டியபடி மிசலேனியஸ் வரவு...	23	10	3	ஷை ஆபீசு எஞ்சின் சம்பந்தமாய் எண்ணெய்ச்செலவு ... 28—0—3			

ஷை ஆபீசு கண்டின்ஜன்சி செலவு ...	22–12–6			
ஆக பிரஸ் டிபார்ட்மெண்டு செலவு ...		82	1	2
போஸ்டேஜ் செலவு ..	16–0–0			
தந்திச்செலவு ...	0–6–0			
ஆக போஸ்டேஜ் தந்திச்செலவு ...		16	6	0
ரிப்பேர் வகையில் செலவு ...		7	1	6
1909-ஹு எப்ரல்மீ முதல் 1910 மார்ச்சுமீ முடிய வருஷம் 1க்கு முனிசிபல் வரி (Scavengering fees) செலுத்தியது ...	0–12–0			
செந்தமிழ்க் கலாசாலைக்கு 1909ஹு அக்டோபர்மீ முதல் 1910ஹு ஜனவரிமீ முடிய 4 மாதத்துக்கு கலாசாலை கட்டிடத்திற்கு வாடகை செலுத்தியது ...	72–0–0			
ஆக வாடகை வரி செலுத்தியது ...		72	12	0
பிளாக் கத்திரிக்கோல் அறம் வகையறு வாங்கிய வகையில் ஸ்டாக் செலவு ...		2	6	6
லைபிரேரி உபயோகத்துக்கு புஸ்தகம் வாங்கிய வகையில் ...		16	8	0

ஆக வரவு ...	681	9	0
சென்ற பிப்ரவரிமீ" த்தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ...	323	0	11
ஆக மொத்தம் ...	1004	9	11
ஆக மொத்தம் ...	1004	9	11

ஆபீசு உபயோகத்துக்கு காகிதம் வகையரு வாங்கிய செலவு ...	3—6—3			
வண்டி வாடகைச்செலவு ...	0—5—0			
திரான்ஸ்வால் V. அய்யாசாமி நாயுடுகொரு அவர்களுக்கு புஸ்தகங்கள் அனுப்பியவகையில் போஸ்டேஜ் மணியார்டர் கம்மிஷன் செலவு ...	5—4—0			
ஆபீசு மணியார்டர் கமிஷன் ரசீது லேபிள் செலவு ...	0—2—0			
இராமநாதபுரம்தேவஸ்தானம்தொகை வாங்க இன்டெம்னிடிபாண்டுக்கு பத்திரம் வாங்கியது ...	3—8—0			
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி மிசலேனியஸ்செலவு		12	9	3
ஆக மொத்தம் செலவு ...		644	9	1
போக பாக்கி யிருப்பு ...		360	0	10
ஆக மொத்தம் ...		1004	9	11

Audited and found correct.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்,
2—5—10.

திரு- நாராயணையங்கார்,
மானேஜர்.

S. GOPALSAWMY IYENGAR,
Auditor.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1910 ஹு எப்ரல்மீ 1௳ முதல் 30௳ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ	அ.	ப.
1910ஹு ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச்சுமீங்களுக்கு இராமநாதபுரம் தேவஸ்தானம் தொகைவரவுரூ. 675—0—0				கலாசாலை உபயோகத்திற்கு வாங்கிய புத்தகங்களின் செலவு ...	0	8	6
				பைண்டிங் கண்டின்ஜென்ஸி செலவு ...	9	0	1
1910ஹு எப்பிரல்மீத்துக்கு புதுக்கோட்டை மாதச்சந்தா வரவு 50—0—0				பிரிண்டிங் ஸ்டேஷனரிச் செலவு 99—15—6			
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு ...	725	0	0	ஷை ஆபீஸ் ரயில்வே சார்ஜ் 1— 5—6			
செந்தமிழ்ச்சந்தா வரவு ...	68	8	0	ஷை ஆபீசு என்ஜின் சம்மந்தமாய் எண்ணெய்ச் செலவு 26— 3—7			
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு ...	232	0	3	ஷை ஆபீசு கண்டின்ஜன்ஸி செலவு 21—3—11			
பைண்டிங் ஆபீசு வரவு ...	35	1	0	ஆக பிரஸ்டிபார்ட்மெண்ட் செலவு ...	148	12	6
புத்தகவிற்பனை வரவு ...	195	11	3	போஸ்டேஜ் செலவு ...	17	4	0

அட்வர்டையிஸ்மெண்டு சார்ஜ் வரவு	4—8—0			
ஶ்ரீ த்தமிழ்ப் பரீக்ஷைக்கனுப்பிய தொகையில் பாக்கி வரவு	0—3—0			
கட்டிங்மிஷன் கத்தி சாணை பிடித்துக்கொடுத்ததிற்கு வரவு	0—8—0			
ஆக மேற்காட்டியவிவரப்படி மிஸலேனியஸ் வரவு	...	5	3	0

மராமத்துவகையில் செலவு	...	4	10	10
லைபிரேரி உபயோகத்துக்கு சாய்மானபெஞ்சிசெய்த கூலிவகையில் செலவு	2—0—0			
பாக்கெட்டு தராசு வாங்கிய வகையில் செலவ	0—8—0			
பெரிய பிளாடின் புட்-ஸ்டெப் (foot-step) பலகை செய்யச் செலவு	0—6—0			
பிரிண்டிங் ஆபீசு உபயோகத்துக்கு பிராஸ் ரூல்ஸ் வாங்கியது	10—15—0			
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி ஸ்டாக் செலவு	...	13	13	0
லைபிரேரி உபயோகத்துக்கு வாங்கிய புஸ்தகம்		0	12	0
இண்டெம்நிடிபாண்டின்மீது கோர்ட்டு மூலம் வாங்குகிற தேவஸ்தானம் தொகைக்கு பத்திரம் ரெஜிஸ்டர், வக்காலத்து வகையருச் செலவு	5—9—0			
சோழவமிசசரித்திரம் காப்பிரைட் ...	2—0—0			

				புத்தகக்கணக்கு எழுத நோட்புக் வாங்கிய வகையில் செலவு	1—4—0			
				சர்ட்டிபிகேட்அச்சிட பேபர்வகையரு வாங்கியது	1—0—0			
				திருவாரூருலா, புத்தகம் 3-ல் ஒரு பாகம் சென்னை மகாமகோபாத்தியாயர் வே. சுவாமிநாதையரவர்களுக்கு ரயில் மூலமாயனுப்பின வகையில் பார்சல் செலவு	1—4—0			
				ரீப்பாய்த்தொட்டி வகையரு ஆபீசு உபயோகத்திற்கு வாங்கிய வகையில் செலவு	1—0—9			
				வண்டிவாடகை வகையரு செலவு	0—6—6			
ஆகமொத்தம் வரவு ...	1261	7	6	ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி மிஸலேனியஸ் செலவு ...		12	8	3
சென்ற மார்ச்சுமீ த்தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ...	360	0	10	ஆகமொத்தம் செலவு .		207	5	2
ஆகமொத்தம் வரவு...	1621	8	4	போக பாக்கி இருப்பு...		1414	3	2
ஆகமொத்தம்...	1621	8	4	ஆகமொத்தம்...		1621	8	4

Audited and found Correct

திரு. நாராயணையங்கார்,
மானேஜர். 19—5—10.

T. N. SUNDARARAJA AYENGAR, B. A., B. L.,
19—5—10.

680

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1910ஆம் மேமீ 1உ முதல் 31உ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
செந்தமிழ்ச்சந்தா வரவு ...	105	4	0	சங்கச்சிப்பந்திகளுக்கு 1910-ஆம் மார்ச்சுமீ த்திய சம்பளம்	376	0	4
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு ...	269	13	9				
பைண்டாபீசு வரவு ...	21	4	6	கலாசாலை மாணுக்கர்களுக்கு 1910ஆம் பிப்ரவரி, மார்ச்சு, ஏப்பிரல் மாதங்களுக்கு ஆகாராதி போஷணைக்கு	187	14	3
புஸ்தக விற்பனை வரவு ...	61	0	0				
செந்தமிழ் விளம்பர வரவு (advertisement)	7	15	0	கலாசாலை உபயோகத்துக்கு வாங்கிய புஸ்தகங்கள் ...	7	8	6
				பைண்டிங் ஆபீசு கண்டின்ஜென்சிச்சிலவு...	11	7	6
				பிரிண்டிங் ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச்செலவு 26-0-0			
				ஷை ஆபீசு ரயில்வே சார்ஜ் 0—8—0			
				ஷை. ஆபீசு என்ஜின் சம்மந்தமாய் எண்ணெய்ச் செலவு 19—6—1			

ஷை ஆபீசு கண்டின்ஜென்ஸிச் செலவு	21—15—9			
ஆக பிரஸ்டிபார்ட்மெண்ட் செலவு ...		67	13	10
போஸ்டேஜ் செலவு	18—10—0			
தந்திச்செலவு	1—2—6			
ஆக போஸ்டேஜ் தந்திச்செலவு ...		19	12	6
ரிப்பேர்வகையில் செலவு ...		1	0	0
சங்கம் காலிமனை 1319-பசலிக்கு லாண்டு ரிவினியூவரி கொடுத்தது	3—12—0			
சங்கம் உபயோகத்திலிருக்கிற லேட் மாணிக்கஞ்செட்டியார் பங்களாவுக்கு சௌம்யஷு கார்த்திகைமுதல் பங்குனிமீ முடிய மீ 5-க்கு வாடகை கொடுத்தது	100—0—0			
கலாசாலை கட்டடத்துக்கு 1910-ஷு பிப்ரவரிமீ முதல் ஏப்பிரல்முடிய மீ 3-க்கு வாடகை கொடுத்தது	54—0—0			
ஆக மேற்காட்டியபடி வாடகைவரி செலுத்தியது ...		157	12	0

		லைபிரேரி உபயோகத்துக்கு வாங்கிய புஸ்தகங்கள் ...		109	8	0
		1909, 1910-௵த்தில் சங்கப்பரீக்ஷைகளில் தேறிய மாணுக்கர்களுக்கு மெடல்கள் தயார்செய்தவகையில்	217—0—0			
		பிரசிடெண்டவர்கள் உத்தரவுப்படி தஞ்சையில்நடக்கும் வருஷக்கூட்டத்தை முன்னிட்டு ஆபீசு ளெர்க் ஸ்ரீனிவாசய்யர் திருவாவடுதுறை ஆதினத்துக்குத் தெரியப்படுத்தி வரப் போனவகையில்	4—7—3			
		ஆபீசுஉபயோகத்துக்கும் வருஷோத்சவ உபயோகத்துக்கும் பேப்பர், நிப்ஸ், கார்டுகள்முதலிய ஸ்டேஷனரிச்சாமான்கள் வாங்கியது	8—10—7			
		வருஷோத்சவ அழைப்புக்காக மஞ்சள் கார்டு வாங்கியது	2—10—0			
		அச்சாபீசு ஆர்டர் சம்மந்தமான அச்சுப்பாரங்களை அனுப்ப ஜாதிக்காய்ப்பெட்டி வகையரு வாங்கியது	2—1—9			
		லைபிரேரி உபயோகத்துக்கு விசிட்டர்ஸ்புக் (visitors) வாங்கியது	1—2—0			

ஆக மொத்தம் வரவு ...	465	5	3	ரயில்சார்ஜ் வண்டிவாடகை சுமை கூலி வகையருசொடுத்த வகையிற் செலவு 0—12—6			
சென்ற எப்பிரல்மீ"த்தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ...	1414	3	2	ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி மிசலேனியஸ் செலவு ...	236	12	1
ஆக மொத்தம் ...	1879	8	5	ஆகமொத்தச்செலவு ...	1175	9	0
				போகபாக்கியிருப்பு ...	703	15	5
ஆக மொத்தம் ...	1879	8	5	ஆக மொத்தம் ...	1879	8	5

திரு. நாராயணையங்கார்,
20—6—1910. மானேஜர்.

Audited and found Correct,
S. GOPALASWAMY IYENGAR, B. A., B. L.,
23—6—1910. *Auditor.*

1910-ஞு ஜூன்மீ 1உ முதல் 30உ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.		தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1910-ஞு மே, ஜூன்மீங்களுக்கு புதுக்கோட்டை மாதச்சந்தா வரவு ரூ.	100	0	0	1910-ஞு எப்பிரல்மீ த்துககு சங்கச் சிப்பந்திகள் சம்பளம் செல்லாக்கியது ரூ.		397	6	10
செந்தமிழ்ச் சந்தா வரவு ரூ.	67	5	0	பைண்டிங் ஆபீசு கண்டின்ஜென்சி செலவு ரூ.		1	5	6
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு ரூ.	227	0	10	பிரிண்டிங் ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச் செலவு	14—7—6			
பைண்டிங் ஆபீசு வரவு ரூ.	16	13	6	ஷெ ஆபீசு ரயில்வே சார்ஜ்	1—4—0			
புத்தகவிற்பனே வரவு ரூ.	49	14	0	ஷெ ஆபீசு எஞ்சின் சம்மந்தமாய் எண்ணெய்ச் செலவு	17—1—4			
கட்டிங்மெஷீன் கத்திசாணேபிடித்தகூலிவரவு	1	8	0	ஷெ ஆபீசு கண்டின்ஜென்சி செலவு	22—0—11			
				ஆக பிரஸ் டிபார்ட்மெண்ட் செலவு ...		54	13	9

போஸ்டேஜ் செலவு ...		18	8	0
ரிபேர் வகையிற் செலவு ...		1	4	0
லைபிரெரி உபயோகத்துக்கு வாங்கிய புஸ்தகங்கள் ...		38	5	0
ஆங்கிலத்தமிழ் பரீக்ஷையில் மெற்றிக் வகுப்பில் தேறிய இருவர்களுக்கு ரொக்கப்பரிசு கொடுத்த வகையில்	37—0—0			
வண்டிவாடகை சுமைகூலி வகையருச் செலவு	0—7—0			
பிரிண்டிங், பைண்டிங் விஷயமாய் எக்ஸ்ட்ரா கூலிகொடுத்தது	1—6—0			
கட்டிங்மிஷின் கத்தி சாணைபிடித்தற்கு கூலிகொடுத்தது	0—8—0			
சாவிபோட கூலிகொடுத்தது	0—3—0			
கிணற்றில் விழுந்துகடந்த மெஷின் சாமான்களைத் தேடி எடுத்தகூலி கொடுத்தது	0—8—0			
தமிழ்ச் சொல்லகராதி காபிரைட் ரெஜிஸ்டர் செய்தவகையில் ரெ				

				ஜிஸ்டர் கட்டணம் ரூ 2. மணி யார்டர் கம்மிஷன் அணா 1. ஆக ரூ 2—1—0			
ஆக வரவு ரூ	462	9	4				
சென்றமேமீத்தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ரூ	703	15	5	ஆக மிஸலேனியஸ் செலவு ...	42	1	0
				ஆக மொத்தம் செலவு ..	553	12	1
ஆக மொத்தம் ...	1166	8	9	போகபாக்கியிருப்பு ...	612	12	8
ஆக மொத்தம் ...	1166	8	9	ஆக மொத்தம் ...	1166	8	9

Audited and found correct.

திரு. நார்ராயணையங்கார், 17—9—10. மானேஜர்.

S. GOPALSAWMY IYENGAR, 18—9—10. *Auditor.*

687

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து

1910-ஹு ஜூலைமீ 1உ முதல் 31உ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1910ஹு ஜூலைமீ த்துக்குரிய புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் மாதச்சந்தாவரவு ரூ	50	0	0	1910-ஹு மேமீ த்துக்கு சங்கச்சிப்பந்திகள் சமபளம் செல்லாக்கியது ...	366	5	0
				கலாசாலைஉபயோகத்துக்குவாங்கியபுத்தகங்கள்	1	8	6
செந்தமிழ்ச் சந்தா வரவு	71	6	0	பைண்டிங் ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச் செலவு 0-1-6			
				ஷை ஆபீசு கண்டிங்ஜன்சிச் செலவு 5—10—7			
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு	302	1	6	ஆக பைண்டிங் ஆபீசுச்செலவு ...	5	12	1
				பிரிண்டிங் ஆபீசு உபயோகத்துக்கு டைப்ஸ் வாங்கியது 2—0— 0			
பைண்டிங் ஆபீசு வரவு	23	13	0	ஷை ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச் செலவு 47—2—10			
புத்தகவிற்பனை வரவு	146	7	6	ஷை ஆபீசு எஞ்சின் சம்பந்தமாய் எண்ணெயச்செலவு ரூ 22—13—0			
கட்டிங்மெஷின் கத்திசாணைபிடித்த கூலிவரவு	1	0	0	ஷை ஆபீசு கண்டின்ஜென்சிசெலவு 11—13—0			
				ஆகப்பிரஸ் டிபார்ட்மெண்ட் செலவு...	81	12	10
				போஸ்டேஜ் செலவு ...	21	8	0
				ரிப்பேர் வகையிற் செலவு ...	7	9	6
				என்வலப்ஸ் வகையறு செலவு 2— 1—0			
				சென்னைக்கு பிரசிடெண்டவர்கள் விலாசத்துக்கனுப்பிய தமிழ்ச்			

				சொல்லகாதி வகையருபுஸ்தகங்களுக்கு ரயில் சார்ஜ்	0—12—0			
				வண்டிவாடகை சுமைகூலிச்செலவு	0—11—6			
				டிரெடில் வேலை செய்தவனுக்கு எக்ஸ்ட்ரா கூலி கொடுத்தது	4—7—0			
				ஆபீசு தேதி ரப்பர்முகர் கிளீன் செய்ததற்கு சார்ஜ் கொடுத்தது	1—8—0			
				கட்டிங்மெஷீன் கத்திசாணைபிடித்த கூலிகொடுத்தது	0—8—0			
ஆக வரவு ரூ ...	594	12	0	ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி மிஸ்லேனியஸ்செலவு	...	9	15	6
சென்ற ஜூன்மீத்தின் கடைசித் தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ரூ	612	12	8					
ஆக மொத்தம் வரவு ...	1207	8	8	ஆக மொத்தம் செலவு	...	496	7	5
				போக பாக்கியிருப்பு	...	711	1	3
ஆக மொத்தம் ...	1207	8	8	ஆக மொத்தம்	...	1207	8	8

Audited and found correct.

திரு. நாராயணையங்கார்,
26—9—10. மானேஜர்.

S. GOPALASAWMY IYENGAR,
19—11—10. *Auditor*

1910-ஆம் ஆகஸ்டுமீ௴ 1௳ முதல் 31௳ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ	அ	ப	செலவு.	தொகை. ரூ	அ	ப
1910ஆம் ஆகஸ்டுமீ௴த்துக்குரிய புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் மாதச்சந்தா வரவு ...	50	0	0	1910-ஆம் ஜூன்மீ௴த்திற்குச் சங்கச்சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	376	3	7
செந்தமிழ்ச் சந்தா வரவு	30	10	0	கலாசாலைஉபயோகத்துக்குவாங்கியபுஸ்தகங்கள்	3	1	0
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு	149	9	0	பைண்டிங் ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச்செலவு 0- 2-0			
பைண்டிங் ஆபீசு வரவு	19	5	0	ஷை ஆபீசு கண்டின்ஜென்சிச் செலவு 18-14-1			
புத்தகவிற்பனை வரவு	96	5	0	ஆக பைண்டிங் ஆபீசுச் செலவு ...	19	0	1
சென்ற சௌம்யஆம் பைங்குனிமீ௴த்துக்கு சங்கம் காலிமனையிலிருக்கிற மரக்கடை வாடகை வரவு ... 20—0—0				பிரிண்டிங்ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச்செலவு 30-0-10			
				ஷை ஆபீசு ரயில்வே சார்ஜ் 0-8- 0			
நாளது சாதாரணஆம் சித்திரைமீ௴ முதல் ஆடிமீ௴ முடியமீ௴4-க்கு மீ௴ 1-க்கு 35-ரூபாய்வீதம்ஷை மரக்கடைவாடகை வரவு ரூ 140—0—0				ஷை ஆபீசு எஞ்சின் சம்பந்தமாய் எண்ணெய்ச்செலவு 19- 5-10			
				ஷை ஆபீசு கண்டின்ஜென்சிச் செலவு 16-10-11			
				ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி பிரிண்டிங் ஆபீசுச் செலவு ...	66	9	7
ஆக வாடகை வரவு ...	160	0	0	போஸ்டேஜ் செலவு ...	19	0	0
அட்வர்டைஸ்மெண்ட் சார்ஜ்வரவு ...	6	0	0	ரிப்பேர் வகையிற் செலவு ...	4	0	0
				அபிதானசிந்தாமணி வேலைக்காக சங்கம் சாஸ்வதி பிளாக் மற்றொன்று வாங்கிய வகையில் ஸ்டாக் செலவு ...	3	0	0

				லைபிரேரி உபயோகத்துக்கு வாங்கிய புஸ்தகம்	0	12	0
				அபிதானசிந்தாமணி வேலைக்காக சென்னை வைஜயந்தி பிரஸ் மானேஜருக்கு அட்வான்ஸ் கொடுத்தது ரூ. 80—0—0			
				ஆங்கிலத் தமிழ்ப்பரீக்ஷையில் மெட்ரிக் வகுப்பில் தேறிய 3-பேர்களுக்கு ரொக்கப்பரிசு கொடுத்த வகையிற் செலவு 57—8—0			
				சிங்கப்பூருக்கு அனுப்பியபுஸ்தகப் பார்சல் 2-க்குபோஸ்டேஜ் 4—8—0			
				ஜெர்மிஸ்டனுக்கு அனுப்பிய பார்சல் போஸ்டேஜ் 3—12—0			
				ஆபீசு உபயோகத்துக்கு வாங்கிய டொயின் வகையரு கிரயம் 0—13—0			
				வண்டிவாடகை சுமைகூலி வகையரூச் செலவு 0—11—0			
ஆக வரவு ...	511	13	0	ஆக ஷை விவரப்படி செலவு ...	147	4	0
சென்ற ஜுலைமீ த்தின் கடைசி தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை... ...	711	1	3	ஆக மொத்தம் செலவு ...	638	14	3
ஆக மொத்தம் வரவு ...	1222	14	3	போக பாக்கி யிருப்பு ...	584	0	0
ஆக மொத்தம் ...	1222	14	3	ஆக மொத்தம் ...	1222	14	3

திரு. நாராயணையங்கார்:
26—9—10. மானேஜர்.

Audited and found correct
S. GOPALASAWMY IYENGAR,
20--11—10. *Auditor*

உ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1909ஹு செப்டம்பர்மீ 1உ முதல் 30உ முடிவுவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1909ஹு செப்டெம்பர்மீ த்திற்குப் புதுக்கோட்டை மாதச்சந்தா வரவு	50	0	0
செந்தமிழ்ச் சந்தா வரவு	33	3	0
ஆபீஸ் அச்சுக்கூலி வரவு	85	13	0
பைண்டாபீசு வரவு	1	5	0
புத்தகவிற்பனை வரவு	50	15	0
சங்கம் காலிமனை வாடகை சௌமிய ஹு ஆவணிமீ த்திற்கு வரவுரூ 20—0—0			
அட்வர்டைஸ்மெண்டு வரவுரூ 1—2—0			
தமிழ்ச்சங்க ஆங்கிலத் தமிழ்ப்பரீட்சை மாணுக்கர்களின் கட்டணத்தொகை வரவுரூ 2—0—0			

செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
பைண்டிங் டிபார்ட்மெண்ட் சில்லரைச்செலவு	0	9	4
பிரிண்டிங் ஸ்டேஷனரிச்செலவு 16—10—6			
பிரிண்டிங் ரயில் சார்ஜ் செலவு 4— 4—0			
ஆபீசு எஞ்சின் சம்பந்தமாய் எண்ணெய்ச்செலவு 12— 8—9			
ஷை டிபார்டமெண்ட் சில்லரைச் செலவு 7—12—6			
ஆக பிரஸ் டிபார்ட்மெண்ட் செலவு ...	41	3	9
போஸ்டேஜ் செலவு 9—8—0			
தந்திச்செலவு 0—6—0			
ஆக போஸ்டேஜ் தந்திச்செலவு ...	9	14	0

வரவு	ரூ	அ	பை	செலவு		ரூ	அ	பை
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி மிஸ்லேனியஸ் வரவு	23	2	0	மராமத்து வகையில் செலவு		1	6	0
				லைபிரேரிக்கு வாங்கிய புஸ்தகங்கள்		7	15	0
				ஆபீஸ் உபயோகத்திற்கும் கலாசாலை உபயோகத்திற்கும் காகிதங்கள் வகையரு செலவு ரூ	1—12—1			
				வண்டிவாடகைச் செலவு ரூ	0—15—0			
				விநாயகசதுர்த்திச்செலவு ரூ	3— 6– 6			
				மணிஆர்டர் கமிஷன் கொடுத்தது ரூ	0— 1—0			
				அச்சாபீசிற்குப் பெர்மனென்ட் அட்வான்ஸ் கொடுத்தது ரூ	5— 0—0			
				ஆக மேற்காட்டியவிவரப்படி மிஸ்லேனியஸ்செலவு		11	2	7
மொத்தம் வரவு ...	244	6	0	Bombay Gresham Publishing Co.,-க்கு Gardener's Assistant புஸ்தகத்திற்குக் கிரயம்ரூ 52—0—0-க்கு இதுவரைசெல்லாகியது ரூ 32—0—0 போ இம்மாதத்திலும் செல்லாகியது ரூ		5	0	0
சென்ற ஆகஸ்டுமீ த்தின் கடைசித் தேதியில்நின்ற பாக்கித்தொகை	1443	13	4	ஆகமொத்தம் செலவு ...		77	2	8
ஆகமொத்தம் வரவு ...	1688	3	4	போக பாக்கி இருப்பு ...		1611	0	8
ஆக மொத்தம் ...	1688	3	4	ஆக மொத்தம் ...		1688	3	4

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்,
9—1—01.

S. Swaminatha Aiyar,
Secretary.

694

உ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1909ஹு அக்டோபர்மீ 1உ முதல் 31உ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1909ஹு அக்டோபர்மீ த்திற்குப் புதுக்கோட்டை மாதச்சந்தா வரவு ... 50—0—0				1909ஹு ஜூன், ஜூலைமீ 2க்கு சங்கச்சிப்பந்தி சம்பளம் ...	808	0	11
				பைண்டிங் டிபார்ட்மெண்ட் சில்லரைச்செலவு ...	3	13	5
1909ஹு ஜூலைமீ முதல் செப்டம்பர்மீ முடிய மீ 3க்கு மீ 1க்கு ரூ. 225வீதம் இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம் தேவஸ்தானம் ஐவேஜிலிருந்து வரவு ... 675—0—0				பிரிண்டிங் ஸ்டேஷனரிச்செலவு ... 37—6—0			
				பிரண்டிங் ரயில் சார்ஜ் செலவு ... 36-12—0			
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு...	725	0	0	ஆபீசு என்ஜின் சம்பந்தமாய் எண்ணெய்ச்செலவு ... 13-13—9			
செந்தமிழ்ச்சந்தா வரவு ...	24	6	0	ஷை டிபார்ட்மெண்ட் சில்லரைச்செலவு 40—5—9			
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு ...	133	5	0	ஆக பிரஸ் டிபார்ட்மெண்ட் செலவு ...	128	5	6
பைண்டாபீசு வரவு ...	0	14	0	போஸ்டேஜ் செலவு ...	15	2	0
புஸ்தக விற்பனை வரவு ...	45	5	0	மராமத்து வகையில் செலவு ...	0	13	0

வரவு		ரூ.	அ.	பை.
அட்வர்டையிஸ்மெண்ட் வரவு	4—8—0			
வேஸ்டேஜ் பேப்பர் விற்பனை வரவு	2—1—3			
சங்கம் காலிமனை வாடகை சௌமியஹூ புரட்டாசி மீ"த்திற்கு வரவு ...	20—0—0			
தமிழ்ச்சங்க ஆங்கிலத் தமிழ்ப்பரீக்ஷை மாணுக்கர்களின் கட்டண தொகை வரவு ...	88—6—0			
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி மிஸ்லேனியஸ் வரவு ...		114	15	3
ஆகமொத்தம் வரவு ...		1043	13	3
சென்ற செப்டம்பர்மீ"த்தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ...		1611	0	8
ஆக மொத்தம் வரவு ...		2654	13	11
ஆக மொத்தம் ...		2654	13	11

செலவு		ரூ.	அ.	பை.
பைண்டாபீசு உபயோகத்திற்கு கத்தி 1 வாங்கிய வகையில் stock செலவு ...		1	0	0
லைபிரேரிக்கு வாங்கிய புஸ்தகங்கள் ...		15	4	0
இன்டம்நிடிபாண்டின்மீதுகோர்ட்டில் வாங்குகிற தேவஸ்தானம் தொகை கட்குப்பத்திரம் ரெஜிஸ்டர் வக்காலத்து வகையரூச்செலவு ...	9—2—0			
வண்டி வாடகைச்செலவு ...	0—11—6			
மணியார்டர் கமிஷன் செலவு ...	0—1—0			
ஆபீஸ் உபயோகத்திற்கு புதுச்சிட்டா வகையரூ சாமான்கள் வாங்கிய வகையில் செலவு ...	4—5—9			
சாஸ்வதி பூஜைச்செலவு ...	4—15—0			
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி மிசலேனியஸ்செலவு		19	3	3
Bombay Gresham Publishing Co.க்கு Gardner's Assistants புஸ்தகத்திற்கு கிரயம் ரூ. 52க்கு இதுவரை செல்லாக்கியது ரூ 37 போக இம்மாதத்திலும் செல்லாக்கியது ...		5	0	0
ஆக மொத்தம் செலவு ...		996	10	1
போக பாக்கி யிருப்பு ...		1658	3	10
ஆக மொத்தம் ...		2654	13	11

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்,
9—1—10.

S. Swaminatha Aiyar,
Secretary.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1909ஹு நவம்பர்மீ 1உ முதல் 30உ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1905ஹு செப்டெம்பர்மீ முதல் 1906 ஹு செப்டெம்பர்மீ 15உவரைமீ 12½-க்கு மீ 1-க்கு ரூ. 20—0—0 வீதம் மகா-ா ா-ஸ்ரீ சேற்றூர் ஜமீந்தார் அவர்களிடமிருந்து வரவு 250—0—0				சங்கச் சிப்பந்திகளுக்கு ஆகஸ்டு, செப்டம்பர், அக்டோபர் மாசங்களின் சம்பளத்திற் செல்	843	2	5
				கலாசாலைபோஷணை 1909ஹு அக்டோபர்மீ முடிய	453	6	7
1909ஹு நவம்பர்மீ த்திற்குப் புதுக்கோட்டை மாதச்சந்தா வரவுரூ 50—0—0				கலாசாலை உபயோகத்திற்கு வாங்கிய புஸ்தகங்கள்	6	4	0
				பைண்டிங் டிபார்ட்மெண்ட் சில்லரைச்செலவு	2	8	4
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு ..	300	0	0	பிரிண்டிங் ஸ்டேஷனெரி செலவுரூ 55— 1—10			
செந்தமிழ்ச்சந்தா வரவு	41	2	0	ஆபீசு எஞ்சின்சம்பந்தமாய் எண்ணெய்ச் செலவுரூ 14—13- 10			
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு	261	15	3				
பைண்டாபீஸ் வரவு	6	5	0	ஷை டிபார்ட்மெண்ட் சில்லரைச் செலவு ரூ 12— 3— 0			
புஸ்தக விற்பனை வரவு	120	7	0	ஆக பிரஸ் டிபார்ட்மெண்ட் செலவு	82	2	8
தனித்தமிழ்ப் பரீக்ஷை கட்டணம் வரவு	1	0	0	போஸ்டேஜ் செலவு	27	15	2

மாராமத்து வகையில் செலவு		0	10	0
1909 ஸ்ரீ எப்பிரல் மீ முதல் 1910 ஸ்ரீ மார்ச்சுமீ முடிய சங்கம்பவர்ப்பிரஸுக்கு லைசென்ஸ்செலுத்தியது ரூ		50	0	0
அச்சாபீஸ் உபயோகத்திறகுத் துருத்தி வாங்கியதற்கு ரூ	0—12—0			
ஆபீஸ்உபயோகத்திற்கு பூட்டு 2 வாங்கதற்கு ரூ	4-- 8—0			
ஆக (Stock) செலவு ...		5	4	0
லைபிரேரிக்கு வாங்கிய புஸ்தகங்கள்		0	12	0
சென்றஸ்ரீ சங்கப்பரீக்ஷையில்தேறிய மாணாக்கர்களுக்குரொக்கப்பரிசு ரூ	206.— 5— 0			
சென்னை சுதேசமித்திரனுக்கு 1909 ஸ்ரீ டிசம்பர்மீ முடிய வி. பி. கிரயம் கொடுத்தது ரூ	3— 9— 0			
கம்பாசிட்டர்களுக்குஎக்ஸ்ட்ராசார்ஜ் கொடுத்தது	2— 8— 0			
வண்டிவாடகைச் செலவு ரூ	0— 1— 6			
ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீக்ஷை செலவு	46—11— 0			

				மணிஆர்டர் கமிஷன் கொடுத்ததும் பேரிங் செலவும் 5—12— 0			
				ஆக மேற்காட்டியவிவரப்படி மிஸ்லேனியஸ்செலவு	264	14	6
				Bombay greshan Publishng Co.க்கு Gardener's Assistant புஸ்தகத்திற்கு கணக்குத்தீர்த்து செல்லாகியது ரூ 10— 0— 0			
				கல்கத்தா H. E. Hooper-க்கு E. Britanica புஸ்தகம் வாங்கிய வகையில் கணக்குத்தீர்த்து செல்லாகியது ரூ 83—15— 0			
				சென்னை T.R.டாகர் அண்டு ஸன்ஸுக்கு மெடல்கள் செய்தவகைக்குக் கணக்குத்தீர்த்துசெல்லாகியது ரூ 172— 8— 0			
				ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படிகடன் தீர்த்தது ...	266	7	0
மொத்தம் வரவு ...	730	13	3	சென்னை வைஜயந்தி பிரஸ்ஸுக்கு அபிதான சிந்தாமணி புஸ்தகபாரத்திற்கு அச்சுக்கூலி வகையரூவுக்குச் செலுத்தியது	100	0	0
சென்ற அக்டோபர் மீ த்தின் கடைசித் தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை	1658	3	10	ஆக மொத்தம் செலவு ...	2103	6	8
ஆகமொத்தம் வரவு ...	2389	1	1	போக பாக்கி இருப்பு ...	285	10	5
ஆகமொத்தம் ...	2389	1	1	ஆக மொத்தம்...	2389	1	1

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், 10—1—10.

S. Swaminatha Aiyar,
Secretary.

உ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1909௵ டிசம்பர்௴ 1௳ முதல் 31௳ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1909௵ அக்டோபர்௴ முதல் டிசம்பர்௴ முடிய ௴ 3க்கு ௴ 1க்கு 225 வீதம் இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம் தேவஸ்தானம் ஐவேஜியிலிருந்து வரவு ... 675—0—0				சங்கச்சிப்பந்திகளுக்கு செப்டம்பர் அக்டோபர்௴ சம்பளம் பாக்கி கொடுத்தது ...	423	11	5
				பைண்டிங் டிபார்ட்மெண்ட் சில்லரைச்செலவு ...	9	9	7
1909௵ டிசம்பர்௴த்திற்குப் புதுக்கோட்டை மாதச்சந்தா வரவு 50—0—0				அச்சாபீசு உபயோகத்திற்கு டைப்ஸ் வாங்கியதற்கு ... 8—6—0			
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு	725	0	0	அச்சாபீசு ஸ்டேஷனரிச்செலவு ... 115—2—1			
				அச்சாபீசு ரயில் சார்ஜ் ... 1-12—0			
செந்தமிழ்ச்சந்தா வரவு ...	124	2	0				
ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு ...	339	8	8	ஆபீசு எஞ்சின் சம்பந்தமாய் எண்ணெய்ச்செலவு ... 29—3—5			
பைண்டாபீசு வரவு ...	12	2	6	ஷெ டிபார்ட்மெண்ட் சில்லரைச்செலவு 47—0—0			
புஸ்தக விற்பனை வரவு ...	47	12	0	ஆக பிரஸ் டிபார்ட்மெண்ட் செலவு ...	201	7	6
				போஸ்டேஜ் செலவு ...	30	0	0

சங்கம் சாலிமனை வாடகை சௌமிய௵ ஐப்பசி, கார்த்திகை ஆக 2 ௴த்திற்கு வரவு ...	40—0—0			
வேஸ்டேஜ் பேப்பர் விற்பனை வரவு	1—1—6			
அட்வர்டையிஸ்மெண்ட்சார்ஜ்வரவு	7-15—0			
தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷை கட்டணம் வரவு ...	15—0—0			
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி மிஸ்லேனியஸ் வரவு ...		64	0	6

மராமத்து வகையில் செலவு ...		7	1	3
செந்தமிழ்க்கலாசாலைக்கட்டடத்திற்கு 1909௵ ஏப்ரல்௴ முதல் செப்டம்பர் முடிய வாடகை செலுத்தியது ...	108—0—0			
மாணிக்கஞ்செட்டியார் பங்களாவிற்கு சௌமிய௵ ஆனி௴ முதல் ஐப்பசி௴ முடியவாடகை செலுத்தியது	100—0—0			
ஷை பங்களாவிற்கு 1908௵ ஏப்ரல் முதல் 1909௵ செப்டம்பர் முடிய தண்ணீர் வரி ...	18—0—0			
சங்கம் காலிமனைக்கு 1909௵ ஏப்ரல்௴ முதல் 1910௵ மார்ச்சு௴ முடிய முனிசிபல் வரி ...	30—0—0			
ஆக வாடகையும் வரியும் செலுத்தியது...		256	0	0
லைபிரேரிக்கு வாங்கிய புஸ்தகங்கள் ...		9	0	0
சென்னை இந்தியன் பேட்ரியட்பேப்பருக்கு 1908௵, 1909௵ ஆக 2 வருஷத்திற்கு சந்தா செலுத்தியது	60—0—0			
ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீக்ஷை செலவு ...	7—0—0			

Roll-130
1295—2397

702

1—703

				தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷை செலவு ...	4—12—6			
				ஆபீசு உபயோகத்திற்கு பேப்பர் வகையறாச்செலவு ...	5—15—6			
				சென்றவரு சங்கப்பரீக்ஷையில் தேறியதற்கு ரொக்கப் பரிசு ...	20—0—0			
				சைதாப்பேட்டை C. V. இராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கு செந்தமிழ் பத்திரிகைக்கு ஆர்ட்டிக்கில் அனுப்பியதற்கு மணியார்டர் மூலம் அனுப்பியது ...	7—8—0			
				மணியார்டர் கமிஷன் பேரிங் சார்ஜ் செலுத்தியது ...	1—7—6			
				இன்டெம்நிடிபாண்டின்மீது கோர்ட்டில்வாங்குகிற தேவஸ்தானம் தொகைகட்குப்பத்திரம் ரெஜிஸ்டர் வக்காலத்து வகையறாச் செலவு ...	9—1—0			
மொத்தம் வரவு ...	1312	9	8	ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி மிஸ்லேனியஸ்செலவு		115	12	6
சென்ற நவம்பர்மீ'த்தின் கடைசித்தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ...	285	10	5	ஆகமொத்தம் செலவு ...		1052	10	3
ஆக மொத்தம் ...	1598	4	1	போகப்பாக்கி இருப்பு ...		545	9	10
ஆக மொத்தம் ...	1598	4	1	ஆகமொத்த[illegible] ...		1598	4	1

மது[illegible]த்தமிழ்ச்சங்கம்,

S. Swamina[illegible]a Aiyar,
Secretary.

பிழைதிருத்தம்.

இப்பகுதியில், உ௱௯-என்னும் பக்கவெண்ணை ௱௱௫-என்று திருத்திக்கொண்டு, ஏனைய பக்கவெண்களையும் முறைப்படி படித்துக் கொள்க.